

TẠI SAO TÔI CHỐNG LẠI TÔN GIÁO CÓ TỔ CHỨC

Cảm ơn anh, Anh Neville.

Xin mời ngồi. Trước hết, tôi rất bận ngày hôm nay đến nỗi tôi đã bỏ qua sự kêu gọi một số người đau. Đã có một số người vì trường hợp riêng, mà tôi cho rằng cần gặp để được cầu nguyện cho. Nhưng bây giờ một số trong những...một trong những nhóm cùng làm việc chung, tôi tin Billy đã nói là từ Canada, hai hay ba nơi khác nhau. Bây giờ, anh em biết đấy, họ đến đây, và ở lại trong những khách sạn và những nhà nghỉ luôn mọi lúc. Và tôi đi gặp họ, gặp họ và cầu nguyện cho họ đến từ mọi nơi trên thế giới, và châu Á, châu Âu và khắp mọi nơi. Ngày này sang ngày khác, khi chúng ta ở đây, nhiều người đang đến. Có nhiều hơn sáu trăm người trên danh sách, đang chờ đợi...để được trò chuyện riêng, và vì thế điều đó làm cho nó hầu như khó khăn. Nhưng nhiều người mà đau thật sự và cần được cầu nguyện khẩn cấp, ồ, tôi cố gắng đáp ứng họ.

2 Chỉ, ồ, kể từ khi tôi đã ở trong đó với ban trị sự, nghe một chút với ban trị sự của tôi tại hội thánh ở đây, chúng tôi phải gặp cách đây một lát. Và trong suốt thời gian đó làm mất của tôi khoảng một giờ rưỡi, và đã có nhiều người được cho là ở đây vào lúc đó để được cầu nguyện cho. Nếu họ có ở đây, tôi muốn cầu nguyện cho họ vào lúc này. Vì vậy, nếu họ muốn, những người đó mà cần được cầu nguyện cho, ồ, xin mời cứ bước lên giờ này trong khi người chơi piano, người từng chơi, sẽ đến và—và đàn cho chúng ta điệp khúc ngắn của bài “Danh Y đại tài giờ này đang ở gần, là Chúa Jêsus đây cảm thông.” Bây giờ những người nào mà được cầu nguyện cho, nếu họ muốn, có bao nhiêu người tôi không biết. Và tôi cho rằng, các bạn là anh em. Thưa anh em, tôi đã chịu đau đớn nhiều trong thân thể chính tôi. Chúa Jêsus sanh ra trong thân thể của Ngài, chịu đau khổ, hầu cho Ngài có thể là bản chất đúng đắn của một Đấng Trung Bảo, bởi vì Ngài là Đức

Chúa Trời đã trở nên xác thịt để Ngài có thể chịu đau khổ. Ngài có thể cảm thấy những đau đớn của sự yếu đuối. Và đó là lý do Ngài đến để đền tội. Và trong điều này Ngài đã ủy thác cho Hội thánh Ngài tiếp tục công việc của Ngài.

³ Và tôi có—tôi có những đánh giá cao dành cho ngành y khoa, giải phẫu và vân vân, những người mà—mà có những tài năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ để làm những điều nào đó cho thân thể, mổ xẻ và nhổ răng nào bị hư, và đại loại như vậy. Tôi đánh giá cao điều đó. Nhưng đến một lúc khi chúng vượt xa sự hiểu biết của—của họ, họ—họ không biết làm điều gì. Hiểu không? Và tôi nghĩ, thế thì, chúng ta có quyền hoàn toàn, khi chúng ta ở trong xác thịt, nếu chúng ta đi đến bác sĩ gia đình của mình, có lẽ là một—một bác sĩ bên ngoài ở trong nước, bác sĩ gia giỏi nào đó mà cầm đèn gió và đi qua cánh đồng trong một đêm, để tìm các bạn, để chữa bệnh cho các bạn. Và nếu ông ấy không biết, ông sẽ đi tới một người nào đó thật sự có sự hiểu biết cao hơn ông một chút. Ông sẽ gọi các bạn đến một chuyên gia. Và vậy thì nếu chuyên gia đó không biết, tôi—tôi vui mừng chúng ta đã có một nguồn khác, Danh Y đại tài.

⁴ Và Ngài không sai, Đấng này không sai, bởi vì Ngài Chính là Đấng Tạo Hóa. Và Ngài đã làm một con đường cho chúng ta. Vậy thì, nếu có quyền năng chữa lành nào ở trong chính tôi để làm điều đó, tôi—tôi sẽ đến nơi ấy và làm điều đó. Tôi—tôi sẽ thật vui để làm. Nhưng, như quyền năng chữa lành, tôi không có gì cả, không ai khác có quyền năng chữa lành. Nhưng chúng ta được ủy thác, đây, từ Đấng Christ, Đấng đã ký thác quyền năng chữa lành rồi, để cầu nguyện cho người đau. Hiểu không? Và chúng ta chỉ đang đến, như đã có, để viết chi phiếu lên đó. “Và hễ các ngươi như Danh Ta cầu xin điều chi,” đó là chi phiếu trống, “hễ các ngươi như Danh Ta cầu xin điều chi, thì Ta sẽ làm cho.” Thật là một lời hứa tuyệt vời! Thật không thể sai. Và tôi đã giúp các anh em và chị em của tôi, khắp thế giới, làm những sự ký gởi này...hay rút ra những chi phiếu này trong Ngân hàng của Đức Chúa Trời, dựa trên Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Và điều đó đã rất thành công. Ngài luôn trả hết, và bởi vì Ngài đã ký gửi ở đó rồi, anh em biết đấy. “Ngài—Ngài—Ngài đã vì sự gian ác chúng

ta mà bị thương, bởi lần roi Ngài chúng ta đã được lành bệnh.” Xem đây, nó ở khắp nơi. Và chúng ta vui mừng tối nay vì đức tin của anh chị em.

5 Tôi tin Billy đã nói với tôi một anh em đến mọi cách từ Canada hay nơi nào đó. Và điều đó đúng không? Anh người anh em từ Canada đến phải không? Và—và anh từ đâu đến, thưa anh? [Anh em nói, “Chỉ từ bắc Fort Wayne, ở Kendallville.”—Bt.] Kendallville, Indiana, từ Fort Wayne đến. Tôi đã kết hôn ở Fort Wayne. Tôi còn nhớ rất rõ. Đã có nhiều buổi nhóm ở đó tại Đền tạm Rediger. Tôi đoán anh biết nó nằm ở đâu. Và tôi nhớ, khi còn là một cậu bé, ngồi ở chân Paul Rader, trong Đền tạm Rediger, như chỉ là một sinh viên truyền đạo trẻ tuổi. Ông ấy là một người vĩ đại, Anh Paul, và Anh Rediger cũng vậy, những con người của đức tin. Linh hồn họ yên nghỉ tối nay. Và bây giờ, như tôi còn trẻ, tôi đang cố gắng thực hiện những gì họ đã để lại, những gì Chúa Jêsus đã để lại cho Hội thánh Ngài qua mọi thời đại.

6 Bây giờ, với tất cả đức tin mà tôi có, tôi đang đến để cầu nguyện cho anh chị em. Và tôi—tôi không đến như chỉ tình cờ. Chúng ta không bao giờ muốn đến với điều đó cách ấy. Không, điều đó không đúng. Chúng ta đang đến, tin rằng chúng ta sẽ nhận được những gì chúng ta đã cầu xin, đây, biết rằng Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Và chúng ta đang đến với sự bảo đảm trong lòng rằng Đấng Christ đã thực hiện lời hứa, và các anh em đã cố gắng đặt đức tin của anh em trên bàn thờ, đã làm tất cả những gì anh em có thể, tôi đang đến đặt tay tôi với anh em tối nay. Hiểu không?

7 Và, bây giờ, chúng ta có một bàn thờ lớn mà giảng khắp bầu trời, và trên bàn thờ đó đặt Cửa Lễ của chúng ta, Con Đức Chúa Trời. Hiểu không? Chính là Cửa Lễ đổ huyết ấy. Đức Chúa Trời không thể nhìn qua đó mà không tôn trọng Nó, đây, vì Đó là Lời Ngài, “Này là Con yêu dấu Ta, hãy nghe Ngài.”

8 Tôi sẽ mời Anh Neville, trưởng lão của chúng ta, mời anh ấy tiến lên bây giờ với tôi khi chúng ta tiến hành. Tôi muốn tất cả hội chúng... Điều gì xảy ra nếu đây là anh em của các bạn, chồng của các bạn, con trai của các bạn, cha của các bạn? Chính là của người nào đó, nên nhớ. Chúng ta hãy, với tất cả sự chân thành

mà chúng ta có, hãy đến gần Đức Chúa Trời giờ này vì những anh em này.

Xin chúng ta cúi đầu.

⁹ Lạy Cha Thiên thượng Từ ái, chúng con được mang vào trong sự Hiện diện của Ngài giờ này, bên bàn thờ của ân điển, dầu chúng con đứng bên cạnh một cái ghế dài nhỏ bằng gỗ, như nó hiện có, ở đây trên trái đất, nhưng đức tin của chúng ta đã nhắc lên tận bàn thờ vĩ đại đang cháy nơi xa kia, nơi mà Chúa Jêsus (Đấng Cứu Rỗi êm dịu trước Đức Chúa Trời, Cửa Lẽ bằng Huyết từ Đồi Sọ) Đấng đã thối kèn trên mọi sự đau ốm, mọi bệnh tật, sự chết, âm phủ, và mồ mả, và đã sống lại và thăng thiên về Trời, ngòi bên hữu của Đấng Chủ Tế của Ngài. Và chúng ta, bởi đức tin, đến, nhắc chính mình lên đó trong ân điển của Đức Chúa Trời, để nói qua bàn thờ này, với Đấng Tạo Hóa vĩ đại của Trời và đất, “Lạy Chúa, xin tiếp nhận chúng con, khi chúng con đến gần trong Danh Chúa Jêsus.”

¹⁰ Đây là các anh em của chúng con, và một người trong họ từ trên Fort Wayne, trong những tiểu bang ở đây, và người khác mọi con đường từ nước Canada xuống đây, đến trong giờ phút trang nghiêm nhất này. Ấy là ở giữa sự chết và sự sống, Chúa ôi. Đây là hai người, tuy trẻ, quãng đời hầu việc của họ còn nhiều cho Ngài, Chúa ôi, hai chiến sĩ, những Cơ-đốc nhân mà tin Ngài. Và kẻ thù đã bắn mũi tên, và mũi tên tẩm thuốc độc đó đã đung vào nơi nào đó trong thân thể họ, và họ đã trở về, rút lui về với bệnh viện ân điển của Đức Chúa Trời, để được cầu thay, cho được chữa lành, hầu cho họ có thể tiến ra mặt trận lần nữa, với cái khiên trên mình, đi đến với trận chiến. Họ đã đến để gia nhập lực lượng cầu nguyện với chúng con, Chúa ôi. Và chúng con đi tới gặp kẻ thù.

¹¹ Trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy buông họ ra. Chúng ta buộc người trong Danh Chúa Jêsus Christ, hãy để họ đi.

¹² Họ là những chiến binh của trận chiến. Và, như là tô-tớ của Ngài, con đi tới giờ này để đặt tay trên họ, với đức tin, tin rằng, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này,” Chúa chúng con đã phán, Chủ Tướng vĩ đại của chiến trận chúng con, “nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành bệnh.”

13 Con làm điều này trong Danh Chúa Jêsus Christ. Xin cho quyền lực đau ốm mà trói buộc thân thể anh em này, buông tha anh ấy, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Hỡi quyền lực bệnh tật mà trói buộc thân thể người anh em này, hãy buông tha anh. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, nguyện nó lìa khỏi.

14 Kính lạy Chúa Toàn Năng, Đấng Tạo Hóa của Trời và đất, Tác Giả của Sự sống đời đời, và Đấng Ban Cho mọi ân tứ tốt lành, xin mang những ơn phước Ngài đến trên những người này mà chúng con đã chúc phước. Và có lời được chép trong Kinh Thánh, rằng, “Nếu các người nói cùng núi này, ‘Hãy dời đi,’ mà không nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các người đã nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có được điều các người đã nói.” Con tin rằng bệnh tật của họ đã biến mất khỏi thân thể họ. Vậy thì như nó đã được nói; bây giờ xin được như vậy. A-men.

15 Trong Danh Chúa Jêsus tôi tin anh em được tự do. Trong Danh Chúa Jêsus Christ tôi tin các anh được tự do. A-men.

Hội thánh tin giống như vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì điều đó được nên.

16 Bây giờ, có những người khác ở đây thật sự muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện, xin mời các bạn giơ tay lên? Được rồi, chúng ta hãy đến với Ngài giờ này khi anh em đặt tay trên nhau ở ngoài đó. “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.”

17 Lạy Đức Chúa Trời chí thánh, bởi đức tin chúng con thấy Chúa Jêsus, chúng con tin Ngài đang đứng hiện diện. Ngài chăm xem Lời Ngài. Và Ngài đã phán, “Nơi nào hai người hay nhiều hơn nhóm lại trong Danh Ta, Ta ở giữa họ.” Giờ này, lạy Cha Thiên thượng, xin cho quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng đặng đến những người này, Chúa ôi, khi họ đan tay nhau, đặt tay trên nhau. Sứ mệnh cuối cùng Ngài đã phán với Hội thánh, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Hễ họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ được...kẻ đau sẽ được lành.” Ngài đã hứa điều đó, và chúng con tin nó. Vậy bây giờ xin cho điều đó được nên, và chúng con ngợi khen Ngài vì điều đó, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

18 Và trong Danh Chúa Jêsus Christ nguyện xin quyền năng của Đức Chúa Trời xúc dầu những chiếc khăn tay này cho người đau và người có nhu cầu. Và khi chúng được gọi đi và đặt trên người đau, nguyện xin điều đó được ứng nghiệm rằng họ sẽ được chữa lành. Chúng con đọc trong Kinh Thánh rằng họ đã lấy những khăn tay, tạp dề, từ Thánh Phao-lô; các tà linh bèn lìa khỏi dân sự, và các bệnh tật được chữa lành. Và, Cha ôi, chúng con biết mình không phải là Thánh Phao-lô, nhưng chúng con biết Ngài vẫn là Chúa Jêsus. Và chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ nhậm lời cầu xin này vì sự vinh hiển của Ngài. A-men.

19 Tôi không biết có...những băng ghi âm đang ghi cho đến lúc này, hay không. Chúng đang ghi âm chứ? Nếu không, tôi muốn họ bật chúng lên vào lúc này. Tôi tin công tắc đang bật lên. Bây giờ, tôi hi vọng rằng tôi không làm anh em mệt mỗi tối nay. Tôi đang bắt đầu sớm hơn khoảng nửa giờ hay ba mươi lăm phút. Và tôi...Nó là một bài học trường Chúa nhật, và tôi đã nghĩ rằng có lẽ có thể điều đó sẽ có ích nếu tôi có được điều này mà ở trên lòng tôi được ghi âm. Và chúng ta sắp sửa đi vào một—một giai đoạn mới, đèn tạm mới, tất cả đều mới.

20 Và bây giờ tôi muốn đọc một vài lời Kinh Thánh. Nếu anh chị em muốn đọc với tôi, tôi muốn đọc từ Sa-mu-ên Nhất, chương thứ 8, và chúng ta muốn bắt đầu với câu thứ 4 đến câu thứ 10; và sau đó, để tiết kiệm thời gian, câu 19 đến 20. Và tôi có nhiều tờ giấy ghi những câu Kinh Thánh và tham khảo đã chép ra đây, để nếu anh chị em có cây bút và bút chì, hay cái gì đó, giấy, mà anh chị em muốn tham khảo đến những câu này hay cứ ghi xuống, anh chị em có thể có chúng, hay là, Ông Maguire sẽ có băng—băng—băng ghi âm.

21 Và tôi muốn băng ghi âm này được tặng cho quý vị mục sư truyền đạo, anh em đồng lao của tôi, các mục sư mà đã hiểu nhầm tôi, đặc biệt là các anh em của các giáo hội giáo phái. Và hầu hết tất cả là những người thuộc về giáo phái.

22 Và chủ đề của tôi tối nay là: *Tại Sao Tôi Chống Lại Tôn Giáo Có Tổ Chức*. Và tôi sẽ đọc giờ này để làm nền tảng, hay việc đọc Kinh Thánh, để chắc chắn điều đó dựa trên Kinh Thánh, tôi muốn đọc từ Sa-mu-ên Nhất chương 8:4-10, rồi 19-20. Với các bạn thánh giả

thấy được của tôi, tôi tin rằng khi các bạn về nhà các bạn sẽ viết những câu Kinh Thánh này xuống và đọc chúng cẩn thận. Và với anh em đồng lao là những người sẽ lắng nghe băng ghi âm này, tôi tin rằng anh em cũng sẽ không tắt băng ghi âm khi điều gì đó được nói mà có lẽ làm anh em sẽ không đồng ý, nhưng sẽ tìm kiếm Đức Chúa Trời trong nó, xem thử nó có phù hợp với Kinh Thánh không. Tôi nghĩ chúng ta công nhận nó với chính mình và với Sử điệp của thời đại.

²³ Tôi tin rằng tất cả các giáo hội có những Cơ-đốc nhân ở trong họ, và tôi chắc chắn không nói điều gì chống lại những Cơ-đốc nhân. Nhưng lý do tôi đã làm những gì tôi đã làm, và đã nói những gì tôi đã nói, là vì sự hà hơi của Đức Thánh Linh trên Lời.

²⁴ Bây giờ chúng ta hãy đọc trong Sa-mu-ên Nhất, chương thứ 8, bắt đầu với câu thứ 4, và đọc đến, hết câu thứ 10, trước tiên.

Rồi hết thấy những trưởng lão của Y-sơ-ra-ên đều hiệp lại, và đến tìm Sa-mu-ên tại Ra-ma,

Và nói cùng người rằng, Kia, ông đã già yếu, còn các con trai ông lại chẳng bước đi...chẳng noi theo gương của ông: bây giờ xin hãy lập trên chúng tôi một vua đặng đoán xét chúng tôi y như các dân tộc khác đã có rồi.

Nhưng điều đó chẳng đẹp ý Sa-mu-ên, khi họ nói rằng, Hãy ban cho chúng tôi một vua đặng đoán xét chúng tôi. Và Sa-mu-ên bèn cầu khẩn với CHÚA.

Và CHÚA phán cùng Sa-mu-ên rằng, Hãy nghe theo tiếng của dân sự nói cùng ngươi: vì chẳng phải chúng nó từ chối ngươi đâu, bèn là chúng nó từ chối Ta đó, hầu cho Ta chẳng cai trị chúng nó nữa.

Theo như mọi việc mà chúng đã làm từ khi Ta đem chúng ra khỏi xứ Ê-díp-tô cho đến ngày nay, chúng đã lìa bỏ Ta, đặng hầu việc các thần khác, nay chúng cũng làm với ngươi như thế.

Vậy bây giờ hãy nghe tiếng chúng: tuy nhiên ngươi chớ quên cảnh báo cho chúng nó cách nghiêm trang, và tỏ ra cho chúng biết cách thức vua đó sẽ cai trị chúng nó ra làm sao.

Và Sa-mu-ên thuật lại mọi lời này của CHÚA cho dân sự đã cầu xin ông một vua.

25 Bây giờ câu thứ 19 và 20 để kết luận.

Tuy nhiên dân sự chối không nghe tiếng của Sa-mu-ên; và họ nói rằng, Không; nhưng chúng tôi muốn có một vua trên chúng tôi;

Chúng tôi muốn cũng như các dân tộc khác; và để vua chúng tôi sẽ đoán xét chúng tôi, và đi...trước chúng tôi, mà đánh giặc cho chúng tôi.

26 Xin Chúa ban ơn phước Ngài trên việc đọc Lời Ngài. Giờ này, như là một lớp học trường Chúa nhật, tôi muốn nói rằng chúng ta cần cố gắng tập trung chú ý hết sức khi—khi chúng ta có thể đến với Lời.

27 Và chúng ta biết rằng—rằng đôi khi những sự việc được nói, (và những giáo hội nào đó), mà ngăn trở những người đã được dạy dỗ trái ngược với những gì họ đã...đang nghe. Chẳng hạn, một người đã bảo tôi ngày nọ, là một trong những người bạn của tôi hiện đang ngồi đây bây giờ, anh ấy nói, “Khi anh nói, Anh Branham à, theo như đức tin thật nhiều vào anh như tôi đã có, và tin, khi anh đã nói không có ‘không địa ngục Đời đời,’” nói, “tôi giống như rơi ra khỏi chỗ ngồi của mình. Và tôi nói, ‘Chắc người này sai.’” Và rồi nói, “Anh để chúng tôi chịu đựng một lát. Và rồi anh nói, ‘Có một hình thức duy nhất của Sự sống Đời đời, và điều đó đến từ Đức Chúa Trời.’” Và đó là những gì tất cả chúng ta tìm kiếm, đấy.

28 Và không có lời Kinh Thánh nào mà nói có một địa ngục Đời đời. Bởi vì, Đời đời không bao giờ thật sự đã bắt đầu, nó cũng không bao giờ chấm dứt. Vì thế Kinh Thánh đã nói “địa ngục được tạo nên cho ma quỷ và những quỷ sứ của nó,” vì thế nó không phải là Đời đời. Có một thời gian khi mà nó đã không có, và sẽ có một lúc khi nó không có, lần nữa. Nhưng người ta có thể bị hình phạt ở trong đó, qua lửa và lưu huỳnh, và những hồ lửa, trong những niên kỷ thời gian, nhưng cuối cùng nó sẽ chấm dứt bởi vì địa ngục không phải là Đời đời. Và nếu có một địa ngục Đời đời, các bạn ắt phải có Sự sống Đời đời để sống trong một

địa ngục Đờ đờ. Và nếu nó là Đờ đờ, nó luôn luôn đã có, và các bạn đã luôn luôn ở trong địa ngục và các bạn sẽ luôn luôn ở trong địa ngục. Đây, vì vậy không có chuyện như thế.

²⁹ Vì thế, các bạn thấy, *Đờ đờ* là “không bao giờ có một sự bắt đầu hay chấm dứt.” Và chỉ có một hình thức duy nhất của Sự sống Đờ đờ, và điều đó thì ở trong Đức Chúa Trời, đến từ chữ Hi-lạp *Zoe*, mà có nghĩa là “Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời.” Và khi chúng ta được tái sinh về Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chúng ta trở nên Đờ đờ với Đức Chúa Trời, bởi vì chúng ta có phần của Sự Sống của Ngài, mà làm cho chúng ta trở nên các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời, rồi chúng ta có Sự Sống Đờ đờ. Và Sự Sống đó ở trong chúng ta, Đức Chúa Trời sẽ làm cho thân thể chúng ta sống lại với Sự Sống ấy vào ngày sau rốt, nhưng chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà ở trong chúng ta để sống lại, bởi vì ấy là một Thánh Linh của Đấng Christ mà đã ở trong Đấng Christ, mà đã làm sống lại thân thể chúng ta và làm chúng ta cũng sống lại, với Ngài, để ngồi trong—trong—trong nơi Vinh hiển và tể trị với Ngài.

³⁰ Vậy thì với đề tài này, bây giờ, tôi đã trải qua những năm này, và đèn tạm này đã chịu đựng. Mặc dù, tôi đã được phong chức trong một giáo hội Báp-tít Truyền giáo, bởi Tiến sĩ Roy E. Davis, khoảng ba mươi ba năm trước đây, ở đây tại Jeffersonville. Bây giờ tôi, kể từ đó đến nay, tôi đã ở trong tổ chức chỉ một thời gian ngắn, một vài tháng, cho tới khi điều gì đó đến mà giáo hội làm không phù hợp với Kinh Thánh, và tôi đã bảo ông ấy tôi không thể hành động như thế. Và vì thế tôi đã, dĩ nhiên, đã yêu cầu “làm điều đó nếu không thì sẽ khác,” và tôi đã làm khác. Vậy thì đó là một điều mà tôi tin, rằng đây là Lời Đức Chúa Trời. Và tôi đã nói với người đó mà là một—một giáo sư lớn, “Xin ông chỉ cho tôi điều đó trong Lời Đức Chúa Trời!”

“Nhưng nó đã là,” ông ấy nói, “đó là sự giảng dạy của chúng tôi.”

Tôi nói, “Nhưng tôi muốn có nó từ Lời, đây, Lời Đức Chúa Trời.”

³¹ Và không phải vì rằng tôi không thuộc về tổ chức mà tôi đã chống lại tổ chức, bởi vì tôi rất biết ơn anh em đồng lao của tôi,

với người mà tôi đang giảng ngày hôm nay, mà đã mời tôi đến, tôi đoán, khá gần mọi giáo phái, đặc biệt là trong hàng ngũ Phúc Âm Toàn Vẹn, và ngay cả trong nhiều giáo hội khác. Tôi đã được mời đến trong sự thông công của họ và gia nhập với họ, nhưng tôi đã ở lại độc lập. Bởi vì, những gì ảnh hưởng mà tôi có, tôi không muốn đặt nó trên một nhóm người. Tôi muốn đặt những gì Đức Chúa Trời đã ban cho tôi, một lời cầu nguyện cho người đau, được ích lợi cho tất cả con cái của Đức Chúa Trời trong mọi tổ chức. Ngài không bao giờ chất vấn tôi không cầu nguyện, hay cho người này bởi vì họ thuộc về giáo hội *Nào đó*, Đức Chúa Trời phán xét tấm lòng con người.

³² Và bây giờ, để bắt đầu với, lý do mà tôi không thuộc về họ và đã nói chống lại nó, là, trước tiên, là bởi vì tôi không tin tổ chức đó của Cơ-đốc giáo là phù hợp với Kinh Thánh. Tôi tin nó không dựa trên Kinh Thánh. Và đó là những gì tôi sẽ cố gắng, tối nay, gắng sức bởi ân điển của Đức Chúa Trời, để chứng minh với anh em rằng thật không phù hợp với Kinh Thánh, không chính thống để có bất cứ tổ chức nào.

³³ Bây giờ, chỗ đầu tiên, chúng ta gọi nó là “tôn giáo.” Từ *tôn giáo* có nghĩa “một sự che đậy,” có nghĩa là che phủ lên cái gì đó. Vậy thì, A-đam đã có một tôn giáo, nhưng ông chắc chắn tự làm điều đó, ra từ những lá vả, và nó đã không có tác dụng. Ông đã tạo ra học thuyết của chính mình và cố làm một lối thoát, để tìm thấy sự cứu rỗi trong điều gì đó mà tự ông đã làm, và Đức Chúa Trời chối bỏ nó, từ A-đam cho tới phẩm trật của tổ chức cuối cùng. Chưa bao giờ có, và bởi ân điển Đức Chúa Trời chúng ta sẽ chứng minh nó ngày hôm nay qua Kinh Thánh. Tôn giáo là một sự che đậy. A-đam đã tự làm cho mình một sự che đậy bằng những chiếc lá vả, đã làm nó, chính ông, cố gắng tự ông làm điều gì đó.

³⁴ Nhưng Đức Chúa Trời đòi hỏi sự chết, một sự đền tội. Vậy thì, có một sự khác biệt hoàn toàn lớn giữa tôn giáo và sự cứu rỗi, đây, sự cứu rỗi. Tôn giáo là một sự che đậy. Hiểu không? Sự cứu rỗi là một sự Sanh ra, một sự ban cho của Đức Chúa Trời. Sự cứu rỗi là một sự Sanh ra, một sự ban cho của Đức Chúa Trời, và nó không thể đạt được bởi bất cứ người nào hay nhóm người

nào. Nó là một cá nhân mà Đức Chúa Trời mang sự ban cho này đến. Và những sự ban cho này của Sự sống Đời đời đã được định trước của Đức Chúa Trời với mỗi cá nhân trước khi chúng ta từng có một thể gian, theo như Kinh Thánh. Kinh Thánh đã nói, trong Khải Huyền, rằng anti-christ kẻ đã đến trên thế gian, sẽ lừa dối tất cả những ai cư ngụ trên đất, những người mà tên của họ không được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế. Hiểu không? Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã thấy ai sẽ đến và ai sẽ không đến, Đấng Christ giáng xuống để làm một con đường cho những người mà muốn đến. Đây, biết những người khác.

³⁵ Nếu Ngài là Đức Chúa Trời, với tất cả, Ngài phải là vô hạn. Và nếu Ngài là vô hạn, Ngài không thể là vô hạn mà không là vô sở bất năng. Ngài không thể là vô sở bất năng mà không hiện diện khắp mọi nơi. Ngài không thể nào hiện diện mọi nơi mà không biết hết mọi sự. Vì thế, anh em thấy, tất cả điều đó làm cho Ngài là Đức Chúa Trời.

³⁶ Vì vậy, Ngài đã biết sự cuối cùng từ ban đầu. Ngài biết ai sẽ đến và ai sẽ không, và Ngài đã biết có nhiều người sẽ đến, vì thế Ngài đã sai Đấng Christ đến đền tội cho những người sẽ đến. Vậy thì, không có điều gì chúng ta có thể làm được với điều đó. Chúa Jêsus phán, “Hết thấy những kẻ Cha đã ban cho Ta,” đã, thì quá khứ, “sẽ đến cùng Ta. Và không người nào có thể đến cùng Ta nếu Cha Ta không kéo người ấy đến.” Hiểu không? Vậy thì, đây, ấy là tất cả ở trong sự hiểu biết của Đức Chúa Trời.

³⁷ Các bạn nói, “Anh Branham à, tôi ở trong chứ?” Tôi không biết. Tôi đang hi vọng tôi được ở trong. Chúng ta thực hiện sự cứu rỗi của chính mình với lòng kính sợ và run rẩy. Bây giờ, Hội thánh được định trước để gặp Đức Chúa Trời không vết không nhăn. Vậy thì, nếu chúng ta ở trong Hội thánh đó, thì chúng ta được định trước với Hội thánh đó. Bây giờ tự xét anh em bằng Lời, rồi anh em có thể kiểm tra được chúng ta xa bao nhiêu.

³⁸ Bây giờ, bây giờ, Cơ-đốc giáo được tổ chức có thể không bao giờ đưa ra sự đảm bảo đó. Không. Một số người của họ nói, “Anh đi lên và xưng nhận rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ và chịu phép báp-têm trong giáo hội.” Ma quỷ cũng làm giống như vậy. Nó

tin, chính nó, rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ, và run sợ. Đấy, đúng vậy.

³⁹ Đức Chúa Trời không bao giờ ra lệnh, không có nơi nào trong Kinh Thánh, từng có tổ chức nào. Không có nơi nào trong Kinh Thánh cho điều đó. A-đam đã bắt đầu một lần và nó đã thất bại.

⁴⁰ Và sau đó Nim-rốt đã cố gắng làm thành một tổ chức. Nếu các bạn là sử gia, và các bạn biết lịch sử của Ba-by-lôn, đọc *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, các bạn sẽ thấy rất nhiều ánh sáng. Rằng, Nim-rốt, con người tội lỗi này, đã lấy Ba-by-lôn và tất cả các giáo hội chị em của nó, hay những nơi gần đó, mà là một hình bóng của—của Cơ-đốc giáo bội đạo thời sau rớt này, và đã làm một nơi to lớn và hết thảy những người còn lại của họ đã chơi...đã đóng góp cho nó. Và trong đó ông đã xây dựng một cái tháp và cố tổ chức con người lại với nhau, nhưng điều đó đã thất bại. Nó đã thất bại. Điều đó đã thất bại.

⁴¹ Trong Dân số ký 16:1, Cô-rê, nếu anh em muốn đọc, Cô-rê đã cố làm chính việc giống như vậy. Ông khiến tất cả những người Lê-vi đến với nhau, và ông đã có được...một số người nổi danh, người quyền cao chức trọng, người vĩ đại, người thánh khiết, và ông và Đa-than đến với nhau và nói, “Thật không đúng, một người đang cố tự cao trên tất cả chúng ta.” Và vì thế họ đã cố lập ra một tổ chức bắt đầu với nhau, và họ đến trước Môi-se và A-rôn, người mà Đức Chúa Trời đã chọn để hầu việc, và bảo họ rằng họ đã quá quắt, rằng cả hội chúng là thánh, và họ có quyền để...“Có nhiều mưu sĩ bèn được yên ổn,” dĩ nhiên, họ nói vậy. Điều đó không áp dụng cho Cơ-đốc giáo. Điều đó ở trong chiến tranh. Để ý, hoàn toàn nhiều sự khác biệt.

⁴² Anh em có thể lấy một câu Kinh Thánh, và nói, “Giu-đa đi và thất cố,” và “các người hãy đi làm giống như vậy,” nếu anh em muốn, nhưng điều đó không có nghĩa là làm đúng như thế.

⁴³ Đức Chúa Trời đã chọn Môi-se và Đức Chúa Trời đã chọn A-rôn, và đó là sứ điệp của thời đại ấy. Và cho dù người trông có vẻ tốt đẹp phía kia thế nào đi nữa, nó trái ngược với suy nghĩ của Đức Chúa Trời. Và chúng ta phải để sự suy nghĩ của Đức Chúa Trời là sự suy nghĩ của chúng ta. “Hãy có tâm trí như Đấng Christ đã có trong anh em.” Và Kinh Thánh này bày tỏ tâm trí của Đấng

Christ. Và toàn bộ Sách Khải Huyền, được gọi là sự Khải thị, là sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ. Và chúng ta có thể thấy Ngài định tội sự việc như thế nào, cách mà Ngài lấy nó với một phía, và chúng ta sẽ đi đến với điều đó sau một lát. Được rồi.

44 Cô-rê, tôi tin là ông thành tâm trong hành động của mình. Tôi tin con người đó đã không—không có ý làm sai trật. Tôi tin là sự ngu dốt của con người đó đến nỗi không thấy bàn tay của Đức Chúa Trời đang hành động và biết Kinh Thánh, và đó là lý do ông cứ đưa nó ra lý luận.

45 Và điều đó gần như là chín mươi phần trăm của những phiền toái ngày hôm nay, mà chúng ta cố gắng đưa vào trong chương trình của Đức Chúa Trời, sự suy nghĩ của chúng ta. Và chúng ta không được cho là suy nghĩ, chút nào. Ngài làm sự suy nghĩ của chúng ta. Chúng ta được cho là đầu phục suy nghĩ của chúng ta với ý chỉ của Ngài. Anh em hiểu bây giờ không?

46 Cô-rê, với ý định tốt, đi loanh quanh với giáo lý giả, nói cho những anh em này, và tỏ cho họ thấy bằng sự lý luận, rằng Đức Chúa Trời không chỉ ban ơn cho Môi-se, đấng tiên tri, sứ giả, và chỉ ban ơn cho ông thôi, nhưng, “Cả hội chúng là thánh,” ông nói, “và hiện giờ cả hội chúng có quyền làm *điều này*, và cả hội chúng có quyền làm *điều kia*.” Và vì vậy họ kiếm người tốt, những người Lê-vi. Bây giờ, đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời, mà ngày nay sẽ được gọi là, “những mục sư truyền đạo,” Lê-vi là người hầu việc trong đền thờ. Môi-se đã không quở trách họ vì điều đó chẳng? Và, ở đây, ông không bao giờ hành động với sự...bất kính. Ông bảo họ lấy những lư hương, và đặt lửa thánh vào đó, và đặt hương ở trên cùng, và đưa qua đưa lại hương thánh này, mà là mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Và họ đến gần để làm thành một nhóm người kiểm soát hội thánh, nơi mà Đức Chúa Trời đã truyền lệnh một người làm như vậy.

47 Và, khi họ làm thế, Môi-se sấp mặt xuống vì ông biết rằng Đức Chúa Trời đã ủy thác cho ông công việc đó. Và Đức Chúa Trời phán, “Hãy để hết thầy họ mang những lư hương kia lên ở đây trước đền tạm.” Và vì vậy khi họ bắt đầu đưa những lư hương của họ đầy lửa qua, và khói hương bốc lên, Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se và A-rôn, “Hãy tách ra khỏi họ! Hãy ra khỏi giữa

họ!” Vì, sau đó Ngài gọi họ là “những người có tội, những người không tin.”

⁴⁸ Và tội lỗi là không tin vào Lời của Đức Chúa Trời. Các bạn ăn cắp bởi vì các bạn không tin. Các bạn nói dối bởi vì các bạn không tin. Các bạn phạm tội tà dâm bởi vì các bạn không tin. Nếu các bạn là người tin, các bạn sẽ không làm vậy. Chỉ có hai chiếc áo dài duy nhất, đó là đức tin hay là không tin, các bạn được điều khiển bởi cái này hay cái kia.

⁴⁹ Vậy thì, Đức Chúa Trời, từ ban đầu, là Lời, và Ngài đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta. Ngài là Lời, Ngài là Lời! Và khi Đức Chúa Trời ở trong các bạn, đó là Lời của Đức Chúa Trời cư ngụ trong các bạn, ở đó các bạn có thể nói chầm câu mọi sự Ngài nói với một tiếng “A-men.” Đó là Đức Chúa Trời ở trong các bạn.

⁵⁰ Bây giờ nếu các bạn để ý, con người vô tội này với những lư hương trong tay họ, lửa thánh trong tay họ, Đức Chúa Trời đã mở đất ra và nuốt họ, và phân rẽ họ khỏi Môi-se bởi vì Môi-se tự phân rẽ khỏi họ. Và Môi-se đã cảnh báo hội chúng, “Đừng bị lừa dối với nhóm người đó. Hãy tránh xa họ!” Vậy thì, các bạn biết lời Kinh Thánh, đọc câu thứ 16, 17, 18, ngay cả, chương, và các bạn sẽ thấy điều đó. “Hãy phân rẽ khỏi những người tội lỗi này, những tội nhân không tin. Hãy ra khỏi giữa chúng, vì chúng sẽ bị hủy diệt, và mọi thứ chúng có.” Và khi họ...đất nứt ra và há miệng nuốt những người này đang cầm lửa thánh này. Những người ngây thơ bị lừa dối bởi con người.

⁵¹ Ngày nay cũng vậy! Có nhiều người ngây thơ rơi vào bẫy của truyền thống, nắm giữ Lời Thánh trong tay mình, và cho là đang giảng từ Nó. Tôi đã thấy một sự biểu lộ đến qua gương mặt của một mục sư ngay lúc đó, một mục sư Giám Lý, là một mục sư Giám Lý cho tới tối Chúa nhật vừa rồi. Và khi ông nhìn, tôi cho rằng điều đó có ý nghĩa nhiều với anh em, thừa anh em, bị ở ngoài.

⁵² Bây giờ, hãy xem, cầm những lư hương, lửa đang cháy bay mùi thơm lên trước Đức Chúa Trời, và những bàn tay đó nắm giữ lư hương đó, tuy nhiên bị hư mất với lư hương trong tay họ, bởi vì họ cố gắng làm điều gì đó bằng sự chân thành, tuy nhiên, chống nghịch Lời của Đức Chúa Trời, cố làm ra một tổ chức. Nói,

“Ông quá quắt lắm. Ông là ai mà nói rằng ông có tất cả Lời của Đức Chúa Trời?”

⁵³ Họ đã không thấy rằng Môi-se là sứ—sứ giả của thời đại đó. Đây, ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Không có người nào trên thế gian như ông. Ông đã có Sứ điệp, và dân sự đã không thấy Điều đó. Và Môi-se sống chính xác với CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chắc chắn. Được rồi.

⁵⁴ Bây giờ chúng ta thấy ngày nay cũng vậy, những người tốt, những người vĩ đại, những người quý báu đang cố giảng Lời của Đức Chúa Trời (trong tay họ) qua truyền thống nào đó do con người tạo ra. Cắt bỏ ở đây, và giảm bớt ở dưới đây, và làm nó thành điều này, và “đến gia nhập giáo hội và thay đổi quyền hội viên của bạn,” và chết thuộc linh với Lời đó trong tay họ! Hiểu không?

⁵⁵ Họ không thể tin sứ giả của Đức Chúa Trời hay Sứ điệp của Ngài cho thời đại đó. Họ không thể hiểu tại sao một Đức Chúa Trời vĩ đại không muốn làm việc với cả một nhóm người, và cứ đặt để nó trên một người.

⁵⁶ Bao nhiêu người trong số họ tôi đã nói chuyện ngày hôm nay, “Chúng tôi sẽ làm gì, Anh Branham? Chúng tôi biết anh đúng, nhưng chúng tôi sẽ làm gì? Tổ chức sẽ đuổi chúng tôi ra, chúng tôi sẽ không có nơi nào khác để đi.” Tôi cảm thấy tiếc cho họ; nhưng có một Nơi. Anh em nói, “Ồ, chúng tôi sẽ đói đến chết.”

⁵⁷ Đa-vít nói, “Trước tôi trẻ, và rày đã già, nhưng tôi chưa hề thấy người công bình bị bỏ, hay là dòng dõi người đi ăn mày.”

⁵⁸ Điều đó chính xác trên cùng cơ sở mà họ đã chối bỏ Chúa Jêsus. Họ rất bị bao bọc trong giáo phái của họ, và những thầy tế lễ thánh khiết và những tòa nhà thánh, và những giáo hội thánh khiết và những đền thờ thánh khiết, họ không thấy Đức Chúa Trời ở trong đền thờ con người của Ngài. “Người, là con người, tự làm cho mình thành Đức Chúa Trời.” Đây, họ quá bị bao bọc trong đó! Những người này bị bao bọc quá đến nỗi Đa-tham và họ là đúng. Nim-rốt bị quá bao che đến nỗi ông có thể đạt được điều gì đó làm cho dân sự không thấy cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. A-đam tin chắc rằng nếu ông che đậy sự lừa dối của mình

thì Đức Chúa Trời không thể thấy được nó. Anh em không thể che đậy nó, Đức Chúa Trời phải che đậy nó. Hiểu không? Hiểu không? Chương trình của Đức Chúa Trời che phủ nó, không phải chương trình của các bạn. Luôn luôn là cách đó, họ không thấy Chúa Jêsus trong đền thờ của Ngài, Đức Chúa Trời biểu lộ trong xác thịt.

⁵⁹ Ngày nay điều đó hầu như làm cho tôi cảm thấy tồi tệ khi tôi thấy rằng các Lời của Kinh Thánh đã bị những truyền thống cắt xén. Và những người có tấm lòng chân thật mà đứng ở đó và nghe Lời ấy, và họ biết Nó là Lẽ thật, nhưng họ không dám hành động, bởi vì truyền thống của họ dạy họ làm khác. Hãy rửa sạch các nôi và chảo, rồi, hỡi các anh em, tiến lên. Nhưng vì chúng tôi, và vì tôi và nhà tôi, chúng tôi nhận lấy Đấng Christ, là Lời. Hiểu không?

⁶⁰ Chúng ta hãy lấy Giảng 3 làm ví dụ một lát, Ni-cô-đem, một quan cai trị và bậc thầy của giáo phái lớn gọi là tòa Công luận. Họ tìm đến với nhau, và họ làm ra những truyền thống của họ. Một—một trong những người Pha-ri-si và một trong những người Sa-đu-sê, và họ có những truyền thống của họ lúc đó, những sự khác biệt của họ, và vì thế họ...Người này là một bậc thầy, một quan cai trị của tòa Công luận lớn này, một người tuyệt vời trong sự giảng dạy. Ông biết Kinh Thánh, ông nghĩ. Ông biết nó bởi truyền thống của họ. Chúa Jêsus chẳng đã phán, “Còn các người, sao cũng vì cơ lời truyền khẩu mình, làm cho Điều răn của Đức Chúa Trời không hiệu quả”?

⁶¹ Đấy, bởi vì truyền thống của họ! Đó là gì? Đặt sự giải nghĩa riêng của họ trên Lời, thay vì cứ để mặc Nó, y như điều Nó nói. Họ nói Nó không có nghĩa *này*. Anh em để ý không, điều đó tương tự như tiếng của ma quỷ đã sử dụng với Ê-va, để bắt đầu tổ chức đầu tiên, đấy. “Chắc chắn nó sẽ là cách *này*. Đức Chúa Trời sẽ không làm thế, người biết đấy.” Xem đấy, sự việc cũng y như vậy. Ngày nay nó cũng như vậy.

⁶² Bây giờ chúng ta để ý, quan cai trị này đến với Chúa Jêsus. Việc trước tiên, bây giờ, ông đến để tìm kiếm Sự sống Đời đời, ông đến để tìm sự cứu rỗi. Tuy nhiên, một người với địa vị của mình, một giáo sư trong Y-sơ-ra-ên, nhưng một bậc thầy này trong Y-

sơ-ra-ên đến với một Người mà chúng ta không có báo cáo nào cho thấy đã từng đến trường học một ngày. Một người lớn tuổi, thầy tế lễ già, hiền triết, đến với một Người trẻ tuổi. Họ là người quý tộc, giàu có đến với Anh chàng không có chỗ gối đầu Ngài, để hỏi Ngài đường lối về sự cứu rỗi và Sự sống. Chỗ trước hết, họ thuộc về tòa Công luận đó, vì thế Ni-cô-đem thú nhận, họ đã thấy điều gì đó nơi Chúa Jêsus mà những người khác thuộc tổ chức của họ đã không có. Họ đã thấy rằng có điều gì đó trong Ngài, bởi vì người nói, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy...” “Chúng tôi,” đúng thế, họ không muốn thú nhận điều đó, bởi vì họ có thể bị đuổi ra ngoài. Hiểu không? “Chúng tôi biết Ngài là một Giáo sư từ Đức Chúa Trời đến, vì không ai có thể làm được những điều này nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người. Chúng tôi biết điều đó!” Ồ, chao ôi! Tổ chức!

⁶³ Bây giờ, chúng ta để ý rằng Chúa Jêsus là một sự bày tỏ của Đức Chúa Trời. Vậy thì, “Nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng thì không ai làm được những điều này.” Họ biết rằng có điều gì đó khác thường trong Người đó. Ngài là Sự Sáng của thời đại. Ngài là Chứng Nhân của Đức Chúa Trời.

⁶⁴ Cô-rê cũng thấy điều giống như vậy trong Môi-se. Họ đã không có một người thời đó giống như Môi-se. Ông là chứng nhân Thiên liêng của Đức Chúa Trời, của thời đó, với quyền năng của Đức Chúa Trời. Cô-rê và nhóm người của ông đã thấy điều đó trong Môi-se. Họ hiểu rằng đó không thể là Môi-se; Môi-se không thể mở Biển Đỏ ra, Môi-se không thể sai những tai vạ đến trên trái đất. Chính là Đức Chúa Trời ở trong Môi-se, và, bởi vì Đức Chúa Trời mà đã biểu hiện chính Ngài trong một chứng nhân hay một ánh sáng của thời đại đó, họ đã không thấy Nó. Cô-rê muốn làm nên cả nhóm người, mang vào bất cứ điều gì.

⁶⁵ Đó là những gì tổ chức có ích cho, mang vào mọi tầng lớp bất hảo, và gọi nó là “Cơ-đốc giáo.” Gởi một thanh niên đi học mà không biết gì về Đức Chúa Trời hơn một người Hottentot biết về một đêm Ai Cập, gởi người ấy qua đó và cho người đó có sự giáo dục và học về tâm lý, và cho người ấy một bằng Tiến sĩ Triết học, và một mảnh bằng tiến sĩ hay cử nhân văn chương, hoặc cái gì đó hay cái gì khác giống như thế. Và đưa người ấy đi giảng

Phúc âm, mà thậm chí người đó chưa hề được cứu, mà sẽ chối bỏ sự sanh ra đồng trinh và sự sống lại, chối bỏ sự chữa lành Thiêng liêng, chối bỏ Quyền năng của Đức Chúa Trời, chối bỏ mọi nguyên tắc mà Chúa Jêsus đã chết cho, chối bỏ Mác 16 được hà hơi, chối bỏ “những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này” khi Chúa Jêsus đã phán những Lời chính Ngài, chối bỏ Công-vụ 2:38, chối bỏ bất cứ phần còn lại của Kinh Thánh mà được hà hơi. Và cố lấy một truyền thống của con người mà họ không biết gì về, và nói lái nhại về điều đó. Và khi anh em nói cho họ biết Lẽ thật và tỏ cho họ thấy Lẽ thật, họ xấu hổ bỏ đi, bởi vì tổ chức của họ.

⁶⁶ Cô-rê đã làm tương tự. Ông đã thấy Đức Chúa Trời ở trong Môi-se. Ông đã thấy rằng chính Đại diện của Đức Chúa Trời đang làm việc qua người. Và Ni-cô-đem đã thấy Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, “Nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người thì không ai có thể làm được những điều này.” Ni-cô-đem đã ở trong tổ chức rồi, cố gắng đi ra ngoài. Cô-rê ở ngoài, cố làm một tổ chức để vào trong. Đó là sự khác nhau. Ni-cô-đem đang cố tìm sự cứu rỗi, để ra khỏi tổ chức; ông đã ở trong đó từ khi còn bé, ông mệt mỏi về nó. Ông muốn được cứu. Nhưng Cô-rê cố làm cho mình một—một chỗ ở đó ông có thể là một nhân vật quan trọng.

⁶⁷ Đó là cách xảy ra với nhiều người ngày hôm nay. Đó là nan đề với Cơ-đốc giáo, chúng ta có quá nhiều sự mạo nhận giả mạo. Và những người Ngũ Tuần chúng ta, xin lỗi vì sự diễn đạt, thì đầy dẫy với điều đó, sự so sánh xác thịt! Chúng ta hãy để Đức Chúa Trời đẩy lên một người và ban cho người ấy điều gì đó, và mọi người trong nước sẽ cố gắng để bắt chước người đó. Anh em không nhận ra mình đang giết chết đội ngũ của chính mình ư? Khi anh em đang chơi bóng đá...“Và ân điển,” như Phao-lô đã đặt ra điều đó, “chúng ta hãy lấy lòng kiên nhẫn theo đòi cuộc chạy đua này.” Người mà đã có trái banh, đừng lấy nó ra khỏi tay người ấy, cố canh giữ người ấy. Nhưng thay vì thế, bởi vì người ấy không thuộc tổ chức của anh em, anh em cố lấy nó ra khỏi người. Người nào đó mà quá vụng về, người đó không thể, người đó có thể vấp ngã trên những bông hoa trong tấm thảm, và rồi cố gắng lấy nó khỏi anh em. Đúng thế. Bây giờ, nói một cách thuộc linh, tôi muốn nói. Xin lỗi, tôi...Ồ, người ấy sẽ vấp ngã trên một

điều nhỏ như Công vụ 2:38, người đó chắc chắn vấp ngã. Nếu người ấy từng vấp ngã ở Mác 16, làm sao người ấy sẽ không làm điều đó? Hiểu không? Hừ. Chính những bài học quan trọng về Đấng Christ. Và chính những việc mà đã được thảo luận ở Giáo hội nghị Nicaea, họ vẫn trượt chân về điều đó sau tất cả những năm này.

68 Cố gắng, Cô-rê đang cố làm thành một tổ chức, để đi vào trong đó. Còn Ni-cô-đem đã ở trong nó, cố gắng ra khỏi nó. Ni-cô-đem được chấp nhận, và đi ra. Cô-rê hư mất ở trong nó, trong nỗ lực của ông, ông bị hư mất trong chính nỗ lực của ông. Ô, chao ôi!

69 Tổ chức mà Ni-cô-đem đã ở trong, biết rằng Đấng Christ được Đức Chúa Trời sai đến, đã nói vậy. Ni-cô-đem, trong chương 3 ở đây, xưng ra điều đó, “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là Giáo Sư từ Đức Chúa Trời đến, vì không ai có thể làm được những phép lạ này mà Thầy làm nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng người ấy.” Và cũng nhóm người đó, bởi vì tổ chức của họ, đã gọi Ngài là “Bê-ên-xê-bun,” bởi vì quyền năng đuổi quỷ của Ngài, và nói, “Người lừa dối những người của chúng tôi bằng sự Dạy dỗ của Ngài.” Ngày nay cũng vậy. Lừa dối cái gì?

70 Chúa Jê-sus phán, “Ta chỉ làm điều đó để làm vui lòng Cha, Ta chỉ giữ những Lời của Đức Chúa Trời,” bởi vì Ngài là Lời. Ngài không thể làm điều gì khác ngoài Lời.

71 Nhưng, bởi vì tổ chức của họ, bởi vì đường lối của họ, họ đã có những người bị trói buộc. Trong lòng họ đã biết điều đó, nhưng tổ chức của họ sẽ không cho họ giữ nó. Thế thì, làm một lối thoát, để giữ dân chúng không lìa bỏ tổ chức của họ (“hết thấy dân chúng đi theo Ngài”), để giữ dân chúng không lìa khỏi tổ chức mà đi theo Lẽ Thật của Đức Chúa Trời (mà Ngài là Lẽ Thật “Ta là Lẽ Thật, Sự Sáng”), để giữ họ không đi theo Điều đó, họ nói rằng Ngài đang lừa dối dân chúng. Hãy suy nghĩ về điều đó! Một người, mà trong lòng người ấy đã biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, rằng Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài (“không ai có thể nói những điều này, hay làm những điều này, nếu Đức Chúa Trời không ở cùng người”), biết điều đó và nói điều đó và xưng nhận điều đó, và rồi quay lại và gọi Ngài là quỷ “Bê-ên-xê-bun, và kẻ

lừa dối dân chúng,” những người của họ, “bằng sự Dạy dỗ của Ngài.” Ô, chao ôi!

⁷² Ni-cô-đem biết Ngài là một Đấng Tiên Tri. Vậy thì, đó là người trong tổ chức mà lại yêu mến Đức Chúa Trời đủ và kính sợ Đức Chúa Trời đủ, và nhận biết bởi Cựu Ước rằng Người này có đủ những phẩm chất và đã được chứng minh và chứng thực, một Đấng Tiên Tri được Đức Chúa Trời sai đến. Người đó, tôi sẽ tôn trọng người nếu người đến ban đêm, người đã đến đó. Người tốt hơn nhiều các giáo sư của chúng ta ngày hôm nay, họ sẽ không muốn đến chút nào. Ni-cô-đem cuối cùng đã đến. Vì thế, không lên án người, nếu anh em chưa đến. Ni-cô-đem biết Ngài là một Đấng Tiên Tri, vì thế ông đã kính sợ Đức Chúa Trời. Ông không muốn Người đó đi khỏi ông, Ánh Sáng của thời đại ấy. Cho dù Nó trái ngược thế nào đi nữa, tổ chức của ông nói Nó trái ngược thế nào đi nữa, ông đã thấy Đức Chúa Trời chứng thực Người đó và ông biết Ngài là một Đấng Tiên Tri. Và nếu Ngài là Đấng Tiên Tri, Lời của Chúa đến với đấng tiên tri, và Ngài biết Ngài đang nói về điều gì. Hiểu không? Vì thế ông đi đến với Chúa Jêsus, ông muốn biết làm thế nào để có được sự cứu rỗi. Nếu Người này là Đấng Tiên Tri, Lời của Đức Chúa Trời đã ở với Ngài, và Ngài sẽ biết con đường cứu rỗi.

⁷³ Nhưng những gì Ni-cô-đem phải học là điều mà nhiều người ngày nay, thuộc về các giáo phái của thời đại này, phải học. Điều mà Ni-cô-đem đã nên biết, là điều nhiều người ngày nay, của những giáo phái này nên biết. Ngài còn trọng hơn cả Đấng Tiên Tri. Ông đến với Ngài để tìm thấy, nói với Ngài bảo cho ông biết con đường dẫn đến Sự Sống, và Chính Chúa Jêsus là Sự Sống. Ai có Con thì có Sự Sống. Vì vậy ông đã không, không phải đến để cố gắng học một sự dạy dỗ, ông phải đến để tin nhận Người. Đó là những gì phải có tối nay! Hòn Đá Góc Chủ bị chối bỏ lần nữa. Hòn Đá Góc Chủ là gì? Đó là Lời, dĩ nhiên. Đấng Christ, Ngài là Lời.

⁷⁴ Ông phải học hỏi điều gì đó. Ông nghĩ, “Ồ, vậy thì, Người này là một Đấng Tiên Tri, Ngài đúng là Đấng Tiên Tri.”

⁷⁵ Vì thế, anh em để ý không, Chúa Jêsus không hề trả lời câu hỏi của ông, Ngài chỉ quở trách ông vì sự đui mù thuộc linh của ông. Còn trọng hơn một Đấng Tiên Tri, Ngài là Lời và Sự Sáng

Lời đang chiếu soi! Ngài là Đức Chúa Trời đang chiếu sáng qua một tính chất công cụ, chứng minh rằng đó là Đức Chúa Trời ở trong Con Người. Ngài là Lời. Giảng Nhưt, chương thứ 1...Đúng hơn là, Tin lành Giảng, chương thứ 1, nói, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Và đây là Lời của Đức Chúa Trời đang chiếu qua cái khung sườn mong manh yếu đuối này của một Người, và Nó đã làm mù tổ chức. Nhưng Ngài đến để tìm những cá nhân. Còn hơn là Đấng Tiên Tri, Ngài là Lời! Ngài là Sự Sống. Không phải...Ngài không phải dạy anh em về Sự Sống nào đó đến, Ngài là Chính Sự Sống! Ngài là Sự Sống. Ngài là Sự Sáng. Ngài là Sự Sống. Ngài là Sự Sống Đồi đồi, đã có ở trong Ngài, và chỉ một mình Ngài là Đấng Ban Cho Sự sống Đồi đồi. “Ai có Con thì có Sự Sống.” Vì thế anh em có...anh em không thể chỉ có sự dạy dỗ Lời của Ngài, anh em còn phải có Ngài.

⁷⁶ Anh em nói, “Ồ, nhiều người ngồi xuống và học Kinh Thánh đó và hết thấy từ ngữ Hi Lạp, và những định nghĩa là gì, và những dấu chấm câu, và vân vân.” Mà không biết gì hơn nữa về Đức Chúa Trời! Hiểu không? Không! Ai có—ai mà có hình—hình—hình thức, thì người đó có kế hoạch chẳng? Chính là người mà có Con, mà có Ngài, Người. Ngài là Đấng mà có Sự Sống.

⁷⁷ Ni-cô-đem biết rằng Ngài biết về Sự Sống, nhưng ông không hề biết rằng Ngài là Sự Sống Đồi đồi. Đó là những gì, Người mà ông đang trò chuyện với, Sứ Giả, Ánh Sáng của thời đại, Sự Sáng của thế gian. “Sự Sáng soi trong tối tăm, và tối tăm chẳng hề nhận lấy Nó. Ngài đã đến trong Xứ Ngài và Dân Ngài chẳng hề nhận lấy Ngài.” Tại sao? Tại sao vậy? Bởi vì họ đã quá được tổ chức, được thiết lập với việc rửa nồi và chảo, và những truyền thống, đến nỗi họ không thấy Lời đã trở nên xác thịt.

⁷⁸ Điều đó được lặp lại. Nó được lặp lại lần nữa. Lịch sử lặp lại chính nó rất thường xuyên. Vâng, ông biết rằng Ngài đã có—Ngài đã biết về Sự Sống, nhưng Ni-cô-đem không biết rằng Ngài là Sự Sống. Đó là những gì hiện có ngày hôm nay. Rất nhiều người cố gắng làm nên Chúa Jêsus, ồ, một Giáo sư lớn, thậm chí họ còn cố gắng nói Ngài là một Đấng Tiên Tri. Nhưng khi anh em cố nói Ngài là Đức Chúa Trời, thì điều đó quá quắt. Hiểu không? Nhưng

Ngài đã là Đức Chúa Trời, và Ngài hiện là Đức Chúa Trời, và Ngài sẽ luôn luôn là Đức Chúa Trời. Chỉ thế thôi. Đúng thế.

⁷⁹ Để ý, Ngài không hề bảo Ni-cô-đem, khi ông đến với Ngài, bấy giờ, Ngài không hề phán, “Này, hỡi Ni-cô-đem, Ta có sự tôn trọng lớn dành cho ngươi, rằng ngươi là một—một—một bậc thầy trong Y-sơ-ra-ên. Ta sẽ bảo ngươi điều gì, ngươi đang tìm kiếm Sự sống Đời đời, có lẽ ngươi nên trau dồi lại học thức của ngươi. Ngươi không nói những lời đúng.” Vô lý. Hay là, “Có lẽ ngươi nên tìm kiếm một chức vụ cao hơn trong giáo phái của ngươi, để có Sự sống Đời đời.”

⁸⁰ Đó là những gì rất nhiều người ngày nay cố gắng làm, ừ-m, một chức vụ cao hơn, họ muốn trở nên từ một mục sư thành một—một giáo hạt trưởng, hay—hay là thành giám mục nào đó hay điều gì đó giống như thế. Điều đó không có liên quan gì với Đức Chúa Trời hơn con số không.

⁸¹ Hãy xem những gì Ngài đã làm trước một người như vậy. Ngài quở trách ông vì ông không biết thì giờ ông đang sống, “Ngươi muốn nói với Ta rằng ngươi là một bậc thầy của dân Y-sơ-ra-ên mà không thể hiểu biết những điều này, khi mà,” Ngài phán, “một người phải được sanh lại sao?”

⁸² “Tại sao,” ông nói, “già như tôi, mà vào trong bụng mẹ tôi sao?”

⁸³ Ngài phán, “Và ngươi là một giám mục, hồng y giáo chủ, một giáo hạt trưởng trong hội thánh Ngũ Tuần,” hay người nào khác, “một người quan trọng nào đó trong tổ chức, mà ngươi không biết lời Kinh Thánh sao?”

“Ồ, chúng tôi đã có Môi-se.”

⁸⁴ “Nếu các ngươi đã biết Môi-se, thì các ngươi cũng biết Ta, bởi vì người là người nói về Ta vậy.” Hiểu không? Nhưng không phù hợp với truyền thống của họ, tổ chức của—của họ, điều đó khác hẳn. Nhưng Môi-se đã nói về Ngài, và Ngài là Đấng mà Môi-se đã nói về, và tuy nhiên họ không biết điều đó. Tại sao? Họ bị trói buộc trong chính những truyền thống của họ, họ đã không biết điều đó.

⁸⁵ Và các anh em của tôi mà đọc, mà nhận lấy băng ghi âm này, đừng vội tắt nó giờ này. Chờ một chút, chúng ta hãy nhìn sự việc này đúng chính diện. Tôi yêu mến anh em, anh em là người chăn bầy. Và tôi không đang cố không biết tất cả điều đó. Nếu tôi giả bộ làm thế, thì anh em tắt băng ghi âm và cầu nguyện cho tôi. Tôi chỉ đang cố gắng mang đến cho anh em điều gì đó mà Đúng. Đừng để nó đi qua khỏi anh em.

⁸⁶ Vậy thì, tôi tôn trọng trật tự của con người, và vân vân, nhưng khi anh em tạo ra những tổ chức này...Hãy xem những người Pha-ri-si, không muốn liên quan gì với những người Sa-đu-sê, bởi vì những người Sa-đu-sê không tin vào—vào thiên sứ hay—hay là thần linh, hoặc sự sống lại, hay bất cứ điều gì, còn những người Pha-ri-si sở hữu cả hai, và họ tranh chiến với nhau. Vậy thì người Một Ngôi tin vào một việc, Ba Ngôi hiệp một tin khác, và Giám Lý tin khác, và Trưởng Lão tin khác, và anh em kéo ra những hàng lối nhỏ. Rồi anh em đã có được gì? Một sự phân rẽ tình huynh đệ. Nhân đây, chúng ta sẽ tìm thấy chỗ đó trong Kinh Thánh chỉ trong chốc lát, nó là gì, và Đức Chúa Trời nói nó là gì.

⁸⁷ Vậy thì, không, Ngài không hề bảo ông tô điểm. Ngài chỉ quở trách ông vì không biết sự việc thật. “Người là giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên, mà không hiểu biết những điều này sao? Nếu Ta nói cho người biết về những việc thuộc về đất, mà người còn không thể hiểu được nó...” Hãy suy nghĩ! “Một bậc thầy, một phẩm trật cao trong giáo hội Chính thống, giám mục, hồng y, mà người thậm chí không thể hiểu hình thức con đở của những việc thuộc về xác thịt mà Ta đã bảo người, thì làm sao người hiểu được những việc thiêng liêng ở trên Trời?”

⁸⁸ Nhưng người đánh cá già dốt nát thậm chí không thể viết tên của chính mình, đã hiểu Điều đó, đây, và được làm đầu của hội thánh ở Giê-ru-sa-lem, Phi-e-rơ. Hiểu không? Ô, “Tất cả kẻ Cha đã ban cho Ta, kẻ ấy sẽ đến.” Hiểu không? Họ thấy Nó. Họ tin Nó. Họ hành động dựa trên Nó, không biết điều gì sẽ nắm giữ họ.

⁸⁹ Giống như người nông dân. Không phải để vui đùa, nhưng để làm một minh họa. Họ nói người nông dân cho gà ấp, và họ không có đủ trứng, người đó đặt một cái trứng vịt vào ở dưới nó. Khi con vịt nhỏ bé được ấp ra, nó là con vật trông buồn cười

nhất chưa từng thấy giữa bầy gà con. Nó có gương mặt dài buồn cười, và nó vừa đi vừa kêu quác quác thay vì kêu cục cục, và— và hết thấy gà con ăn và mổ chung quanh nhà kho. Và đó không phải là thức ăn của nó, chính xác. Vì thế ngày nọ gà mái mẹ dẫn nó đi ra phía sau nhà kho, để bắt một số châu chấu, và trên đồi là một—một cái hồ. Và ngọn gió chợt thổi đến trên mặt hồ, và nó ngửi thấy nước. Đó đúng là bản chất của nó. Gà mái mẹ nói, “Cục, cục, cục, cục, đi về!”

⁹⁰ Nó kêu, “Quác, quác, quác,” đi ngay đến hồ nước. Tại sao? Nó là vịt, ngay từ đầu. Cho dù gà mẹ cục tác bao nhiêu đi nữa, nó vẫn là con vịt.

⁹¹ Và đó là cách của nó với một người đã được định trước với Sự sống Đời đời. Khi người đó thấy Sự sáng của Đức Chúa Trời, không có đủ tổ chức nào trên thế gian cục tác để người đó trở lại trong đó. Không. Tại sao? Đó là bản chất của người ấy. Người ấy có thể ăn kiêng với họ trong một thời gian dài, và ăn rác rưởi và những bữa liên hoan của họ, nhưng đến một lúc người ấy tìm thấy điều gì đó khác hẳn, vì vậy người biết điều đó. “Chiên Ta biết Tiếng Ta,” Chúa Jêsus phán, “một người lạ chúng sẽ chẳng theo.” Họ có thể đi theo điều gì đó lạ, nhưng bên dưới họ có điều gì khác hẳn. Hãy để họ nghe Lễ thật một lần, và nhìn xem họ. “Hết thấy những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến.”

⁹² Đúng thế, Ngài đã quở trách ông vì không biết. “Người là giáo sư trong dân Y-sơ-ra-ên, mà không biết những điều này sao? Người phải được sanh lại!” Bây giờ, con người xác thịt, tôi muốn...anh em để ý điều gì đó ở đây, “Người phải được sanh lại.”

⁹³ Vậy thì, đời sống xác thịt, nếu chúng ta có đời sống xác thịt, để hành động trong đời sống xác thịt này, trong những việc xác thịt này, chúng ta phải có sự sanh ra tự nhiên. Họ không giật mạnh các bạn ra khỏi một cây ở nơi nào đó, đây, làm các bạn sa lầy cách nào đó. Họ đã thử điều đó, nhưng nó không có tác dụng. Nó phải là sự sanh ra thực sự, sự sanh ra xác thịt, để làm cho các bạn hoạt động để các bạn có thể có năm giác quan, đi, nói chuyện, thấy, nếm, cảm thấy, ngửi, nghe, di chuyển, vân vân, bởi vì các bạn lúc đó là một con người, và các bạn—các bạn là

chủ thể đối với mọi điều này bởi vì chúng đi vào trong đời sống xác thịt.

⁹⁴ Và, trong sự sanh ra như vậy, đôi khi chúng ta trở nên rất khôn ngoan trong sự khôn ngoan thế gian hay các công việc thuộc về thế gian, trở nên những Tổng thống và—và những học giả vĩ đại, và những nhà khoa học và hóa học bậc thầy, và vân vân. Và các bạn luôn luôn biết, từ ngay lúc ban đầu, chính con cái của Ca-in đã có loại khôn ngoan đó; không phải con cháu của Sét, họ là những người chần chừ khiêm nhường. Nhưng con cháu của Sét là những người tin kính. Còn con cháu Ca-in luôn thông minh, kiêu kỳ, khoa học, các tiến sĩ và người vĩ đại. Đúng thế. Kinh Thánh nói vậy, anh em biết đấy, Kinh Thánh dạy điều đó. Và rất sùng đạo, nhưng cuối cùng hư mất. Chúng ta trở nên khôn ngoan bởi đi học, nhận sự uyên bác, và vân vân, chúng ta trở nên rất khôn ngoan, lịch lãm, và có thể làm các việc và nói các việc, và đôi khi nói hay hơn một người đầy dẫy Đức Thánh Linh. Chúa Jêsus há chẳng phán, “Con cái đời này thì khôn ngoan hơn con cái của Vương quốc”? Chắc chắn vậy, bởi vì họ, bằng sự thông minh của mình mà họ có thể—có thể nói chuyện và nói khôn hơn và nói hay hơn, và lấy Kinh Thánh và bóp méo Nó làm cho Nó nói những việc mà Nó không nói.

⁹⁵ “Ồ, Nó không hoàn toàn có nghĩa đó.” Khi một người nói thế, hãy tránh xa người đó. Đức Chúa Trời canh giữ Lời Ngài, anh em biết đấy, Kinh Thánh đã nói. Nó đã được viết đúng như cách Nó nên có. Hiếu không? Vậy thì, Nó đã được đưa vào cách như vậy để lừa dối, hay làm cho người khôn ngoan bị vấp ngã trên Nó. Nó rất đơn giản, đó là lý do họ vấp ngã vì Nó. Hiếu không? Được rồi.

⁹⁶ Tất cả sự khôn ngoan này và những thứ mà họ có thể tích lũy, tuy nhiên, nhưng nó thì từ...sự sanh ra đó là từ bên dưới, thế gian này. Nó là từ thế gian, và nó chống lại Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Sự sanh ra đầu tiên, để làm cho chúng ta hoạt động ở đây, làm cho chúng ta là con người ắt phải chết, bởi vì tội lỗi hành động ở vườn, làm cho con người đi vào trong thế gian bởi một người đàn bà. Và một người được sanh ra bởi người nữ chỉ sống được ít ngày, nhưng một người được sanh ra thuộc về Đấng

Christ thì sống Đời đời. Gióp nói, “Loài người bởi người nữ sanh ra sống tạm ít ngày và đầy dẫy sự khốn khổ.” Để ý, nhưng một người mà được sanh ra thuộc về Đấng Christ, phải được sanh ra từ Trên. Bây giờ, nhưng một người được sanh ra trên đất, trở nên khôn ngoan và có thể hầu như thông minh hơn.

⁹⁷ Hãy xem cách ma quỷ khôn ngoan sắc sảo như thế nào, nó đã lừa dối mọi thầy tế lễ mà đến trên đất. Chắc chắn nó đã vậy. Nó đã lừa dối, nó vẫn đang làm điều đó. Đúng thế, chắc chắn. Nó thông minh, nhưng ngày nọ, nó gặp đối thủ của nó, Người đã đánh bại nó. Và điều duy nhất chúng ta phải làm là cứ để Ngài chống trả, Ngài đã đánh bại nó rồi. Hiểu không?

⁹⁸ Nhưng là từ bên dưới, và nó, sự khôn ngoan này mà con người tích lũy để chứng minh và tỏ cho thấy tất cả những điều này tại sao con người nên làm *điều này* và con người không nên làm *điều kia*, là trái ngược và thù địch (tâm trí xác thịt) với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đã nói vậy. Đúng. Cho dù khôn ngoan thế nào đi nữa, họ có thể bóp méo nó. Tôi muốn người nào đó chỉ cho tôi ở đâu Đức Chúa Trời đã từng có một tổ chức hay ra lệnh lập một tổ chức, nhưng ở đây trong Kinh Thánh nó bị kết tội. Cho dù họ có thể khôn khéo cố gắng làm điều đó thế nào đi nữa, nó cũng trái nghịch! Làm thế nào sự khôn ngoan có thể đứng nổi và lập luận vững hơn với anh em, và làm cho anh em cảm thấy *điều đó* nhỏ mọn bằng cách nói cho anh em về nó, nhưng nó thì trái ngược với lời Kinh Thánh.

⁹⁹ Người nào đó đã nói với tôi, “Anh Branham à, có một điều tôi chống lại anh.” Nói, “Anh là người Jêsus Duy Nhất.”

Tôi nói, “Không phải. Tôi không thuộc bất cứ tổ chức nào.”

¹⁰⁰ Một trưởng lão của một tiểu bang nào đó được sai đến, ngày nọ, và nói, “Có người đã bảo tôi anh là người Jêsus Duy Nhất, Anh Branham à.”

Tôi nói, “Ngược lại hoàn toàn. Điều đó sai.”

¹⁰¹ Nói, “Họ bảo tôi rằng anh tin vào tình yêu tự do, rằng nhiều người nên bỏ vợ và đi tìm...” Vậy thì, xem đây, đó chỉ là những lời nói dối của ma quỷ. Anh em biết thế.

102 Tôi nói, “Tôi hoàn toàn chống lại những việc không đúng với Kinh Thánh như vậy! Tôi tin vào sự thánh sạch và sự tinh khiết. Tôi tin rằng người nam bị ràng buộc với vợ mình chừng nào họ còn sống.” Anh em không nên lấy nàng mà không cầu nguyện trước tiên.

103 Và Jêsus Duy Nhất, nhóm Jêsus Duy Nhất, không có gì chống lại họ, họ thật sự tốt như bất cứ nhóm nào, đối với tôi. Nhưng họ làm phép báp-têm sai, họ làm phép báp-têm để tái sanh. Tôi tin rằng chúng ta được tái sanh bởi Đức Thánh Linh, không phải bằng nước. Tôi dùng Danh Chúa Jêsus Christ làm phép báp-têm, và không có lời Kinh Thánh nào khác trong Kinh Thánh để trở lại...để làm cho nó trái ngược. Không có người nào trong Kinh Thánh từng chịu phép báp-têm trong danh của “Cha, Con, Thánh Linh.” Tôi muốn người nào đó đến chỉ cho tôi một chỗ một người đã chịu phép báp-têm giống như thế. Thế thì, nếu nó không đúng với Kinh Thánh, hãy bỏ việc làm điều đó đi!

Các bạn nói, “Điều đó không có gì quan trọng.”

104 Nó quan trọng với Phao-lô. Ông đã truyền dạy họ chịu phép báp-têm trở lại, trong Danh Chúa Jêsus Christ, và rồi nhận lãnh Đức Thánh Linh. Và Phao-lô nói, “Nếu một thiên sứ từ Trời,” Ga-la-ti 1:8, “đến, truyền dạy một Tin lành nào khác,” hơn với điều mà ông đã dạy, “thì người ấy đáng bị nguyền rủa.”

105 Đấy, đó là truyền thống. Tôi đã nói chuyện với một người vĩ đại cách đây không lâu. Nói, “Anh Branham à, tôi không thể. Tôi biết Điều đó đúng,” người đó nói, “nhưng tôi có thể làm gì về Nó?”

Tôi nói, “Hãy vâng theo Nó!”

Người ấy nói, “Ồ, tôi—tôi có uy tín giữa những người của chúng tôi.”

106 Tôi nói, “Nhưng tôi muốn có một uy tín với Đức Chúa Trời, vì thế hãy vâng theo Lời Ngài. Anh phải lựa chọn, anh muốn hầu việc Đức Chúa Trời hay con người?”

107 Nhưng họ có tổ chức của họ, đặt những lời tuyên bố này trong họ, đi theo đúng như vậy. Lần đầu tiên điều đó từng được sử dụng là trong giáo hội Công giáo Rô-ma. Đúng thế. Tôi muốn

người nào đó mà sẽ chỉ cho tôi điều gì đó khác hẳn. Tôi, cũng đã đọc lịch sử, anh em biết đấy. Vì thế nên nhớ, đó là phép báp-têm Công giáo, và mọi người mà đã chịu phép báp-têm cách đó thì chịu phép báp-têm vào sự thông công Công giáo. Tôi sẽ chứng minh điều đó trước khi buổi tối chấm dứt, nếu ý Chúa. Đúng thế. Đó là lý do anh em phải trở lại.

¹⁰⁸ Không phải Jêsus Duy Nhất. Vậy thì, có nhiều người tốt trong giáo hội Jêsus Duy Nhất. Nhiều người tốt trong Phúc Âm Ngũ Tuần, Hội Thánh Đức Chúa Trời, Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, và Công giáo. Nhưng không có giáo hội nào trong họ là Hội thánh, không một giáo hội nào trong họ. Có những cá nhân ở trong đó thuộc về Hội thánh. Nhưng không phải giáo phái họ có đó làm cho họ thành Hội thánh, giống như người ta cố gắng làm nó cách đó. Nó sai. Chờ một chút chúng tôi sẽ đưa ra cho anh em một số lời Kinh Thánh trong chốc lát.

¹⁰⁹ Vâng, được hoạt động trên đất, anh em phải được sanh ra xác thịt để hoạt động, và sự sanh ra như thế làm cho chúng ta khôn ngoan như tôi đã nói. Hiểu không? Và chúng ta trở nên khôn ngoan, thông minh, trí tuệ của chúng ta cho chúng ta điều đó. Nhưng nên nhớ rằng sự sanh ra đó, chính sự bắt đầu của nó, là trái ngược. Nó thuộc về thế gian và trái với Lời của Đức Chúa Trời, nghịch lại với Đức Chúa Trời và với kế hoạch của Ngài, không biết kế hoạch của Đức Chúa Trời. Nếu không phải thế, thì Ni-cô-đem chắc hẳn đã biết nhiều hơn Chúa Jêsus về Nó. Hiểu không? “Người có phải là một giáo sư trong Y-sơ-ra-ên không?” Hiểu không? Thấy chỗ mà giáo phái của anh em hành động, chỗ mà con người khôn ngoan vĩ đại của anh em gặp nhau và đưa ra những kế hoạch của họ, và đặt để không?

¹¹⁰ Cho phép tôi nói với các bạn điều này. Mỗi lần Đức Chúa Trời ban đến một Ánh Sáng trên thế gian, trên điều gì đó dựa trên Kinh Thánh, thì họ bỏ chạy ngay với điều đó. Và ngay khi người đó chết, họ lập nên một tổ chức ra từ đó. Và ngay khi họ tổ chức nó, tôi muốn mời bất cứ sử gia nào (hiện có mặt ở đây bây giờ, hay nghe trên băng ghi âm) đến chỉ cho tôi thấy. Vào bất cứ lúc nào mà con người từng tổ chức một giáo hội, thì nó chết ngay tại đó và đã không bao giờ sống lại. Nó trái ngược với Đức Chúa

Trời. Nó trái ngược với Kinh Thánh. Cho nên tôi chống lại nó. Bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời chống lại, nếu Đức Chúa Trời ở trong tôi, thì tôi chống lại những gì Đức Chúa Trời chống. Kẻ thù của Ngài là kẻ thù của tôi. Hội thánh của Ngài là Hội thánh của tôi. Sự Sống của Ngài là Sự Sống của tôi. Ngài ban cho Sự Sống của Ngài, Ngài trở nên tôi để tôi qua ân điển Ngài có thể trở nên giống như Ngài. Hiểu không? Chúng tôi đã đổi chỗ. Ngài trở nên một tội nhân giống như tôi và đã chết cho tôi, trong chỗ của tôi, để tôi có thể là một con trai của Đức Chúa Trời giống như Ngài.

¹¹¹ Bây giờ các bạn thấy ở đâu giáo phái của các bạn phải đến rồi chứ? (Chúng ta không được khởi đầu.) Khôn ngoan trong sự khôn ngoan thế gian nhưng chết với kế hoạch của Đức Chúa Trời! Bây giờ chúng ta hãy nhìn lại, hãy ngừng ở đây một lát.

¹¹² A-đam đi ngược lại với kế hoạch của Đức Chúa Trời, bởi vì ông đã không vâng theo Lời. Cố gắng tự làm cho mình một thứ che đậy, một tôn giáo. Nó đã thất bại, và nó luôn luôn thất bại, những gì con người cố gắng làm. Nim-rốt đã sai. Cô-rê bị hư mất. Họ đã cố làm gì? Làm thành một tổ chức.

¹¹³ Và sau đó, cuối cùng khi họ tự lập tổ chức, Chúa Jêsus đã nhận thấy họ, chết! Phán, “Các người có mắt mà các người không thể thấy. Các người có tai mà các người không thể nghe.” Hiểu không? Phán, “Các người là kẻ mù, dẫn đường kẻ mù. Nếu kẻ mù dẫn đường kẻ mù, cả hai chẳng cùng rớt xuống hố sao?” Ngài phán, “Người là giáo sư trong Y-sơ-ra-ên, mà thậm chí không thể hiểu được sự sanh ra mới là gì sao? Khi mà, nếu người bỏ đi những truyền thống của họ, và nắm giữ Lời, người ấy đã biết rằng Ta đang đến để ban cho con người sự sanh ra mới. Người hẳn đã biết ngày của Ta. Nếu người đã biết Môi-se, người hẳn đã biết Ta. Môi-se đã nói về Ta và người nói Ta sẽ đến, và Ta đây này! Và nếu Ta không làm các việc mà Môi-se và các đấng tiên tri đã nói Ta sẽ làm, thì đừng tin Ta. Nếu Ta không làm những công việc của Đức Chúa Trời, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu các người không thể tin Ta, là một Người, và nếu các người không thể tin Ta bởi vì Ta là một Người và đang làm những việc của Đức Chúa

Trời, thì hãy tin những việc vì chúng làm chứng về việc mà Ta đang làm.” Hiểu không?

¹¹⁴ Nhưng rồi, như ngày hôm nay, nếu Ngài sống trên đất ngày hôm nay, Phúc Âm Ngũ Tuần sẽ có một, Một Ngôi sẽ có một, và mọi người sẽ có một Jêsus. Chắc chắn, giáo phái của họ phải giữ trái banh. Hiểu không? Nếu nó không xảy ra, thì họ không phải. Sự phân rẽ tình huynh đệ.

¹¹⁵ Tôi còn nhớ một bé trai tên “Bé David.” Cậu ấy là một người, bây giờ đã kết hôn, tôi đoán đã có gia đình. Tôi nhớ lúc đầu tiên khi cậu ấy bắt đầu. Tôi đã đi tới St. Louis. Tôi có nghe về những thầy giảng trẻ tuổi, mà cậu có thể đến đó và nói, “Chúa Jêsus, một bé trai, được sanh ra trong máng cỏ. Mẹ ơi, phần còn lại của điều đó là gì?” Nhưng không phải bé trai đó. Cậu ấy đã cởi áo khoác mình, lấy ra một phân đoạn và đã giảng. Nhưng cậu ấy là gì? Cậu ấy tình cờ là một người Jêsus Duy Nhất. Cha cậu, Ông Walker, thuộc về Jêsus Duy Nhất. Tại sao, Phúc Âm Ngũ Tuần không thể chịu đựng điều đó. Họ phải có được cho họ một cậu bé David. Ô, những người còn lại của họ phải kiếm được cho họ một cậu bé David. Và lần nọ khi chàng trai trẻ đang tổ chức một buổi nhóm ở Florida, cậu ấy gọi tôi xuống và giúp cậu. Và Anh Moore và tôi đọc hai trang phần trước của tờ giấy, không có gì ngoài những David trẻ, mỗi giáo hội đã có một David trẻ tuổi. Ô, chao ôi! Tại sao, nếu một nhóm trưởng lão của Đức Chúa Trời đã nhận ra ân tứ ở trong chàng trai trẻ đó, chàng trai ấy sẽ càn quét hàng ngàn linh hồn vào trong Vương quốc, đấy; nói cho người ấy quên đi truyền thống của mình về con người và điều này giống như thế. Đức Chúa Trời đã ban một ân tứ trong đời sống cậu ấy, hãy sử dụng nó!

¹¹⁶ Khi sự chữa lành Thiêng liêng được biểu hiện trước tiên, mọi người có một cảm giác trong tay họ và có thể ngồi thấy bệnh tật. Và, ô, chao ôi! Tại sao? Họ phải làm điều đó, tổ chức của họ đã ở trong cuộc chạy đua nước rút. Đấy, anh em đã có những tổ chức của mình đi trước kế hoạch của Đức Chúa Trời, anh em suy nghĩ nó là thế. Nhưng Đức Chúa Trời có Hội thánh Ngài cứ giống như vậy, một Thân thể màu nhiệm. Anh em không gia nhập vào Đó, anh em được sanh ra ở trong Nó.

¹¹⁷ Thông thái trong sự khôn ngoan của thế gian, nhưng chết trong kế hoạch của Đức Chúa Trời. Thế thì, hãy nói cho tôi biết. Thế thì, hãy nói cho tôi biết. Anh em có thể bảo họ và chứng minh với họ rằng họ sai, bằng Lời của Đức Chúa Trời và lời hứa, mà họ vẫn không thấy điều đó. Tôi có thể ngồi ngay xuống và lấy Lời và tỏ cho anh em thấy rằng giáo phái thì sai. Tôi có thể chỉ cho anh em thấy rằng những tín điều mà anh em có ngày hôm nay là sai, đấy, những tín điều giáo hội này. Chỉ cho thấy nó sai, và họ sẽ nói, “Ồ, chúng tôi đã được dạy tin *điều này*.” Anh em thấy, với quan điểm của tôi, nó là—nó là cỏ khô, nếu anh em biết tôi đang nói về điều gì, bia đỡ đạn. Đúng thế, điều đó đúng. Họ không thể thấy. Chúa Jêsus phán, “Các người, các người—các người không thể thấy, hầu cho các người có thể đến cùng Ta và có Sự Sống.”

¹¹⁸ Đó là Ni-cô-đem, một người đáng tôn trọng, một người vĩ đại, một giám mục trong giáo hội của ông, một người nổi tiếng, được mọi người yêu mến, và đến với Chúa Jêsus mà không biết gì về Sự Sống hơn—hơn điều gì cả. Ông rất ngu dốt về Nó khi Chúa Jêsus quở trách ông về điều đó, nhưng ông đủ chân thành để đến. Những người còn lại thậm chí không muốn đến. Họ đứng ở ngoài với những thầy tế lễ thượng phẩm và với Giám mục *A gì đó* và *B gì đó*. Hiếu không? Họ đứng bên ngoài, đúng hơn là với truyền thống của họ của những trưởng lão của họ hơn là nghe Lời Đức Chúa Trời.

¹¹⁹ Vậy thì, anh em có thể nói với họ, họ sẽ không lắng nghe nó. Anh em có thể hoàn toàn chính xác...Anh em có thể tưởng tượng...Tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Tôi không có ý muốn sự báng bổ này. Vậy thì, các anh em đang lắng nghe băng ghi âm, tôi không có ý báng bổ này. Anh em có thể hình dung tôi đang đi ra ngoài đây, và—và một cái mắt gỗ trên cây có thể hỏi tôi, “Làm sao ông đi dạo khắp thế gian giống như thế? Tôi có sự sống, tôi là cái mắt gỗ trên cây này?” Nó có thể chứng minh nó có sự sống, nhưng nó là loại không đúng. Nếu nó muốn đi dạo, cách duy nhất nó có thể được đi dạo là, thấy, nếm, cảm thấy, ngửi và nghe, nếu nó có thể nói chuyện và nói như tôi và hỏi tôi điều đó, cách duy nhất, là nó phải được sanh ra giống như cách tôi được sanh ra.

A-men. Nó sẽ không bao giờ hiểu điều đó cách nào khác. Nhưng nếu nó được sanh ra cũng giống như cách tôi được sanh ra, thì nó sẽ biết các sự việc mà tôi biết. A-men. Ồ, chào ôi! Vâng, thưa các bạn. Các bạn không thể bảo một cái mắt cây cách chúng ta di chuyển và hoạt động, nó sẽ phải nhận loại sự sống của chúng ta để hiểu được điều đó. Đồng một Thánh Linh! Cùng một việc là có Thánh Linh, nếu không thì anh em không thể hiểu Điều đó. Không cần cố hình dung ra Điều đó, chỉ đến với Ngài trước hết. Vì, “Nếu một người không được sanh lại, thì người ấy thậm chí không thể thấy Vương quốc,” Ngài phán, đó là, “hiểu Nó.” Anh em phải được sanh lại để biết Nó.

¹²⁰ “Ồ,” anh em nói, “tôi được sanh lại.” Và chối bỏ Lời à? Làm sao anh em có thể là vậy? Sự sống của chính anh em cho anh em sự chứng thực về nó, nhóm của chính anh em mà anh em gia nhập với, những con chim cùng một bộ lông. Hiểu không? Hãy chờ đợi cho tới khi chúng ta đi tới những điều đó trong vài phút nữa, đây.

¹²¹ Đến bởi Thánh Linh. Làm sao anh em có thể bảo dân sự những việc của Thánh Linh mà không được sanh bởi Thánh Linh? Anh em phải được sanh bởi Thánh Linh để hiểu những việc thuộc về Thánh Linh. Sự...Chúa Jêsus phán, “Gió muốn thổi đâu thì thổi, người không thể nói nó đến cách nào và nó đi đâu.” Hiểu không? Mọi người được sanh bởi Thánh Linh cũng vậy, họ không thể nói cho các bạn biết. Một người mà được sanh bởi Thánh Linh không nhận lấy ý tưởng nào, người ấy để cho Đức Chúa Trời làm việc suy nghĩ.

¹²² Các bạn nghĩ tôi có thể đứng ở bục giảng đây, lấy một ý tưởng và bảo một người ở phía sau đó, “Tên người đó là *John Doe* và người ấy đến từ nơi *nào đó*, người đã làm *điều này*. Và người ấy đã kết hôn với người đàn bà khác phía sau đó, cách đây hai mươi năm, và người ấy đã có con với người đàn bà này. Người ấy phải lấy *điều này* lại, và làm *điều kia*,” anh em nghĩ, nhận lấy suy nghĩ, tôi có thể làm điều đó không? Không có sự khôn ngoan như vậy trong sự sanh ra này ở đây trên đất dành cho điều đó. Nó vượt xa điều đó. Nó phải đến từ Trên cao. Thế thì khi anh em được sanh ra bởi Thánh Linh, ở Trên, Sự Sống mà đã có trong Ngài Đấng đã

làm những điều đó, phán, “Những việc Ta làm, các người cũng sẽ làm.”

¹²³ Sự sanh ra của các bạn phải được thay đổi. Các bạn đã bị lừa dối. Các bạn có thể đã nói tiếng lạ, các bạn có thể đã nhảy lên nhảy xuống, các bạn có thể đã la lớn, các bạn có thể làm mọi *điều này, điều nọ, điều kia*, các bạn có thể là một—một tín đồ trung tín. Ni-cô-đem cũng vậy, đấy, nhưng ông ấy thiếu sự sanh ra. Và khi các bạn chối bỏ Lời, cố đặt Nó ở nơi nào khác và làm điều gì đó cho Nó, và phân tán Nó giống như thế, thì...Chúa Jêsus phán, “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Hãy đi khắp thế gian và giảng Tin lành cho mọi người.” Chừng nào Tin lành được rao giảng, những dấu hiệu này sẽ đi theo. Hãy nói cho tôi biết nơi nào Ngài đã từng lấy nó ra khỏi hội thánh. Hãy chỉ cho tôi lời Kinh Thánh chỗ nào Ngài đã phán, từng phán, “Chỉ trong lúc ấy.” Ngài phán, “Cho đến khắp thế gian và với mọi người!”

¹²⁴ Vâng, các bạn có thể phải lãnh loại Sự Sống mà Ngài đã có, để sống Sự Sống của Ngài. Và khi các bạn thấy Sự Sống của Ngài, thì các bạn sẽ biết Lời Ngài. Đúng thế. “Khi Ngài,” đại từ nhân xưng, không phải là một ý nghĩ, không phải một sự tưởng tượng, không phải một cảm giác, nhưng “khi Ngài, Đức Thánh Linh, thì đến, Ngài sẽ lấy những điều này mà Ta đã bảo cho các người, và bày tỏ chúng cho các người, và sẽ tỏ cho các người những việc mà sẽ đến.” Đó là sự sanh ra. Đó là sự chứng thực rằng Nó là Lời. Và khi một người nói người ấy có Đức Thánh Linh, mà chối bỏ Lời Đức Chúa Trời và đặt Nó nơi nào khác, làm sao Đức Thánh Linh có thể chối bỏ Chính Lời Ngài? Bây giờ hãy chỉ cho tôi một tổ chức ở trong Lời. Thế đấy. Hiểu không? Được rồi.

¹²⁵ Anh em có thể nghĩ về một thương gia...Bây giờ đây là cách hội thánh chúng ta bị bỏ lại đằng sau. Anh em có thể nghĩ về một thương gia mà đã bắt đầu việc kinh doanh ở dưới đây, đó là một... đó thật là một thương gia phát đạt, và ông phải tìm sự giúp đỡ nào đó nhanh chóng, và ông có thể đi đến một đám người chết, những xác chết, và nói, “Mời các anh đến làm việc cho tôi?” Họ sẽ không có ích gì cho ông ta.

¹²⁶ Đó là lý do tổ chức không bao giờ sống lại. Hiểu không? Một đám người chết vô tín tự hội họp lại với nhau giống như Nim-rốt,

giống như Cô-rê, giống như qua suốt thời đại. Làm sao có thể... Ngài không bao giờ sử dụng nó, không bao giờ sử dụng một tổ chức. Ngài không thể làm điều đó. Nó ở ngoài ý chỉ của Đức Chúa Trời rồi, nó đã đi qua vượt xa điều đó. Nó ở ngoài tầm tay, nó ở ngoài sự tìm kiếm.

127 Làm sao anh em có thể đi đến với một người mà không thể di chuyển, bị bại liệt đầu, tay và chân, bảo người ấy anh em muốn người ấy chạy đua cho anh em, chạy cuộc đua này với sự kiên nhẫn, quảng hết qua một bên...Hiểu không? Làm sao người đó có thể làm được điều đó trong khi họ không thể di chuyển được, người đó bị bại liệt? Anh em phải lấy sự bại liệt ra khỏi người ấy, trước tiên, thì anh ta mới có thể chạy.

128 Đó là những gì tổ chức cần, là một sự chữa lành Thiêng liêng. Ồ, chao ôi! Tôi hi vọng tôi không tìm thấy...nghe như chỉ trích. Đây, tôi không đang chỉ trích, nhưng nếu một cái đình không được đóng chặt thì nó bị lôi ra ngoài dễ dàng. Hiểu không? Đó là lý do Đức Thánh Linh không thể sử dụng một giáo phái. Ngay khi nó...

129 Hãy nhớ, tôi tin rằng Martin Luther đã có Đức Thánh Linh. Hoàn toàn. Có lẽ không phải trong phần của Nó ngày hôm nay, bởi vì Nó không được ban phát ra. Chúng ta đã trải qua điều này, anh chị em những người của đèn tạm, ở đây trên bảng đen. Nhưng ông đã tin nơi Đức Chúa Trời, “và kẻ nào tin thì có Sự sống đời đời.” Tôi không bao giờ nghĩ có một người đã tin mà giống như tôi, cho tới sáng nay, tôi đã nghe về Charles Fuller khi tôi đang đi xuống đây. Anh ấy, cũng tin, rằng sự sanh ra mới không phải là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Sự sanh ra mới là được sanh ra. Đức Thánh Linh là phép báp-têm. Hiểu không? Tốt lắm.

130 Vậy thì chúng ta thấy rằng người này phải được sanh lại để được hoạt động. Đúng thế, được sanh về xác thịt, thì anh em có sự khôn ngoan của thể gian. Và sự khôn ngoan của thể gian làm theo giáo sư xác thịt của nó. Đúng. Điều đó chính xác tại sao một người mà không có sự sanh ra mới, và nói với người ấy Lời Đức Chúa Trời, họ sẽ vâng theo giám mục của họ, trưởng lão của họ hay tổ chức của họ, thay vì Lời Sự Sống. Tại sao? Nó không biết

điều gì khác ngoài điều đó. “Ồ, anh biết đấy, ngày nào đó tôi có thể là một trưởng lão.”Ồ, Ni-cô-đem là một giáo sư. Điều đó vượt ra ngoài giới hạn của một trưởng lão, điều đó vượt xa ngoài giới hạn một—một—một mục sư, điều đó vượt xa ngoài giới hạn, đó là một giáo sư trong Y-sơ-ra-ên. Hiểu không? Đúng, và ông là một người quan trọng, ông thuộc về nhóm này và không biết gì hơn về Đức Chúa Trời cả. Hiểu không? Tất cả những gì ông biết là một ít lịch sử.

¹³¹ Ích gì một Đức Chúa Trời thuộc về lịch sử nếu Ngài không giống như vậy ngày hôm nay? Ích gì Đức Chúa Trời của Môi-se nếu Ngài không giống như vậy ngày nay? Ích gì một Đức Chúa Trời mà có thể cứu một người trên thập tự giá mà không thể cứu một người cũng tình trạng giống như vậy ngày hôm nay? Như tôi đã luôn luôn nói, “Ích gì để cho chim hoàng yến của các bạn những vitamin bổ dưỡng và những hạt giống tốt, để làm cho nó có đôi cánh mạnh khỏe và bộ lông đẹp, mà lại nhốt nó trong lồng?” Tôi không hiểu được điều đó. Cố gắng bảo nó về một Đức Chúa Trời quyền năng và các thứ, và ghim nó vào một tổ chức mà thậm chí không tin vào một chuyện như vậy. Hiểu không? Nó kiệt sức. Đó là lý do nó thất bại, nó chết. Các bạn không thể sử dụng nó. Đức Chúa Trời không bao giờ dùng nó.

¹³² Thử nghĩ, Đức Thánh Linh không bao giờ làm, vào bất cứ lúc nào, sử dụng một tổ chức, không nơi nào Kinh Thánh hay ở nơi đâu thuộc về lịch sử. Nếu người nào dựa trên băng ghi âm này, hay trình ra, có thể chỉ cho tôi thấy ở đâu Đức Thánh Linh lấy một tổ chức và làm thành một sự vận hành trên trái đất, hãy đến nói cho tôi biết. Tôi muốn các bạn nói cho tôi biết sách lịch sử mà nó đến. Các bạn biết nó không phải ở trong Kinh Thánh, vì thế tôi muốn các bạn chỉ cho tôi nó đến từ lịch sử. Đức Chúa Trời không bao giờ sử dụng điều gì giống như thế. Ngài sử dụng một cá nhân, luôn luôn.

¹³³ Tốt lắm, được sanh bởi Thánh Linh. Vậy thì, được sanh ra bởi xác thịt, và có sự khôn ngoan của thế gian, sự khôn ngoan sẽ vâng theo giáo sư xác thịt của nó. Được sanh ra thuộc về Thánh Linh là tin và vâng theo sự dạy dỗ của Kinh Thánh, bởi Đức Thánh Linh. Và một người mà được sanh bởi Thánh Linh sẽ vâng theo

Lời Đức Chúa Trời bất kể truyền thống bảo người đó điều gì. Nó chỉ là nó. Anh em được sanh lại, đó là lý do anh em thấy. Thuộc về một tổ chức, đặt hết hi vọng của anh em vào trong đó...

¹³⁴ Bây giờ, tôi không nói những người trong tổ chức là không được sanh lại. Bây giờ, tôi sẽ đi đến điều đó trong ít phút, ý Chúa. Chắc chắn, họ là, nhưng họ là những cá nhân. Không phải tổ chức là được sanh lại; những cá nhân ở trong đó được sanh lại. Nhưng tổ chức chỉ làm người đó đi cách xa Đức Chúa Trời, nó chỉ làm thế thôi: sự phân rẽ. Đúng thế. Miễn là thuộc về xác thịt, giáo phái dạy xác thịt, nó luôn làm trái với ý chỉ của Đức Chúa Trời.

¹³⁵ Được *sanh lần nữa* có nghĩa là được “sanh ra từ Trên.” *Lần nữa* có nghĩa là “từ Trên.” Tôi đoán các bạn biết điều đó, đấy. Được *sanh lại* có nghĩa là được “sanh ra từ Trên.” Vậy thì, các bạn sẽ thấy, các bạn có thể học hỏi điều đó nếu các bạn muốn, tự điển ngôn ngữ xưa. Xem đấy, có nghĩa là “một sự sanh ra đến từ Trên.” Bởi vì, anh em đã được sanh ra ở đây, bây giờ được sanh lại anh em phải được sanh ra từ trên *Đây*, để được sanh lại. Thế thì Vương quốc đó cao hơn vương quốc này rất nhiều, vĩ đại hơn vương quốc này rất nhiều, cho đến nỗi vương quốc này là ngu dại đối với Vương quốc đó, và Vương quốc đó là ngu dại với vương quốc này.

¹³⁶ Như tôi đã thường nói, tôi và vợ tôi ở đây cách đây không lâu đi đến tiệm tạp hóa nào đó, cách đây vài tháng, và chúng tôi đã thấy một người đàn bà mà mặc váy. Và nó là việc lạ nhất chúng tôi chưa từng thấy trong một thời gian dài.

¹³⁷ Ồ, sáng hôm nay, tôi không nói điều báng bổ này, tôi đã nghe nói về một trong những tổ chức lớn nổi tiếng. Và con gái tôi và tôi đang nghe đài phát thanh khi chúng tôi đi tới dâng hiến một nhà thờ. Và bài hát họ hát, loại nào đó của điều gì khác bởi cô *A gì đó*, một số của việc hát cổ điển đó mà dường như với tôi giống như những người nữ nín thở cho tới khi gương mặt tái xanh, và rồi nghĩ mình đang hát. Đó là đang rít lên. Tôi thích hát lối Ngũ Tuần tốt đẹp thuở xưa, ngay từ trong lòng mình. Các bạn không thể mang một điệu nhạc bỏ vào trong xô than, nhưng tuy nhiên các bạn đang hát, tạo ra tiếng vui mừng ồn ào với Chúa. Tôi nghĩ đó là thuộc linh. Tôi thích điều đó. Nhưng điều đó cứ

giữ hơi cho đến nổi tái xanh mặt mày, và ngắt xỉu và rồi trở lại, người mà... Các bạn thậm chí không biết chính mình đang hát cái gì. Làm sao các bạn mong người khác biết? Chính là thế. Chúa Jêsus phán, “Chúng ta nói với họ những điều chúng ta biết.” Đúng thế. Đúng thế. Những gì chúng ta nên làm là hát điều mà chúng ta biết trong lòng, những gì chúng ta cảm thấy.

¹³⁸ Và khi họ hát xong, con gái tôi có học nhạc, và nó nói, “Anh ơi,” cô ấy nói, “đó thật ra là nhạc cổ điển.”

¹³⁹ Tôi nói, “Đúng, nhưng bao nhiêu người trong ban nhạc gần năm mươi người con có nghĩ rằng có thuốc lá trong hơi thở của họ? Bao nhiêu người trong ban nhạc đó con nghĩ, tối hôm qua là tối thứ Bảy, đã không uống một ít rượu xã giao? Bao nhiêu người nữ trong số đó đã cắt tóc ngắn? Bao nhiêu người tô vẽ mặt mày, khi mục sư của hội thánh đã nói cách đây vài ngày, ‘Đức Chúa Trời đã làm ra một thế giới đẹp hơn khi Ngài phát minh ra thuốc màu?’” Khi mà, chúng ta biết rằng có một người nữ trong Kinh Thánh đã vẽ mặt bà, và Đức Chúa Trời đã cho những con chó ăn thịt bà. Và chúng ta, bất cứ người nào mà biết điều gì về giáo hội và về dân ngoại giáo, đều biết rằng tô vẽ là một đặc điểm của dân ngoại giáo, luôn luôn vậy. Và, tuy nhiên, phụ nữ làm điều đó. Và đàn ông hút thuốc, uống rượu, hành động kỳ quặc. Và đứng ở đó và hát, giọng như thế. Chúng ta sẽ đi đến với điều đó trong vài phút ngay sau đây. Được rồi. Thuộc về một sự suy nghĩ có tổ chức, khi mà, theo ý tôi, sẽ có lúc thất vọng ở sự Phán xét.

¹⁴⁰ Được sanh ra bởi Thánh Linh, là chính bạn tin và ăn ở cho phải phép trong Thánh Linh, là hiểu và tin hết lòng rằng Chúa Jêsus là Đấng Christ và Đây là Lời Ngài, mà không có lời nào khác có thể được thêm vào Nó hay bớt đi khỏi Nó kéo tên của bạn bị lấy ra khỏi Sách Sự Sống. Đó là điều vững chắc. Nếu anh em thêm một điều vào Nó, theo truyền thống của mình, hay bớt đi một điều khỏi Nó, ô, Đấng Christ phán, chính Ngài, “Tên của người sẽ bị xóa khỏi Sách Sự Sống.” Vậy thì, tìm thấy tổ chức, giáo phái trong Kinh Thánh. Anh em sẽ tránh khỏi nó! Tốt lắm. Bất kể thuộc về xác thịt, sự dạy dỗ tổ chức là đi ngược với Kinh Thánh. Đúng. *Được sanh lại* có nghĩa là “một sự Sanh ra mới từ Trên; được sanh ra từ Trên.” Thế thì chúng ta hoạt động trong

những điều từ Trên. Ô, chao ôi! Vì Điều đó là chính Ngài đang hành động trong Lời Ngài qua anh chị em, nhánh của Ngài, tới Gốc Nho.

¹⁴¹ Đó là lý do Chúa Jêsus đã phán, “Nếu Ta không làm các việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Ô, tất nhiên! Ngài phán, “Không ai đã lên Trời ngoài Đấng từ Trời xuống.” Hãy xem Ngài chỉnh sửa Ni-cô-đem ở đây, khi Ni-cô-đem... Anh chị em biết, họ nghĩ, Ngài là một Người, Ngài không thể là Đức Chúa Trời. Và Ngài phán, và ở đó Ngài phán, “Chưa hề có ai lên Trời trừ ra Đấng từ Trời xuống, ngay cả Con người mà hiện giờ ở trên Trời.” Điều đó quá lẩm với ông. Làm sao Ngài có thể, Con người, giáng xuống từ Trời, giáng xuống từ Trời, cũng đã lên Trời như vậy, và cũng là Người mà đang đứng đây trên nóc nhà này, đang trò chuyện với Ni-cô-đem, hiện bây giờ đã ở trong Thiên đàng? Ô, ông phải hiểu rằng đó là Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng vô sở bất tại, hiện diện khắp mọi nơi! Hiểu không? Nhưng ông, trong truyền thống của mình, đã không biết điều đó. Ông không có tâm trí thuộc linh. Tâm trí xác thịt, và không thể nắm bắt được điều đó.

Ngài phán, “Người ta nói Ta Con người là Ai?”

“Người thì nói, ô, ‘Ngài là Con của vua Đa-vít.’”

¹⁴² Ngài phán, “Thế thì vì cớ nào vua Đa-vít được Thánh Linh cảm động gọi Ngài là ‘Chúa,’ mà rằng, ‘Chúa phán cùng Chúa tôi, “Ngươi hãy ngồi bên tay hữu Ta, cho đến khi nào Ta để kẻ thù nghịch Ngươi dưới chân”?” Làm thế nào mà Ngài là cả Rễ và Chồi của Đa-vít; Ngài đã có trước Đa-vít, Ngài đã có Đa-vít, và sau Đa-vít. Hiểu không? “Ngài là Rễ và Chồi của Đa-vít,” Kinh Thánh đã nói vậy, cả Rễ và Chồi của Đa-vít. Làm sao Ngài có thể là Con Ngài lúc ấy? Làm sao Ngài có thể là Chúa của Ngài? Kinh Thánh nói, “Từ lúc ấy họ chẳng dám hỏi Ngài nữa.” Tôi nghĩ điều đó, cũng là một việc tốt. Vâng, thưa quý vị. Được rồi.

¹⁴³ Được sanh lại từ Trên. Thế thì chúng ta hành động, hành động trong những việc từ Trên, và, vì Sự Sống Ngài ở trong chúng ta, mà là Lời Ngài một sự chứng thực Chính Lời. Thánh Linh ở trong anh em là Lời đã trở nên xác thịt ở trong anh em. Thánh Linh để ý Lời, và là hoạt động trong sự chứng thực Lời.

¹⁴⁴ Vậy thì, Thánh Linh không hoạt động trong giáo phái nào. Nó không quan tâm đến việc lập tổ chức, bởi vì Chính Thánh Linh đối lập với tổ chức. Tổ chức đang tìm kiếm những việc thuộc về thế gian, tâm trí thế gian, và họ làm nên những đền thờ lớn và tô điểm các thứ, và những tổ chức to lớn bóng bẩy, những thầy giảng tao nhã lịch sự, và đại loại như thế, và tầng lớp tốt nhất trong thành phố. Ở đó, Thánh Linh đang cố tìm thấy những tấm lòng chân thật nơi mà Thánh Linh nôn nóng bày tỏ và chứng minh rằng chính Lời của Đức Chúa Trời là thật. Làm sao các bạn có thể, làm sao Thánh Linh có thể làm việc trong một tổ chức khi nó đang chối bỏ, lấy những tín điều thay vì Lời? Không thể làm điều đó. Vì thế, anh em thấy, nó bị chết. Đức Chúa Trời không đi đến với họ hầu như những nơi tìm thấy người của Ngài, một—một nhóm người làm việc cho Ngài, bởi vì họ đã chết rồi. Họ là những người không tin vào Lời, hay là không muốn ở trong đó. Hiểu không? Vậy thì, chúng ta hoạt động trong những việc từ Trên cao. Bây giờ, Thánh Linh chăm lo về Lời. Vậy thì, điều đó đúng, bởi vì Thánh Linh ban cho Sự Sống Lời. Hiểu không? “Văn tự làm cho chết; Thánh Linh ban cho Sự Sống.”

¹⁴⁵ Bây giờ, trên đường đi đến đây ngày hôm nay, tôi nhìn xem những cây to lớn xinh đẹp vươn lên trong rừng, những ngọn đồi lớn, màu nâu, màu vàng, màu xanh điểm trong chúng. Tôi nói, “Con biết đó là gì không?” Tôi nói, “Chúng ta thật sự có cái chết, và Đức Chúa Trời đặt bó hoa của Ngài ra, cắm chúng trên những ngọn đồi. Đó là những bông hoa tang lễ. Đời sống phải đi về trong cát bụi. Đức Chúa Trời chỉ chôn tất cả những hạt giống của Ngài từ những bông hoa và các giống khác, chôn chúng lại, và Ngài chỉ làm cho nở ra bó hoa của Ngài. Ngài nhìn khắp trái đất bởi vì đó là những bông hoa tang lễ. Nhưng khi mặt trời mọc lên lại, hạt giống đó sẽ nhận lấy sự sống lần nữa.” A-men. Tốt lắm.

¹⁴⁶ Thánh Linh quan tâm về sự chứng thực Lời. Và nếu anh em tiếp nhận truyền thống thay vì Lời...Vậy thì, anh em nói, “Ồ, chúng tôi tin hết thảy Điều đó, nhưng, thưa Anh Branham, tôi biết chúng tôi không tin *Điều này*.” Thế thì ngay tại đó là nơi anh em ngừng lại.

147 Mục sư tuyên úy có lần đã kể với tôi rằng ông...rằng một—một đô đốc đã nói, hay tôi nghĩ đó là một thiếu tá, đã nói, “Thưa Mục sư, đi qua đó, có một đô đốc sắp chết. Ông ấy bị súng bắn.”

148 Mục sư đi qua đấy, và viên đô đốc đang tranh đấu. Họ kéo ông vào một cái lều Chữ Thập Đỏ, và ông ấy nói, “Đô đốc.”

149 Ông ta ngược lên nhìn qua tiếng máu chảy ồ ạt, và ông nói, “Vâng, thưa ông.” Và ông ấy nói, “Ông là mục sư tuyên úy.”

“Vâng.” Ông ấy nói, “Ông sắp chết, đô đốc à.”

Người ấy nói, “Tôi biết điều đó.”

Ông hỏi, “Ông là Cơ-đốc nhân phải không?”

Người đó nói, “Trước đây tôi là Cơ-đốc nhân.”

150 Nói, “Ông đã lìa bỏ Ngài ở đâu, đô đốc?” Ông nói, “Ông sẽ tìm thấy Ngài ngay chỗ ông đã bỏ Ngài.” Chính xác.

Đô đốc nói, “Tôi không thể nghĩ ra.”

151 Mục sư tuyên úy nói, “Ông có thể tốt hơn, ông không còn gì, để tranh đấu ngoài vài phút nữa.” Miệng mở ra, máu chảy ra từ miệng và lỗ tai của ông ta, và viên đạn súng liên thanh bắn xuyên qua ông. Nói, “Tốt hơn là ông nên nhanh lên, phổi ông đang bị tràn.”

152 Và viên đô đốc bắt đầu mê sảng, nằm đó như ông đã chiến đấu. Một nụ cười nở trên gương mặt ông, nói, “Bây giờ tôi biết.”

Nói, “Ông đã lìa bỏ Ngài ở đâu? Hãy bắt đầu ngay tại đó.”

153 Ông nói, “Bây giờ tôi nằm xuống ngủ.” Đó là nơi ông đã lìa khỏi Ngài, đó là nơi ông tìm thấy Ngài.

154 Khi tổ chức của các bạn dạy điều gì đó trái ngược với Lời, các bạn lìa bỏ Ngài ngay tại đó. Hãy đến ngay trở lại, bởi vì Ngài hoạt động ở trong sự chứng thực và làm cho Lời đó đúng. Đó là những gì Chúa Jêsus đã sống, luôn luôn thực hiện ý chỉ của Cha. Hiểu không? Được rồi.

155 Vì thế, xem đấy, tổ chức của Ni-cô-đem không hiểu gì về Đức Chúa Trời. Vậy thì, cho dù nếu ông là một nhân vật quan trọng đi chăng nữa, như chúng ta gọi nó, trong tổ chức, một giáo sư trong Y-sơ-ra-ên, tất cả sự học hỏi và hiểu biết của ông không có nghĩa rằng [Anh Branham bật ngón tay của mình—Bt.] khi ông

đứng trước Đấng Christ, chỉ là một sự quở trách với ông. Bây giờ, tôi hình dung hết thấy mọi người nói, “Cha thánh, Ni-cô-đem. Cha thánh, Ni-cô-đem. Chúng tôi cúi đầu trước ông, thưa ngài.” Nhưng khi Chúa Jêsus, ông đứng trước Đức Chúa Trời, Ngài quở trách ông vì sự ngu dốt của ông. Vì thế, anh em thấy hết thấy những gì mà đi theo đó, hãy quên nó đi! Hãy tiến đến, chúng ta hãy đến với Đức Chúa Trời. Đúng thế. Tốt lắm.

¹⁵⁶ Sự hiểu biết lớn của Cô-rê cũng chẳng có ý nghĩa gì, hay là sự hiểu biết của A-đam, mỗi người đều chối bỏ Sứ điệp được chứng thực của Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng ta hãy lắng nghe kỹ nào, chúng ta sẽ đi vào trong một số những dòng nước lớn trong một phút. Xem đây, mỗi người trong họ, lý do mà họ đã gặp rắc rối, Ni-cô-đem, Cô-rê, Nim-rốt, và vân vân, là bởi vì họ đã không nhận ra sứ điệp của Đức Chúa Trời với Lời được chứng thực của thời đại đó. Bây giờ, ai cũng biết điều đó. Bây giờ, chúng ta có thể ở lại trên điều đó một thời gian dài. Nhưng Đức Chúa Trời tiên đoán và nói một điều nào đó sẽ xảy ra, con người lập ra những tổ chức, kiếm một người đặt để thật chính xác. Họ tin có một Đấng Mê-si sẽ đến. Ô, những người Do Thái họ, ô, chao ôi, chắc chắn vậy! Nhưng khi Chúa Jêsus đến như cách Ngài đã đến, họ nói, “Đó không thể là Ngài.” Họ không hiểu được Lời. Bây giờ, Chúa Jêsus không đến trái với Lời (phải không?), nhưng Ngài đến trái với sự thông giải tổ chức về Lời. Môi-se không đến trái với Lời, ông đến hoàn toàn chính xác với Lời; nhưng Cô-rê đã không thấy điều đó. Và suốt cả những thời đại sau này nó đã xảy ra cách ấy.

¹⁵⁷ Bây giờ hãy nhìn xem. Sứ điệp của thời đại này hoàn toàn không thể là điều gì đó nói “chúng tôi có Lẽ thật và chúng tôi có *điều này, điều nọ,*” nó phải được báo trước trong Lời Ngài! Và rồi sau đó Lời được sanh ra, nó phải được chứng thực chính thức bằng Lời.

¹⁵⁸ Chúa Jêsus được chứng thực hoàn toàn của Đức Chúa Trời, bằng Lời. Ngài phán, “Nếu các người đã biết Môi-se, ắt các người đã biết ngày của Ta.” Các đấng tiên tri đã nói thật rõ về Ngài, hết thấy các đấng tiên tri đã nói rõ về Ngài là ai. Tuy nhiên nó đã làm mù họ, họ không thể hiểu được điều đó. Hiểu không? Nhưng Chúa Jêsus đã...Và tôi không...

159 Tôi muốn nói điều này để ghi âm, và cũng, dành cho các bạn. Đây, sứ giả với Sứ điệp của thời đại!

160 Vậy, nếu các bạn đi, những người Cơ Đốc Phục Lâm nói, “Chúng tôi có điều đó, chúng tôi cứ giữ ngày Sa-bát!” Các bạn chỉ cho tôi điều đó trong Kinh Thánh. Bà Eddy Baker đã nói bà ấy đã có điều đó. Hãy chỉ điều đó cho tôi thấy. Chứng Nhân Giê-hô-va nói họ đã có điều đó. Hãy chỉ nó cho tôi. Hiểu không? Giám Lý nói họ đã có điều đó. Hãy chỉ nó cho tôi. Báp-tít nói họ có điều đó. Hãy chỉ nó cho tôi. Hãy chỉ cho tôi bất cứ tổ chức nào. Tôi đang chứng minh với các bạn rằng họ thì, mỗi một tổ chức đó, ở ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời. Mỗi một tổ chức trong họ đi ngược lại, dạy dỗ truyền thống của con người thay vì Lời của Đức Chúa Trời. Tôi không biết một giáo phái nào trong họ muốn chấp nhận những việc mà thật sự được chép trong Kinh Thánh như cách Nó có. Đúng thế. Nhưng khi người nào đó đến gần và nói, “Tôi đã có Sứ điệp của thời đại,” người đó phải được thấy trước hết một cách đúng đắn và được báo trước để đến.

161 Khi Giảng Báp-tít bước ra ngoài đó, họ nói, “Ông là Đấng Christ chẳng?”

Người nói, “Ta không phải.”

Nói, “Ông—ông—ông là Ê-li chẳng?”

Người nói, “Ta không phải.”

Ông ấy hỏi, “Ông là ai?”

162 Người có thể xác nhận chính mình, người đã có Sứ điệp thời đại. Người đáp, “Ta là tiếng của người kêu trong đồng vắng, như đấng tiên tri Ê-sai đã nói. Bây giờ, nếu sự sanh ra và sự sống của ta không sánh với điều đó, thì đừng—đừng tiếp nhận ta.”

163 Khi Chúa Jêsus đến, cũng giống như vậy, sự việc cũng vậy. Sứ giả với Sứ điệp, phải là một Sứ điệp được báo trước bởi Đức Chúa Trời. Và rồi Đức Chúa Trời, phán qua sứ giả này, chứng thực rằng đó là Lẽ thật. Các bạn nghe điều đó không? Các bạn hiểu điều đó không? Hãy hiểu nó! Nó phải trước tiên là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, được báo trước. Và rồi sứ giả với Sứ điệp, phải là chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán sẽ xảy ra vào lúc đó.

164 Đó là cách Môi-se đã có. Đó là lý do ông sấp mặt xuống trước Đức Chúa Trời, và thưa, “Lạy Chúa, Ngài đã sai tôi.”

Ngài phán, “Hãy phân rẽ chính ngươi ra khỏi đám người đó.”

165 Hiểu điều tôi muốn nói không? Nó luôn luôn là điều mà làm méo mó tâm trí của con người, khiến họ đi ra ngoài ý muốn của Đức Chúa Trời. Vậy thì nên nhớ, được báo trước bởi Lời Ngài và hoàn toàn được chứng thực bởi Lời Ngài. Bây giờ, Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta không làm các công việc mà...của Đức Chúa Trời, thì đừng tin Ta. Xem đấy, nếu Ta bỏ qua...Hãy nói, ai trong các ngươi có thể lên án Ta về tội lỗi? Ai trong các ngươi có thể chỉ cho Ta thấy rằng Ta là người không tin?”

166 Ni-cô-đem thưa, “Chúng tôi biết Ngài là...Thưa Thầy, Thầy từ Đức Chúa Trời đến, bởi vì không ai có thể làm những việc đó nếu Đức Chúa Trời không ở cùng người.” Hiểu không? Vì thế điều đó cho thấy Ông là một người tin.

167 Bây giờ, chúng ta là những người biết lịch sử hội thánh. Bây giờ hãy suy nghĩ kỹ. Chưa trễ cho đến giờ này, đấy, vì vậy cứ lắng nghe thật kỹ bây giờ và tôi sẽ cố gắng nói thật nhanh như có thể được. Tôi—tôi muốn...Hãy nghe kỹ bằng ghi âm. Bây giờ, bất cứ ai đã từng đọc lịch sử hội thánh, đều biết rằng lần đầu tiên mà Cơ-đốc giáo từng được tổ chức, là giáo hội Công giáo Rô-ma. Bây giờ, nếu có lúc nào trước đó, tôi muốn người nào đó đưa ra lịch sử và chỉ cho tôi thấy. Tôi là bạn tri kỷ của Paul Boyd, nhiều sử gia lớn. Tôi đã có nghiên cứu ở đó, *Tiền Giáo Hội Nghị Nicene, Giáo Hội Nghị Nicene, Các Cha Nicene*, tất cả những sách thánh của giáo hội, mà tôi biết về. Ba mươi ba năm tôi đã nghiên cứu chúng, xem xét chúng. Đã không bao giờ có một tổ chức. Giáo hội Công giáo là mẹ của tổ chức. Chúng ta biết rằng đó là sự thật. Không bao giờ đã có một giáo hội được tổ chức, đã có một giáo phái, cho tới khi giáo hội Công giáo xuất hiện. Và chữ *công giáo* có nghĩa là “phổ biến.” Và họ đã dựng nên một tôn giáo quốc doanh, và làm hết thảy nó ở dưới sự thống trị của Rô-ma, và đã có gần như phần—phần lớn nhất của thế giới đã bị nó chinh phục vào lúc đó. Đó là giáo hội nhà nước, và những ai mà không vâng lời nó đã bị giết chết. Giáo Hội nghị Nicaea, mười lăm ngày trận chiến

đẫm máu, khi những đấng tiên tri thật của Đức Chúa Trời, khi họ đứng đó trên những...

¹⁶⁸ Giáo hội Công giáo, tại sao nó trước tiên đã bắt đầu, ồ, hết thảy chúng ta biết điều đó, tôi đã dạy điều đó ở đây. Làm thế nào, thật ra, A-qui-la và Prít-xi-la là mục sư, A-qui-la là mục sư của—của giáo hội Rô-ma. Khi Đức Thánh Linh giáng xuống vào lễ Ngũ Tuần, Nó giáng trên người Do Thái ở mọi đất nước dưới trời. Nhưng vài ngày sau đó, Phi-e-rơ có một khả tượng trên mái nhà, để đi đến nhà Cọt-nây, một thầy đội Rô-ma, một người công bình, và ông đã cầu nguyện và Đức Thánh Linh giáng trên ông. Sau một thời gian ngắn những nhân vật quan trọng nổi tiếng bắt đầu nhận lãnh Nó. A-qui-la và Prít-xi-la đi vào—vào Rô-ma và họ đã tổ chức, hay là, không bao giờ tổ chức, nhưng sắp đặt trật tự giáo hội Rô-ma đầu tiên. Và, khi họ làm thế, họ đã có những người anh em và chị em của—của họ.

¹⁶⁹ Còn vua Cơ-lốt, trong sự trị vì của ông, đã dứt phép thông công tất cả những người Do Thái ở thành Rô-ma. Và đó chính là lúc mà giáo hội Công giáo Rô-ma nói Phi-e-rơ đã ở Rô-ma. Hãy chỉ cho tôi thấy một lời Kinh Thánh chỗ mà Phi-e-rơ đã từng ở Rô-ma, hay chỗ nào lịch sử nói ông đã ở đó. Người đã không ở đó, theo Lời Đức Chúa Trời, và Đó là những gì tôi tin. Và làm sao Phi-e-rơ có thể, một người Do Thái, từng dựng lên việc thờ cúng thần tượng và các thứ mà họ có, về việc thờ cúng hình tượng và các việc đó? Ở đâu...Hiếu không? Làm sao người lại đi chống lại sự dạy dỗ của chính mình ở đây? Vô lý. Tín đồ Tin Lành cũng không hơn gì thế. Đợi đã, chúng ta sẽ đi tới điều đó sau một lát, dần dần, ý Chúa. Để ý. Để ý nào, chúng ta nhận thấy rằng chính lúc mà giáo hội nói rằng Phi-e-rơ đã ở Rô-ma, lịch sử nói rằng Cơ-lốt (và Kinh Thánh cũng nói vậy) đã ra lệnh cho tất cả những người Do Thái rời khỏi Rô-ma.

¹⁷⁰ Và Phao-lô đi qua xứ Ê-phê-sô và đến miền duyên hải phía trên đó, người tìm thấy những môn đồ này, và tại đó người đã lên đó thăm viếng A-qui-la và Prít-xi-la. Sau khi họ đi, thì các anh em người Rô-ma ở trong hội thánh này bắt đầu hình thành những ý kiến riêng của họ, và họ đưa sự thờ lạy hình tượng vào. Và sau đó trong thời Constantine, mà mẹ ông là một Cơ-đốc nhân chân thật

và đã hi vọng con bà sẽ là Cơ-đốc nhân, nhưng ông là một nhà chính trị. Và ông đã thấy rằng hầu hết Rô-ma, hay phần lớn của nó, thuộc về tầng lớp nghèo, đã tiếp nhận sự cứu rỗi qua Đấng Christ rồi. Và rồi họ bắt đầu trở nên được quần chúng ưa thích, bởi vì họ đã lấy nữ thần Venus xuống và đưa Ma-ri lên, và lấy thần Jupiter xuống và đưa Phi-e-rơ lên, và đại loại như thế và— và các môn đồ, và đó chính là một tôn giáo rất phổ biến. Và họ dùng cảm. Họ, họ những tín hữu Cơ-đốc sẽ chết!

¹⁷¹ Và giáo hội Công giáo nói, “Chúng ta là sự bắt đầu.” Điều đó đúng là sự thật, giáo hội Công giáo bắt đầu vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Nhưng đây là điều nó đã đi ra: nó đã tổ chức và đưa vào (từ Lời) những giáo điều. Và giáo điều mới nhất, các bạn những người trên mười tuổi có thể nhớ giáo điều mới nhất: sự lên trời của Ma-ri, cách đây khoảng mười năm. Giáo điều khác thêm vào hội thánh. Thay vì lời Kinh Thánh, nó là giáo điều! Và họ sẽ cho anh em hiểu ngay bây giờ, họ “không quan tâm những gì Kinh Thánh nói, mà chính là những gì giáo hội nói.”

Họ, linh mục đó đã nói với tôi, nói, “Đức Chúa Trời ở trong hội thánh Ngài.”

Tôi nói, “Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài.”

¹⁷² Ông ấy nói, “Ồ, Kinh Thánh đó chỉ là lịch sử của giáo hội Công giáo đầu tiên.”

¹⁷³ Tôi nói, “Thế thì tôi là người Công giáo đầu tiên.” Tôi nói, “Điều đó làm tôi có nhiều Công giáo hơn ông, là một linh mục.” Hiểu không? Tôi nói, “Nếu điều đó là thế, thì tôi là thế.” Tôi nói, “Ông biết đấy, tôi tin hoàn toàn những gì các sứ đồ đã dạy. Ông tin những gì con người đã tiêm chích vào nó.” Và đó chính xác là cách nó đã hành động. Chắc chắn, nó là vậy. Nó hành động điều đó, chính xác cách ấy.

¹⁷⁴ Bây giờ để ý, lịch sử, thế thì họ bắt đầu thêm vào những giáo điều, giáo điều, và khi Phao-lô đến, chúng ta biết, theo sử sách, rằng ông thậm chí đã không thăm viếng hội thánh đầu tiên đó, bởi vì ông không thể chịu đựng sự thờ lạy hình tượng. Và ông đã thăm viếng hội thánh thứ hai mà họ đã thành lập, hội thánh thứ hai ở Rô-ma.

¹⁷⁵ Và khi Hội nghị Nicaea đó đến, nơi mà Constantine đã thấy ý tưởng thống nhất vương quốc của mình. Sự việc cũng giống như A-háp đã làm với Giê-sa-bên, kết hôn với bà ở dưới đó. Hiểu không? Và khi ông thấy cơ hội thống nhất dân chúng của mình và làm nên một nước đầy quyền lực lớn ra từ nó, ông nghĩ họ sẽ có tôn giáo của họ, vì thế ông đã làm cho họ một tôn giáo nhà nước. Và khi họ có Hội nghị Nicaea, và những vấn đề này đi đến chỗ có một Đức Chúa Trời hay không, hay là ba; họ sẽ chịu phép báp-têm trong Danh Đức Chúa Jê-sus Christ hay không, hay Cha, Con và Thánh Linh; tất cả những vấn đề khác này mang tới—tới một cao điểm ở trong đó. Và, khi làm thế, một số họ các nhà tiên tri già đến ở ngoài đó không mặc gì ngoài quần da chiên quanh người họ, và ăn rau cỏ. Đúng! Nhưng họ giới chức sắc quan trọng đã làm theo cách của họ trong giáo hội rồi, họ đóng chặt cửa bằng sự khôn ngoan thế gian. Tuy nhiên họ đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Nó đã đi vào bóng tối ngoại giáo trong khoảng một ngàn năm.

¹⁷⁶ Nhưng nó lộ ra lần nữa, nở hoa. Đúng thế. Các bạn không thể giết chết Nó. “Ta sẽ phục hồi, Chúa phán, tất cả các năm những thứ này ăn.”

¹⁷⁷ Những giáo phái họ đã thêm vào giáo điều. Và để làm điều này, thêm vào giáo điều, cách duy nhất mà bất cứ hội thánh nào, cách duy nhất mà bất cứ giáo phái nào có thể từng đi cách xa Lời Đức Chúa Trời, là thêm giáo điều vào thay vì lời Kinh Thánh thiêng liêng, là cố làm ra truyền thống của mình hay giáo lý của giáo hội mình, mặc dù điều đó trái ngược với Kinh Thánh. Thế thì làm sao anh em có thể lên án giáo hội Công giáo, khi anh em đang làm điều giống như họ đã làm? Anh em hiểu không? Được rồi. Khi mà, bây giờ cứ suy nghĩ đi, Kinh Thánh không thể sai! Giáo điều, trước hết là sự nói dối. Và khi anh em chấp nhận một giáo phái, anh em đã nhận một giáo điều rồi, bởi vì nó là điều gì đó thêm vào. Nó không có trong Kinh Thánh. Nó không có ở trong Kinh Thánh.

¹⁷⁸ Không có chuyện như tổ chức như thế. Chúa Jê-sus không bao giờ phán, “Ta ủy thác cho các ngươi đi khắp thế gian, lập tổ chức.” Không, thưa quý vị, không có chuyện như thế! Để làm điều này,

là chối bỏ Kinh Thánh thiêng liêng. Khi điều này được thực hiện, nó được thay đổi từ “Hội thánh bởi sanh ra” thành “giáo hội bởi giáo điều và tín điều.” Không có *hội thánh*, cho phép tôi xin lỗi; nhà hội họp! Anh em được sanh ra trong Hội thánh, nhưng anh em gia nhập nhà hội họp. Không phải là hội thánh Báp-tít, hội thánh Giám Lý, hội thánh Ngũ Tuần. Nó là nhà hội họp Báp-tít, nhà hội họp Ngũ Tuần, và nhà hội họp Giám Lý, anh em gia nhập chúng. Anh em không thể gia nhập Hội thánh. Không có chuyện như vậy. Anh em được sanh ra ở trong Nó. Ni-cô-đem đã được bảo thế. Vì vậy anh em thấy mình ở đâu không? Ô, chao ôi!

¹⁷⁹ Đó là lý do tôi chống lại nó. Không chống lại những người ở trong nó; hệ thống mà tôi chống lại. Vì chúng không thể... Một trong họ những trưởng lão hay người nào khác, một trong những giáo hội giảng điều gì đó có trong Kinh Thánh mà trái ngược lại với giáo lý đó, bản tuyên bố mà họ có trong giáo hội ấy, người đó bị dứt phép thông công ngay giống như thế. Vâng, thưa quý vị. Một số người trong họ rất giận dữ đến nỗi họ thậm chí sẽ không để cho một sự phục hưng đến với hội thánh khác trừ phi đó là một trong những người của chính họ. Tại sao, họ rất...

¹⁸⁰ Người nào đó lần nọ định cho một thầy giảng... Ngay tại đây trong đất nước này, một thầy giảng lớn tuổi đang đứng ở dưới phố đây, kêu khóc và xin cho sự ăn năn, và nói, “Hãy đến, tin nhận Đấng Christ, được đầy dẫy Đức Thánh Linh,” và những việc như thế. Và người nào đó của tổ chức Ngũ Tuần đến gần một người và bỏ vào tay người ấy một đô-la, và phải đi ăn năn vì người đó đã phạm tội tà dâm chống lại giáo hội của mình. Nói chuyện về Công giáo! Đúng thế. Và anh em biết, nơi mà tôi cũng đang đứng nói chuyện về; hay giáo hội này, dù sao đi nữa. Được rồi.

¹⁸¹ Làm điều này, chối bỏ Kinh Thánh, khi điều này được làm, nó được thay đổi thế thì khi anh em thêm vào giáo điều và gia nhập một tổ chức, anh em đã tự động chấp nhận giáo điều trước tiên của anh em, vì nó không dựa trên Kinh Thánh, vì thế nó là điều gì đó được thêm vào. Và một giáo điều là điều gì đó được thêm vào, “thế chỗ của,” nó đang thế chỗ của sự sanh ra. Khi anh em chấp nhận một giáo phái, anh em đã thêm vào giáo điều. Được

rồi. Khi điều này được thực hiện, thì nó đã thay đổi từ “Hội thánh bởi sự sanh ra” thành “nhà hội họp bởi giáo điều hay tín điều.” Vì, xem đây, tự nó là giáo điều, không phù hợp với Kinh Thánh.

¹⁸² Vậy thì, Chúa Jêsus không bao giờ phán, “Hãy đi khắp thế gian và lập giáo phái, đi tổ chức dân sự với nhau.” Ngài phán, “Hãy đi lập những môn đồ.” Anh em tin điều đó không? [Hội chúng nói “A-men.”—Bt.] A-men. Vậy, các bạn thấy, các bạn đi ra với nhau.

¹⁸³ Hãy nghe, theo dõi ở đây. Chúng ta hãy kết thúc điều đó dựa trên điều gì khác ở đây, láy điều gì đó xuống sát sao ngay vào thời điểm này. Bao nhiêu anh em có tự điển Hi Lạp, *Emphatic Diaglott* từ bản thảo cũ, tiếng Hi Lạp? Được rồi. Hãy đọc nó, kiểm bất cứ học giả nào anh em muốn. Đi vào thư viện và kiểm từ điển cổ ngữ, từ điển Hi Lạp. Đọc Khải huyền 17, và khi anh em đọc ở đó, Bản dịch King James ở đây nói, và đây, “Ngài đã đem tôi đi trong Thánh Linh; và tôi thấy một người đàn bà ngồi trên lưng một con thú sắc đỏ sẫm, mình mang đây—đây những tên của sự phạm thượng.” Vậy thì, đó là điều bản dịch King James đã nói. Nhưng sự giải thích bản gốc nói:

...tôi được Thánh Linh cảm động đem tôi tới...và tôi thấy một người đàn bà...đây những cái tên phạm thánh,...

¹⁸⁴ Có toàn bộ nhiều sự khác biệt giữa “những tên của sự phạm thượng” và “những tên phạm thánh.” Bây giờ hãy xem. Tất cả chúng ta hiểu và biết rằng đó là giáo hội Rô-ma đang ngồi trên bảy ngọn đồi, điều khiển các quyền lực của thế gian. Và nó được gọi là một “dâm phụ,” và nó là “mẹ của những gái điếm.” Điều gì? Gái điếm là gì? Nó có thể là một người nam không? Nó phải là một người đàn bà. Vì thế nếu nó là một người đàn bà, nó phải là một giáo hội; nó là mẹ của những gái điếm, giống như nó đã có. Và nhìn xem, hãy theo dõi, “Ở trong nó!” Hãy để điều đó thấm sâu. “Trong nó là những danh phạm thánh.” Nó là gì? Bây giờ, những mục sư truyền đạo ở đây và nghe trên băng ghi âm, chúng ta hãy giữ yên lặng. Những danh phạm thánh đó là gì? Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Ngũ Tuần, vân vân. Những danh

phạm thánh, bởi vì nó là những tổ chức, nghề mãi dâm đối với Đức Chúa Trời, thật giống như nó đã có.

¹⁸⁵ Và họ, trong những nhóm này, những người nói, “Ồ, anh là một tín đồ Giám Lý, và làm *điều này*. Anh ấy là người Ngũ Tuần, và làm *điều này*. Anh ấy là người Trưởng Lão, và làm *điều này*.” Họ làm mọi thứ theo lịch, anh em biết điều đó. Và đó là gì? Nó là những cái tên được coi giống như Đấng Christ và được gọi bằng cái tên của Cơ-đốc nhân, và nó là những cái tên phạm thánh! Chúng không phải là những hội thánh. Chúng được gọi cách sai lầm là “hội thánh.” Chúng là những nhà hội họp! Vậy thì anh em thấy tại sao tôi chống lại tổ chức chứ? Không phải con người, hệ thống của tổ chức, đầy, cái tên, những cái tên phạm thánh (hãy xem) của những nhà hội họp, gọi giả mạo là những hội thánh. Hội thánh Giám Lý, hội thánh Báp-tít, hội thánh Trưởng Lão, hội thánh Ngũ Tuần, hội thánh Lutheran, hội thánh Liên Hữu Anh Em, không có chuyện như vậy. Điều đó không đúng theo Kinh Thánh.

¹⁸⁶ Chỉ có một Hội thánh duy nhất, và anh em không thể gia nhập Nó. Anh em được sanh ra ở trong Nó. Anh em được định trước với Nó. Thân thể màu nhiệm của Đức Chúa Jêsus Christ... đúng hơn là, Thân thể màu nhiệm, của Đức Chúa Jêsus Christ ở đây trên trái đất, với Lời được bày tỏ. Các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời, họ không thuộc về nó. “Hãy ra khỏi giữa chúng,” Ngài phán. Đúng thế.

¹⁸⁷ Hãy xem, nhanh lên nào. Tôi không muốn làm các bạn mệt mỏi, nhưng nếu các bạn chỉ cho tôi năm phút nữa bây giờ, tôi sẽ đi nhanh hết sức, nhưng tôi muốn các bạn chắc chắn hiểu được điều đó, để các bạn sẽ không bỏ qua nó. Hiểu không?

¹⁸⁸ Nên nhớ, mẹ Rô-ma, được tìm thấy ở trong nó, đầy những cái tên phạm thánh, một mẹ của những gái điếm. Thế thì, nếu chúng là những gái điếm, thì gái điếm là gì? Một gái mãi dâm là gì? Cũng giống như một gái điếm. Đó là một người đàn bà sống không đúng với lời thề nguyện hôn ước của mình. Và bất cứ giáo hội nào tuyên bố là Hội thánh của Đấng Christ, mà chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời, thì nó không sống đúng với lời thề nguyện hôn ước của mình! Thế thì nó phạm tội tà dâm bởi thêm vào

giáo điều, làm nghề mãi dâm với thế gian và sự khôn ngoan của nó, thay vì tiếp nhận Đấng Christ và quyền năng của sự sống lại của Ngài bởi Đức Thánh Linh. Và nó là mẹ của những kẻ tà dâm đã làm điều giống như vậy. Cái nồi không gọi cái ấm là “dính mỡ,” anh em biết đấy; đấy, kẻ tám lạng, và người nửa cân. Một số trong những người này chạy theo chỉ làm trò cười cho Công giáo, và thuộc về một trong những người giống như chính họ. Nó là mẹ của phép báp-têm giả bằng nước. Nó là mẹ của chứng cứ sai lầm về Đức Thánh Linh, và anh em đi theo ngay với nó. Bây giờ chúng ta hãy xem nào.

¹⁸⁹ “Điều đó thật không, Anh Branham?” Hãy giữ yên lặng giây lát.

¹⁹⁰ Đấy, nó là mẹ của những cái tên phạm thánh, của những nhà hội họp mà người ta đã gia nhập, và mang đến một sự sỉ nhục, sống bất cứ cách nào, mặc quần ngắn, phụ nữ cắt tóc ngắn, tô vẽ mặt mày, hát trong những ban hát, hút thuốc, dự tiệc thánh, tất cả các loại ô uế của thế gian, và nó làm sự vấp phạm cho những người không tin. Ti-mô-thê há chẳng đã nói về điều đó, Đức Thánh Linh sao? Hãy xem. Đấy, nó, Rô-ma, là mẹ của mỗi một giáo hội trong chúng. Hiểu không? Anh em đã làm chính xác trong tổ chức của mình giống như những gì nó đã làm, tiêm vào những giáo điều thay vì Lời, bởi vì một nhóm người đặt để nó với nhau, những trưởng lão và những giám mục và vân vân đã nói nó phải là cách này, và điều đó là chính xác những gì đã xảy ra ở Rô-ma. Và anh em cố gắng để, thưa anh em mục sư của tôi, chấp nhận Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời, và, hãy xem anh em sẽ đi đâu, đi ra ngay ngoài cửa! Bây giờ chúng ta sẽ thấy xem thử Đức Chúa Trời đã bảo anh em, hay không, trong vài phút. Hiểu không? Được rồi.

¹⁹¹ Đấy, nó là mẹ của mỗi một giáo hội, bởi vì nó là kẻ đầu tiên bớt đi bản viết của Kinh Thánh và thêm vào giáo điều, bởi vì nó đã chối bỏ những tiên tri được xúc dầu những người mà đã có sự sống được chứng thực, với Lời. Vì sự thông minh của họ, con người khôn ngoan, Đế quốc Rô-ma, và vân vân, mà đã chấp nhận Cơ-đốc giáo, nhưng muốn...chấp nhận nó trong cách riêng của họ. Hiểu không? Đúng thế. Họ muốn nó trong cách riêng của họ.

¹⁹² Na-a-man muốn thoát khỏi bệnh phong của mình trong dòng nước của đất nước của chính ông, ông không thích nước bùn của sông Giô-đanh. Nhưng nếu ông thoát khỏi bệnh phong của mình, ông phải bước ra đó trong bùn ấy hoàn toàn chính xác như nhà tiên tri đã bảo ông. Đấy, Đức Chúa Trời không tôn trọng người này hơn người khác.

¹⁹³ Để ý, nó là giáo phái đầu tiên. Hãy xem những con gái của nó, đã làm điều tương tự, thêm vào những tín điều và những giáo điều thay vì Lời. Đừng bảo tôi; hãy chỉ cho tôi một giáo hội nào không ra khỏi Nó. Hãy chỉ cho tôi một mục sư nào mà sẽ tiếp nhận Lễ thật, mà họ sẽ không đuổi anh em ra khỏi nó, trừ phi anh em rất được nhiều người ngưỡng mộ đến nỗi, anh em biết đấy, họ phải giữ anh em lại vì sự ngưỡng mộ của công chúng hay điều gì đó. Đúng thế.

¹⁹⁴ Bây giờ hãy xem Khải Huyền 18, chỉ trong vài phút, câu kế tiếp ở trên, chương kế tiếp, sau Khải Huyền 17 đã khảo sát tỉ mỉ và—và đã bày tỏ sự mâu nhiệm của Cô Ba-by-lôn này. Chương thứ 17 của Khải Huyền giải nghĩa rằng nó là một giáo hội mà ngồi trên bảy ngọn đồi, Thành phố Va-ti-căng, mà cai trị mọi vua của thế gian (điều đó hoàn toàn là những gì đúng), và các Tổng thống cũng vậy, và vân vân. Ừ-m. Vì thế, nhưng nó ở đó, giữ sự thịnh vượng của thế giới trong tay nó. Điều đó chính xác. “Ai có thể gây chiến với nó?” Đúng thế. Hết thấy chúng ta biết điều đó. Nhưng tại sao anh em muốn thuộc về điều gì đó mà được liên kết với nó? Bây giờ để ý trong chương thứ 18, chính chương tiếp theo sau khi sự mâu nhiệm của nó đã được giải thích. “Ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời.” Bây giờ, ở đây, ngày nọ...

¹⁹⁵ Zella Braitman, cô có ở đây tối nay không, Zella? Cô ấy đã mang, nó ở trong phòng trong đó bây giờ, *Khách Mời Ngày Chúa Nhật Của Chúng Ta*, tờ báo Công giáo. Và báo Công giáo đang trả lời một mục sư. Nói, “Thưa mục sư, ông đã nói, rằng...Ở Rô-ma con số ở trên Va-ti-căng, hay ở trên ngai Giáo hoàng, được viết, ‘Vicariivs Filii Dei,’ mà nó có nghĩa là, chính nó,” trong giáo khu Công giáo ở đó, “rằng đó là số—số của con thú của Khải Huyền à?”

¹⁹⁶ “Ồ,” ông ấy nói, “chắc chắn, là vậy. Điều đó chính xác, đánh vần ra sáu trăm sáu mươi sáu. Nó chính xác.” Và giáo khu Rô-ma thừa nhận điều đó, rằng nó đúng. Nhưng đây là câu trả lời của họ, sự khôn ngoan, đầy sự khôn ngoan, nói, “Nhưng, ông biết đấy, tên của ông trong ngôn ngữ nào đấy có thể đánh vần ra cũng giống như vậy.”

¹⁹⁷ Người này nói, “Tên của tôi, hầu như cũng giống như vậy trong ngôn ngữ nào đó.” Ông đánh vần nó ra. Nói, “Đấy, tôi hầu như, cũng là sáu trăm sáu mươi sáu.” Nói, “Có hàng trăm ngôn ngữ.” Nói, “Mỗi lần có điều gì dấy lên, người nào đó có một con số sáu trăm sáu mươi sáu.” Và nói, “Thưa mục sư khả kính, ông biết trong một ngôn ngữ tên của chính ông có thể đánh vần ra thành anti-christ chứ?” Nói, “Tại sao ông lại nhìn những sự việc như vậy?” Hãy nhìn xem sự khôn ngoan.

¹⁹⁸ Nhưng Đức Thánh Linh biết rõ hơn. Hãy xem. Điều đó có thể là, tên tôi có thể đánh vần ra sáu trăm sáu mươi sáu, nhưng tôi không đáp ứng phần còn lại về những tính cách. Tôi không ngồi trên một ngọn đồi. Tôi không nói những *điều này*. Tôi không phải là một nhà cầm quyền, anh em thấy. Đúng thế. Đó là người Ngài đang nói về. Vì vậy sự khôn ngoan thuộc về thế gian của quý vị chẳng có ích gì cả, thưa quý vị, đúng thế, trong sự Hiện diện của Đức Thánh Linh. Tôi không đáp ứng phần còn lại của nó, nhưng ông ta thì có. “Ngồi trong đền thờ của Đức Chúa Trời, tự làm cho mình là Đức Chúa Trời, và ngồi trên bảy ngọn đồi.” Tôi không ngồi trên bảy ngọn đồi, nếu nó được đánh vần thành sáu trăm sáu mươi sáu. Tôi không đáp ứng phần còn lại của nó, nhưng ông ta thì có. Đấy, thế đấy. Hiểu không? Vậy chỉ dựa trên Đức Thánh Linh, “Chớ lo về các người sẽ nói làm sao, bởi vì không phải các người nói; ấy là Cha.”

¹⁹⁹ Vì thế làm sao sự khôn ngoan của anh em và sự Sanh ra mới từ Trên cao của anh em có thể so sánh được với những điều này ở đây trên trái đất, những—những thuật sĩ đầy quyền lực này ở trong nó?Ồ, họ biết rõ mọi ngọn ngành. Làm sao Môi-se có thể chịu đựng khi ông làm theo những Mệnh lệnh của Đức Chúa Trời, để ném cây gậy của ông xuống và nó biến thành con rắn, và ở đây những thuật sĩ đến và làm giống như vậy? Nhưng Môi-se vẫn

đứng im, biết ông đã đi theo Lời của Đức Chúa Trời, và con rắn của ông nuốt những con rắn còn lại của họ. Hiểu không? Vì thế khi ông vâng lời và có...Những gì ông có thể làm khi ông dẫn họ vào miền đất hứa, và có Biển Đỏ giữ chân họ, nhưng Đức Chúa Trời đã làm một lối đi qua nó. A-men. Nói, “Hãy đứng im, và nhìn xem sự Vinh hiển của Đức Chúa Trời!”

²⁰⁰ Khi nó ở trong đường lối thi hành, của việc đi theo Lời, hãy đứng ở đó và nhìn nó mở ra. A-men. Tôi đã năm mươi ba tuổi, đã hầu việc Ngài gần ba mươi ba năm, ước mong tôi có mười triệu năm nữa để hầu việc Ngài. Tôi chưa hề thấy Ngài sai trật cho đến nay, khi Lời Ngài được giữ. Đúng thế.

²⁰¹ Bây giờ nhìn xem, ngay lập tức sau khi nó phạm tội, những bí mật của nó bị khám phá. Chúng ta có nói điều đó cách đây một thời gian dài, chúng ta biết điều đó.

²⁰² Bây giờ chương tiếp theo, nhìn xem Khải Huyền 18. Xin cho tôi trở lại điều đó chỉ một phút. Nó có thể là một điều bổ ích, nó sẽ không làm mất nhiều thì giờ của chúng ta lâu hơn nữa, và nó có thể có một chút ý nghĩa nào đó với anh em. Tôi hi vọng là thế.

²⁰³ Vậy thì chúng ta thấy ở đây, trong chương thứ 17, câu thứ 5:

...trên trán nó có ghi một tên là, SỰ MÀU NHIỆM, BABY-LÔN LỚN, LÀ MẸ KẼ TÀ DÂM, SỰ ĐÁNG GÓM GHÊ TRONG THẾ GIAN.

Và hãy xem.

Và tôi thấy người đàn bà đó (giáo hội) say huyết các thánh đồ, và huyết những kẻ chết vì Đức Chúa Jêsus:... khi tôi thấy nó, tôi lấy làm lạ lắm.

²⁰⁴ Đấy, thấy nó, nó là một người rất đẹp như vậy. Và nó là mẹ của những gái điếm, tôn giáo tà dâm, những giáo phái, chính xác những gì nó đã làm, đấy, vì nó tiêm vào những giáo điều giống như nó đã làm. Bây giờ hãy nhìn, nhìn xem trong Khải Huyền bây giờ, đó là chương thứ 17, kết thúc với câu thứ 18. Nào hãy xem.

...sau những điều này (sau khi bí mật của nó đã bị khám phá), sau những sự này tôi đã thấy một vị thiên sứ khác ở trên trời xuống, có quyền lớn;...

²⁰⁵ Bây giờ, ở đây đến một sứ giả khác giảng xuống, chương kế tiếp, sự bí mật của nó bị khám phá. Vậy thì, bây giờ đây là sự khám phá về sự bí mật của nó và sự bí mật của con cái nó. Đây, chúng ta hiểu lúc này chính xác những gì đã làm cho nó là một dân phụng: bởi vì nó phạm tội tà dân chống lại Lời của Đức Chúa Trời. Và đó là những gì làm cho nó là một tổ chức. Nó không thể ở lại sống như một hội thánh Kinh Thánh và tiếp nhận điều đó. Và bất cứ tổ chức nào cũng không thể bớt đi mọi Lời của Nó (cách Nó được chép) từng là một hội thánh Kinh Thánh. Và không có tổ chức nào trong chúng cách ấy, mà tôi biết điều gì về chúng, không một tổ chức nào. Vì thế ở đó, đây, ngay khi nó tổ chức, sự việc nó làm, (cả bằng Kinh Thánh và bằng chứng cứ) nó chết ngay tại đó, nó tiếp nhận giáo điều. Bây giờ hãy xem, vậy thì đó là những gì đã xảy ra.

²⁰⁶ Trong chương thứ 18 này, Đức Chúa Trời đã sai đến, một thiên sứ quyền năng, sau khi sự mầu nhiệm đó được bày tỏ, một thiên sứ quyền năng, hay là, một sứ giả. Hãy xem ở đây.

...sau những điều này tôi thấy một vị thiên sứ khác ở trên trời xuống, có quyền lớn; và sự vinh hiển người chiếu rọi rờ trên đất.

Và người kêu...lớn tiếng rằng,...Ba-by-lôn (sự hỗn loạn) lớn đang đổ rồi,...và thành ấy đã trở nên chỗ ở của các quỷ,...nơi hang ổ của mọi tà thần, và một cái chuồng của mọi giống chim sạch và ghét...dơ dáy và đáng ghét.

Và mọi dân tộc đã uống rượu thanh nộ của những sự dân loạn buông tuồng của nó, và các vua thế gian...đã cùng nó phạm những tội tà dân, và vì các nhà buôn trên đất đã nên giàu có bởi sự quá hoang tàn của nó.

²⁰⁷ Hãy xem, ngay sau khi sự bí mật của nó bị phơi bày, nó là ai, nó là gì, ai là các con gái của nó, sự bí mật của nó đã bị biết đến, thì Đức Chúa Trời đã sai đến một thiên sứ, một sứ giả để (làm gì?) gọi ra, “Hãy ra khỏi!” Sứ điệp của thời đại!

...Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi nó, hầu cho các người không phải là những kẻ dự phần những tai họa của nó...

Ngài sẽ rửa sạch nó. Hãy xem.

²⁰⁸ Hãy ra khỏi nó! Đức Chúa Trời đã sai nhiều...thiên sứ mạnh sức, hay là, một sứ giả. Và Ánh Sáng của người không phải ở trong một góc phố, Nó chiếu ra khắp trái đất. Hãy ra khỏi nó! Gì? Nó, và các chị em của nó, cũng vậy. Để thấp sáng trái đất, và gọi dân Ngài ra khỏi nó. Vậy thì, anh em biết đó là Lẽ thật. Một sứ giả được sai đến từ Trời, để kêu gọi dân sự của Đức Chúa Trời ra khỏi Ba-by-lôn. Và Ánh Sáng của người chiếu sáng thế gian, Đức Thánh Linh lớn.

²⁰⁹ Để ý, Kinh Thánh nói, “Nó là một cái chuồng, và đã bắt được những giống chim dơ dáy, đáng ghét.” Không phải những chim ưng, này, không, không, không, không. Chim kên kên, “những giống chim dơ dáy, đáng ghét,” đó là những gì nó đã nhốt chung quanh nó. Nó là một cái chuồng chứa đầy chúng, một cái chuồng chứa đầy toàn bộ. Với cái gì? “Các danh phạm thánh,” trái ngược với Kinh Thánh. Ti-mô-thê Nhì chương 3, Đức Thánh Linh phán, “Trong những ngày sau rốt họ sẽ bỏ Đức tin mà theo các thần lừa dối.” Nó cũng đã nói, Đức Thánh Linh phán: “Trong những ngày sau rốt người ta hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo.” Đáng ghét: “Đáng chúc tụng Đức Chúa Trời, các bạn thuộc về chúng tôi, hay các bạn không có tên của mình trong sách của chúng tôi, các bạn bị hư mất.” Hừm. Đáng ghét! Dơ dáy! Hừm. Tôi hi vọng tôi không đang làm tổn thương, tôi hi vọng tôi đang làm tốt. Những con chim dơ dáy, đáng ghét, nó đã nhốt chúng.

²¹⁰ Hãy nhớ, Đức Chúa Trời là Chim Ưng. Ngài gọi chính Ngài là Chim Ưng. Và Ngài đã gọi Gia-cốp là chim ưng. Và chúng ta là những chim ưng con của Ngài. A-men. Ngài đã gọi các tiên tri của Ngài là “những chim ưng.” Và thiên sứ này giáng xuống để phơi bày và gọi ra!

²¹¹ Giống như sứ điệp ngắn của tôi *Chim Ưng Khuấy Động Tổ Minh*. Chim ưng nhỏ đó đã đi theo gà mái mẹ chung quanh nhà kho luôn mọi lúc, đang cục cục tìm mồi, nhưng nó không thể ăn thứ đó nó có, xã hội, và những phụ nữ tô mặt vẽ mày, cắt tóc ngắn, và mặc quần soóc. Nó không thể làm điều đó. Nhưng nó không biết điều gì khác ngoài tiếng cục cục của gà mẹ đó. Nhưng một ngày kia chim ưng mẹ tìm thấy nó. Nó la lớn, gọi nó ra, nói, “Con ơi, con không phải là người của chúng. Hãy ra khỏi nó!”

Nói, “Mẹ ơi, con có thể làm gì đây?”

212 Nói, “Hãy lắc lư đôi cánh của con và bắt đầu bay.” Nhảy lên đầu, nó đứng phải một cái cột, ngay giữa một tổ chức. Nói, “Con ơi, con sẽ phải bay cao hơn chừng đó nếu không thì ta không thể bắt được con. Hãy làm cho chân con rời khỏi mặt đất.” Chim mẹ sẽ bắt nó lên để tập bay. Nó nhận thấy nó có thể bay. Chim mẹ đến để gọi nó ra. Đúng thế.

213 Nhưng Mẹ Ba-by-lôn này tự nó đã bắt đám gà con, những gà con dễ thương, tô vẽ mặt mày, cắt tóc ngắn, tự xưng họ là “những Cơ-đốc nhân.” Nó có một cái chuông chứa đầy họ. Quý vị thầy giảng mà đứng trên bục giảng và để cho họ những người đàn bà làm điều đó, thật xấu hổ cho quý vị, làm cho quý vị có nhiều tính chất giáo phái hơn. Đức Chúa Trời sẽ đòi điều đó ở tay quý vị. Hãy ra khỏi nó! “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Một cái chuông của ghen ghét, kiêu ngạo, nóng nảy, những kẻ yêu mến thế gian nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời, đúng hơn là giống thế gian hơn giống như Đấng Christ. Khi anh em thấy một người đàn bà sơn phấn nhiều, điều đó dẫn đến cho thấy cô ta trống rỗng bên trong. Cô ta giả dối bên trong. Điều đó hoàn toàn đúng. Nếu người đàn bà...Tôi đã thấy một người ngày nọ, có một mái tóc màu xanh lá cây, đúng thế, với tất cả thứ màu xanh lá cây trên cặp mắt họ.

214 Vậy thì, nếu các bạn nếu—nếu—nếu các bạn không có chút tóc nào, và—và các bạn muốn đội một ít tóc, điều đó có thể được thôi, nhưng, đội tóc giả để trông giống như con người. Và nếu các bạn không có móng tay nào, và—và các bạn muốn có một ít móng tay, đừng để chúng giống như những vô đậu, có được—có được những móng tay thật. Nếu các bạn không có thứ nào trong những thứ này, thì cũng tốt thôi. Nếu các bạn không có cái răng nào, hãy để họ làm răng cho các bạn, hãy có chúng. Nhưng đừng nhổ những cái răng của Đức Chúa Trời ban cho của các bạn ra chỉ vì chúng hơi bị khểnh một chút, và chúng là những cái răng tốt, để có cái nào đó. Đừng nhuộm tóc, hay điều gì đó, và trông giống như cái gì đó ra từ vũng bùn nào đó ở đâu đó. Đừng...Nếu bạn xanh xao nhợt nhạt, và bạn muốn làm cho chính mình trông giống như bạn có sắc da bình thường, điều đó được thôi, tôi hình

dung. Nhưng đừng tự làm cho chính mình giống như Giê-sa-bên, giống như một nhà kho ở đâu đó được sơn phết.

²¹⁵ Còn anh em Ngũ Tuần, để cho những người nữ cắt tóc họ, trong khi Kinh Thánh nói đó là sự vinh hiển của nàng! Và thậm chí không bình thường cho nàng khi cầu nguyện với mái tóc như thế. Và tuy nhiên để cho nàng lên bục giảng và giảng Phúc âm, hát trong ban hát, dạy trường Chúa nhật. Thật hổ thẹn cho các bạn! Anh em nên tự hổ thẹn cho chính mình. Tại sao tôi chống lại tổ chức? Anh em nghĩ tôi có thể từng phục vụ cho điều gì đó giống như thế chẳng? Tôi biết lý do anh em làm điều đó, thưa anh em. Anh em biết tốt hơn, nhưng nếu anh em có thể dạy chống lại điều đó, anh em sẽ bị đưa vào trong tổng liên hội, và họ sẽ rút phép thông công anh em. Xin Chúa ban phước cho sự can đảm của anh em nếu anh em muốn làm điều đó. Đúng thế. Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng anh em.

²¹⁶ Thiên sứ này đã nói gì? “Hãy ra khỏi nó!” Vâng, thưa quý vị. Thiên sứ này đã đến thế gian, và người mang đến Sự Sáng, và người chiếu Sự Sáng khắp thế gian. Người là một thiên sứ mạnh sức. Và người đến tuyên bố Sự điệp về “Hãy ra khỏi Ba-by-lôn! Đừng đụng đến những đồ ô uế của nó!”

²¹⁷ Có toàn bộ một chuồng đầy dẫy họ. Nói, “Nó là cái chuồng của mọi giống chim gớm ghiếc.” Đúng thế, nó có một cái chuồng đầy chúng bây giờ, Hội đồng Giáo hội Thế giới, hay những nhà hội họp. Nó có toàn bộ giáo hội bị nhốt ở trong đó bây giờ, hết thảy họ đang đến với nhau. Nó trở nên một cái chuồng, đúng thế, đầy các loại chim đáng gớm ghiếc. Đúng thế. Thử nói chuyện với một trong số họ một lần, cứ thử điều đó, hỏi anh em, khôn khéo trong sự khôn ngoan của thế gian, nhưng không biết gì về Đức Chúa Trời hơn một con thỏ đi giày tuyết. Đúng thế. Chỉ, chỉ là thế, đấy, chỉ mọi điều họ biết là sự khôn ngoan nào đó họ có thể đặt *điều này* và làm *điều kia* vào đó. Nhưng khi nó đến để biết Ngài thì thế nào? Hừ! Đúng thế, bị bắt ở trong chuồng với những giáo điều của nó. Những giáo hội tin lành bắt đầu giống như vậy, trở nên con gái của nó, gây nên điều này bởi sự chối bỏ Lời của Đức Chúa Trời. Nó đã làm vậy. Nó chối bỏ Lời. Và khi anh em tiếp nhận điều gì khác thay cho Lời, anh em chối bỏ chính Nó. Và khi

anh em gia nhập vào một trong chúng, anh em cũng đã chối bỏ Lời. Đức Chúa Trời không muốn anh em cách đó, không có nơi nào dành cho nó trong Kinh Thánh.

218 Để ý, đây là thiên sứ của Sự Sáng, nên nhớ, thiên sứ cuối cùng, đó là thiên sứ trong thời đại hội thánh với Lao-đi-xê. Đó là sứ giả Lao-đi-xê, mà, đó là thiên sứ cuối cùng, bởi vì chính chương kế tiếp là chương thứ 19, là Nàng Dâu sắp đến. Và đây là, trong Kinh Thánh, thiên sứ cuối cùng mà đã đến để mang Ánh Sáng trước khi sự đến của Nàng Dâu đi gặp Đấng Christ. Đó là Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, lúc ấy. Sứ giả của Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê là gì? Kêu gọi họ ra khỏi Ba-by-lôn! Hãy xem! Các giáo hội bị bắt vào trong chuồng của nó với nó, với những giáo điều của nó, chối bỏ Lời và chấp nhận những giáo điều. Đây là thiên sứ của Sự Sáng đến với hội thánh Lao-đi-xê mà đã chối bỏ Đấng Christ và Lời Ngài, vì giáo điều, và đã đẩy Ngài ra bên ngoài. Và Ngài đứng ở cửa, gõ, cố để vào bên trong. [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Hiểu không? Thời đại hội thánh đã chối bỏ Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời, và đã chối bỏ Nó, còn Ngài thì ở bên ngoài. Thời đại hội thánh duy nhất mà chúng ta có của Đấng Christ ở bên ngoài, gõ cửa, cố gắng vào trong. [Anh Branham gõ trên bục giảng.] Và Sứ điệp của thiên sứ này, sứ giả đến từ Đức Chúa Trời, đang dội Sứ điệp của người trên trái đất, với “Hãy ra khỏi Ba-by-lôn! Hãy ra khỏi những tổ chức!” Đức Thánh Linh ngày hôm nay, sự bày tỏ của Đức Thánh Linh là thiên sứ đó đang cố đem dân sự trở lại với Lời, bởi vì Đức Thánh Linh sẽ chỉ chứng thực Lời. Nó không thể chứng thực những giáo điều, không có sự sống ở trong chúng. Ngài là Sự Sống. Để ý, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê đã chối bỏ Ngài, từ chối Ngài, và họ đẩy Ngài ra bên ngoài.

219 Để ý, thiên sứ này là sứ giả cuối cùng trước khi Đấng Christ trở lại trong Khải Huyền chương thứ 19. Tiếng của sứ giả! Nếu chúng ta để ý, khi người cho nghe Tiếng người trên đất, có một Tiếng vang dội lại từ trên Trời, câu 4, nếu anh em muốn đọc nó, được rồi, chương thứ 19, câu 4. Sứ giả này trên đất rất có ý sẵn sàng với Đức Chúa Trời cho đến nỗi, khi người nói điều đó trên trái đất, Đức Chúa Trời vang dội lại giống như vậy ra từ Trời. Bản dịch câu thứ 4 đó là gì? Nó có ý nghĩa gì? Tiếng của Đức

Chúa Trời phán với dân sự được định trước của Ngài, nói, “Hãy ra khỏi nó!” Hoàn toàn đúng Tiếng đó là gì! Ngài kêu hết thầy dân sự ở trong đó ra khỏi, hết thầy ra khỏi Ba-by-lôn. “Hãy ra khỏi nó, kéo các người dự phần tội lỗi với nó chẳng,” vâng, thưa quý vị, hãy ra khỏi giáo điều đó và những tín điều, đến với Lời làm bằng Thánh Linh và Sự Sống. A-men.

220 Để ý, chương 19 là chương kế tiếp, “Sau các việc này.” Anh em có để ý ở đây trong chương 19, “Sau những việc này”? Hãy theo dõi điều gì? Sau điều gì? Sau khi Sứ điệp về “Hãy ra khỏi nó!” “Sau các việc này,” hãy xem, “là tiếng la lớn của những thánh đồ Nàng Dâu, với Chàng Rể, đang đi đến Tiệc Cưới của Chiên Con.” Thế thì chúng ta chấm dứt như thế nào, thưa anh em? Sự kêu gọi cuối cùng là gì? “Hãy ra khỏi Ba-by-lôn!”

221 Bây giờ, thưa các anh em của tôi, đó là lý do tôi chống lại nó. Nó không đúng với Kinh Thánh. Nó không chính thống. Nó đã được chứng minh là sai. Đức Chúa Trời không có ở trong nó, Ngài không bao giờ ở đó, Ngài sẽ không bao giờ ở đó. Vậy thì, tôi không nói không có dân sự ở trong những tổ chức này, đó là nơi hội thánh được dựng nên. Nhưng, chừng nào anh em còn ở lại trong hệ thống đó, anh em là một phần của nó.

222 Nếu tôi ở lại nước Hoa Kỳ, tôi là người Mỹ. Chừng nào mà tôi là công dân hay là một thành viên của hiệp chủng quốc Hoa Kỳ này, tôi là một phần của nó. Nếu tôi đi tới nước Đức và chối bỏ quyền thành viên của tôi ở đây, hay quyền công dân của tôi, tôi nhận quyền công dân của nước Đức, tôi không còn là người Mỹ, tôi là một người Đức. Và nếu tôi đi tới nước Nhật Bản, hay bất cứ nơi nào, nước Nga, tôi trở thành công dân ở đó.

223 Và khi anh em gia nhập với một công dân...một hệ thống, và trở nên một công dân của hệ thống đó, anh em đang tỏ cho thấy mình là ai. Và trong những ngày sau rốt này, Đức Chúa Trời đang kêu gọi dân sự ra khỏi nó. Kinh Thánh đã nói vậy, “Hãy ra khỏi nó, đừng dự phần với nó, và Ta sẽ tiếp nhận người. Chớ đụng đến những việc ô uế của nó, đấy, và Ta sẽ tiếp nhận người. Và các người sẽ là các con trai và các con gái Ta, và Ta sẽ là Đức Chúa Trời với các người.” Hiểu không?

²²⁴ Đó là lý do tôi đã nói chống lại giáo hội, nhà—nhà hội họp. Tôi không thể gọi nó là một hội thánh. Chỉ có một Hội thánh, đó là Hội thánh của Thân thể Đấng Christ. Nhưng những nhà hội họp này mà đã gọi là “hội thánh,” Kinh Thánh của tôi bảo tôi rằng đó là những cái tên phạm thánh, hết thầy chúng, tất cả những tổ chức. Họ đang phạm thượng điều gì? *Phạm thượng* là “đi ngược lại với,” hay là, “nói chống lại.” Khi Đức Chúa Trời nói, “Đến để được sanh ra,” và họ nói, “Đến gia nhập.” Hiểu không? Khi phép báp-têm bằng Thánh Linh bị chuyển qua một cách sai lầm bằng một miếng bánh xốp trong giáo hội Công giáo, một cái bắt tay trong giáo hội Tin Lành, và một cảm xúc trong giáo hội Ngũ Tuần, thay vì Thân vị của Đấng Christ đi vào với tất cả tòa nhà kim tự tháp mà chúng ta đã nói ngày nọ.

²²⁵ “Thêm cho đức tin mình, sự nhờn đức,” và vân vân, tất cả điều này ở trong Phi-e-rơ Nhất, chương 1...Tôi tin là, Phi-e-rơ Nhì, chương 1, nơi mà nó được thêm vào tất cả cho đức tin anh em, tất cả những điều này, sự tin kính, và sự trong sạch, và sự thánh khiết, và mọi thứ, và rồi anh em được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh.

²²⁶ Nhưng điều đó giống như người nào đó họ...họ tuyên bố có điều này trong khi họ không có, bởi vì họ được dạy một cách sai lầm. Những tín đồ Giám Lý trước đây thường, có cảm giác kỳ cục, và lắc lư một chút, hay—hay là nhảy trong Thánh Linh. Những tín đồ Ngũ Tuần nói tiếng lạ, hay—hay là làm điều gì đó đầy cảm xúc. Tôi tin những việc ấy, tất nhiên, nhưng những việc ấy không có những điều khác này thì không tốt.

²²⁷ Như tôi đã nói ngày nọ, nó giống như một con công...hay một chim két cố gắng gắn lông công vào chính nó, hay là chim ó cố gắng dùng lông chim bồ câu. Chúng không bao giờ mọc lên ở đó, nó tự gắn chúng vào. Chúng được trồng, chúng là giáo phái. Nhưng khi Đức Chúa Trời đặt bất cứ cái gì vào trong đó, nó mọc tự nhiên. Anh em tự nói, “Tôi gia nhập hội thánh tối hôm qua. Tôi không thể đi đâu nữa, tôi không thể uống rượu nữa, tôi không thể làm *điều này*. Tôi đã gia nhập hội thánh.” Đấy, anh em đang cố gắng gắn lông chim công vào xác chết chim ó của mình. Đúng thế. Hiểu không? Hiểu không? Anh em phải được sanh lại! Anh

em phải tin nhận Đấng Christ. Và khi anh em tin nhận Đấng Christ, anh em không thể tin nhận Đấng Christ mà không tin nhận Lời Ngài, bởi vì Ngài là Lời. Và khi anh em có một hình thức tin kính, và chối bỏ Lời đó, thì tôi ngạc nhiên. Hiểu không? Và anh em có thể vẫn thuộc về tất cả tổ chức anh em muốn và có hình thức tin kính, mà vẫn không có Nó.

²²⁸ Vậy thì, thế đấy, thưa các bạn. Đó là toàn bộ sự việc. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Xin Chúa giúp đỡ các bạn. Tôi không nói điều này để khác biệt. Tôi đang giải thích chính mình. Đây là những ngày đình chiến, tôi không đang ký một hiệp ước hòa bình với anh em mục sư truyền đạo, không chút nào, tôi nghĩ anh em nên đến ký với tôi; không phải với tôi, nhưng với Đức Chúa Trời, Lời. Đúng thế. Đúng thế. Hãy nói điều gì Kinh Thánh nói, nói Nó như cách Nó nói Nó. Bởi vì Kinh Thánh nói, “Ai thêm hay bớt sẽ giống như vậy.” Và anh em thấy, tổ chức không đúng với Kinh Thánh, và khi anh em tiếp nhận giáo điều đầu tiên anh em chỉ phải hành động luôn tới cùng, bởi vì anh em băng qua đường lối ngay tại đó. Khi anh em trở lại với sự sanh ra mới, thì anh em sẽ bước vào trong lời Kinh Thánh.

²²⁹ Và anh em đi vào trong một giáo phái, họ nói, “Tôi biết, chúng tôi không tin vào *Điều này*. Các giám mục của chúng tôi trong giáo hội của chúng tôi dạy chúng tôi là một trong những giáo hội lâu năm nhất. Chúng tôi không dạy...” Tôi không quan tâm những gì họ không dạy. Nếu Kinh Thánh dạy điều đó, Thánh Linh ở trong anh em Nó sẽ nuôi dưỡng dựa trên Lời. Cho dù người đó thông minh thế nào đi nữa và người đó có thể cố gắng giải thích Nó thế nào, họ có thể giải thích sai lạc. Một người vô thần có thể lấy Kinh Thánh và giải thích Đức Chúa Trời không đúng với anh em.

²³⁰ Do đó, không người nào có quyền giảng dạy Phúc âm trừ phi người đó được, giống như Môi-se, trở lại vùng đất thiêng liêng xa xôi đó nơi mà người và đứng một mình với Đức Chúa Trời, cho tới khi một người được sanh lại và đứng đó mặt đối mặt với Đức Chúa Trời, và biết. Không có người vô thần nào, không có tâm lý học, không có sự giải thích, không có học giả nào trên đời có

thể lấy Điều đó đi khỏi anh em. Anh em ở đó khi nó xảy ra! Vâng, thưa quý vị. Quý vị biết những gì đã xảy ra.

²³¹ Thế thì quý vị nói, “Tôi đã có loại kinh nghiệm đó, và tôi đã có một thần linh ở trên tôi.” Và nếu nó chối bỏ Lời trong bất cứ cách nào, thì quý vị có thần linh sai. Quý vị nói, “Tôi—tôi không thể đi vì thứ giống như thế này. Tôi biết, nhưng giáo hội chúng tôi...” Ừ-m, đó là một linh sai trật. Đó là dấu hiệu của quý vị để nhận dạng. Quý vị được đánh dấu, Ca-in. Vâng, thưa quý vị.

²³² Ê-va chỉ nghi ngờ một Lời nhỏ; không phải tất cả Đức Chúa Trời đã phán, chỉ một Lời nhỏ, và điều đó đã gây ra mọi cơn đau tim và vỡ tim, và cái chết, và tội lỗi, và những trận chiến, và mọi thứ khác, mọi mồ mả, mọi xe cứu thương đã từng hú lên, mọi bệnh viện được dựng nên cho người đau. Một chút nghi ngờ của nàng về một Lời nhỏ của Đức Chúa Trời, đã gây nên tất cả điều này. Và nàng bị đuổi ra, khi mà điều này hẳn không bao giờ đã phải xảy ra. Làm sao anh em định đi vào, nghi ngờ một Lời của Nó? Nói, “Tôi biết Nó nói Điều đó, nhưng Nó...” Nó chỉ có nghĩa là Thế thôi!

²³³ Bây giờ hãy xem. Đức Chúa Trời phải phán xét thế gian bằng điều gì đó. Các bạn không thể có sự phán xét trừ phi các bạn có một luật lệ trước tiên. Phải là điều gì đó, các bạn phải phá vỡ điều gì đó để bị phán xét. Hiểu không? Và rồi đó không thể là sự phán xét, chính xác, mà không có hình phạt. Vậy thì, đây, các bạn không thể có một luật pháp trong thành phố mà nói “năm đô-la vì vượt đèn đỏ,” và luật kế tiếp nói “không, người đó có thể đi tự do.” Đây, anh em không thể làm điều đó. Vì thế không thể có hai luật lệ cùng tồn tại một lúc. Và chỉ có một luật pháp, một Đức Chúa Trời, một Sách, một Đấng Christ. Chỉ thế thôi. Một Đức tin, một hi vọng. Đó là tất cả. Đó là Kinh Thánh, Đấng Christ.

²³⁴ Bây giờ để ý, trong điều này, nếu đó là điều gì được thêm vào Đây, nó phải là được thêm vào bởi con người. Không thể là gì hơn...

²³⁵ Và nếu Đức Chúa Trời định phán xét thế gian bằng một giáo hội, như Công giáo nói, thế thì bởi giáo hội Công giáo gì Ngài sẽ phán xét nó? Có nhiều giáo hội trong họ; có một giáo hội, Rô-ma; một, Hi Lạp; và, ờ, có tất cả các loại khác nhau. Giáo hội Công

giáo nào bởi nó Ngài sẽ phán xét? Hay là, có lẽ Ngài sẽ phán xét nó bởi giáo hội Lutheran? Ồ, thế thì, và có lẽ Ngài sẽ phán xét nó bởi giáo hội Trưởng Lão? Hiểu không? Ngài sẽ làm gì? Ngài sẽ không phán xét nó bởi một giáo hội. Ngài sẽ phán xét nó bằng Lời Ngài. Ồ, thế thì, Ngài không bao giờ...

²³⁶ Đấy, Ngài không thể giữ một nhóm người, như khái tượng của một chị em nợ, Đức Thánh Linh tuôn đổ vào, Nó đi thẳng qua cái hộp đó. Chắc chắn, không có gì giữ Điều đó. Đó là một cá nhân. Nó được ban cho để làm sạch hội thánh, nhưng nó không thể nắm giữ Điều đó. Không tổ chức nào có thể nắm giữ được Điều đó. Chỉ thế thôi. Nó thật sự không thể làm điều đó. Các bạn đã có mọi thứ ở trong đó, và các bạn không thể làm điều đó. Tổ chức không thể làm điều đó. Nhưng chính cá nhân mà có Đức Thánh Linh. Bây giờ để ý.

²³⁷ Thế thì nếu Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bằng Lời Ngài, thì chắc chắn Ngài đã chăm xem Nó và giữ Nó trong tình trạng tốt. Hay là, nếu Nó được cân nhắc, Ngài sẽ mang đến sự phán xét như thế nào? Hiểu không? Nó phải là điều gì đó. Và Ngài không bao giờ phán, “Bất cứ ai, bởi hội thánh.” Ngài phán, “Hễ ai bớt một Lời khỏi Sách này, hay thêm một lời vào Nó, thì cũng sẽ bị cắt đi (phần của người đó) ra khỏi Sách Sự Sống.” Vì thế, với tôi, đó là Đức Chúa Trời, Lời Ngài và sự phán xét. Vậy thì, nếu tôi đoán xét và chấp nhận Lời, và thấy rằng Đấng Christ đã chết cho tôi, thì tôi sẽ cầu xin Sự Sống của Ngài đến và dẫn dắt tôi. Và nếu Sự Sống của Ngài là Lời, và Ngài đã viết Lời, làm sao Sự Sống Ngài có thể ở trong tôi, và tôi tuyên bố có Đức Thánh Linh, mà lại thêm vào một giáo điều thay cho Lời? Nó sẽ hoàn toàn không tác dụng. Làm sao tôi có thể thêm vào một giáo phái khi Ngài chống lại nó, và đã chứng minh nó, và tỏ cho thấy nó qua lịch sử, rằng mỗi lần họ lập giáo phái thì họ chết, về mặt thuộc linh? Ồ, họ phát triển những thành viên, chắc chắn. Đúng thế. Họ phát triển những hội viên. Nhưng, về mặt thuộc linh, họ không hề đi tới đâu. Hãy tỏ cho tôi thấy, nói cho tôi trong lịch sử ở đâu đã từng có một giáo hội mà...Sau khi nó lập thành tổ chức, nó đã chết ngay tại đó, Đức Thánh Linh đã lìa bỏ nó. Không có

chuyện những dấu kỳ phép lạ nữa, và nó chỉ đi ngay vào những sự hỗn loạn.

²³⁸ Điều đó chính xác những gì đã xảy ra với các giáo hội Ngũ Tuần chúng ta. Họ làm thật đúng những gì mẹ của họ đã làm. Lúc ban đầu, họ xuất hiện, một dân mà đã chối bỏ các giáo phái. Bây giờ, một số trong các anh em đang lắng nghe băng ghi âm này, một số trong các anh em cao niên, biết cách đây nhiều năm, bốn mươi, năm mươi năm trước đây, nếu họ đã nói với anh em về một tổ chức, anh em chắc hẳn đã nói nó là sự phạm thượng. Nhưng ngày nay anh em thuộc về việc mà anh em đã nghĩ là phạm thượng. Phụ nữ các chị mà cắt tóc ngắn và tô vẽ mặt mày, mẹ của các chị chống lại điều đó, thánh đồ ngũ tuần lớn tuổi tốt—tốt đó. Điều gì đã xảy ra với chị em? Phao-lô nói, “Anh chị em đã chạy giỏi, điều gì đã ngăn trở anh chị em?” Hiểu không? Lúc trước anh chị em đã được tự do với thứ đó, nhưng bây giờ anh chị em muốn giống như những người còn lại của họ.

²³⁹ Hoàn toàn đúng điều Sa-mu-ên đã nói. Y-sơ-ra-ên đã có một Vua, và đó là Đức Chúa Trời. Và họ nói, “Hỡi Sa-mu-ên, ông đã già rồi. Hãy lập cho chúng tôi một vua, chúng tôi muốn giống như những người còn lại của thế gian. Chúng tôi muốn giống như những dân tộc khác. Chúng tôi muốn có một vua đánh trận cho chúng tôi, chúng tôi muốn có một vua có thể mang chúng tôi đi tranh chiến.” Và điều đó làm Sa-mu-ên không vui lòng.

²⁴⁰ Ông nói, “Ta đã từng lấy cái gì từ các ngươi không? Ta đã từng lấy tiền của các ngươi không? Ta đã từng xin các ngươi một con bò hay bất cứ điều gì chẳng? Ta đã từng xin các ngươi điều gì không?”

Họ thưa, “Không. Ông không bao giờ xin chúng tôi điều gì.”

²⁴¹ Hay là nói, “Ta đã nói điều gì với các ngươi nhân Danh Chúa mà không ứng nghiệm chẳng?” Đúng thế không? Ông nói, “Thế thì đừng nhận vua đó, bởi vì điều đó sẽ có nghĩa là sự hỗn loạn với các ngươi.”

²⁴² Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều, thưa anh em Đền tạm Branham. Anh em sắp trở thành một đền tạm lớn lúc này. Tôi có lẽ sẽ đi xa một thời gian. Tôi có thể đi đâu đó. Khó để nói Chúa sẽ

kêu gọi tôi đi đâu; có lẽ vắng mặt, có lẽ trở lại trong cánh đồng truyền giáo, có lẽ Ngài có thể kêu gọi tôi vào trong đồng vắng. Tôi không biết Ngài sẽ kêu gọi tôi ở đâu cho tới khi Chúa Jê-sus đến. Tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Tôi đã từng cầu xin anh em điều gì đó không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Tôi đã từng xin tiền của anh em không? [“Không.”] Tôi đã từng nói với anh em điều gì, trong hàng ngàn sự việc mà tôi đã nói anh em nhân Danh của Chúa, nhưng, nó đã không ứng nghiệm không? [“A-men.”] Thế thì đừng bao giờ gia nhập tổ chức. Nó chống lại Lời của Đức Chúa Trời. Hãy ra khỏi nó nếu anh em ở trong nó, và hãy phân rẽ và nhận lấy Lời của Chúa.

Chúng ta hãy cúi đầu.

²⁴³ Lạy Đức Chúa Trời cực đại của các đấng tiên tri, Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Y-sơ-ra-ên, xin gia thêm quyền phép, Chúa ôi, cho Sứ điệp chặt nhỏ này mà đã ở trong lòng con trong một thời gian dài, để đi đến với các anh em con. Nhiều người trong số những người ấy ở ngoài đó, Chúa ôi, có những ấn tượng sai về con. Họ nghĩ rằng con muốn khác biệt. Họ nghĩ rằng con đang cố làm ra người biết tất cả mọi sự. Họ đã bảo với dân chúng rằng con lừa dối dân sự, đặc biệt về những chủ đề như *phép báp-têm bằng nước* trong Danh Chúa Jê-sus, và dựa trên *dòng giống con rắn*, con *đại dâm phụ*, và nhiều bằng ghi âm khác được phát ra không có gì ngoài Lễ thật thuần khiết. Và con đã hỏi họ, “Một số trong anh em hãy đến và chỉ cho tôi thấy tôi phạm tội chỗ nào, hay không tin hoặc thông giải sai Lời.” Và không ai chỉ ra. Con cầu xin Ngài, Cha ôi, xin cho những người này biết rằng họ đang bỏ lỡ thì giờ. Họ sẽ chờ đợi quá trễ, nếu họ không tỉnh thức. Xin cho họ, mỗi người...

²⁴⁴ Lạy Chúa, con tin chắc về điều này, lòng con sẽ tan vỡ nếu lời Kinh Thánh này không thật với con, khi Ngài phán, “Hết thấy những kẻ Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta. Chiên Ta nghe Tiếng Ta.” Thế thì, Chúa ôi, con tin nước Thiên đàng thật như Ngài đã phán, con biết nó thì, nó giống như một người lấy một cái lưới và đi tới hồ nước, thả lưới và kéo lên đủ mọi thứ. Đã có, không nghi ngờ gì, cá chết, có những con rùa, nhện nước, rắn nước, mọi thứ mà lưới Phúc âm bắt được. Nhưng cuối cùng, dần dần, con

tôm bò vào lại trong nước lần nữa, con rùa kéo đi, con rắn rít lên và trở về hang bùn của nó, giống như con chó ăn đồ nó đã mửa ra hay con heo tắm lại trong vũng bùn của nó. Nhưng có con cá thật ở đó, Chúa ôi. Và con có sự an ủi này, về sự biết, rằng ngay cả trước khi cái lưới giăng ra trên họ, họ đã là cá rồi. Họ là cá được sanh ra, được định trước. Và lưới Phúc âm cũng bắt được trong những buổi nhóm phục hưng cũng như vậy. Ngài biết dân của Chính Ngài. Điều duy nhất con có trách nhiệm, Cha ôi, theo như con biết, là ở lại sống đúng với Lời này. Ngài là Đấng Mà quyết định cái nào là cái nào. Và con biết rằng không hơn gì con rùa nước có thể trở nên cá quả, một con người hay một người, mà điếc tai với Phúc âm, từng hiểu Lễ thật cũng giống như vậy. Vì Cha đã cho thấy trước điều này, và Cha đã hứa rằng tất cả những kẻ Cha ban cho Ngài sẽ đến.

²⁴⁵ Lạy Cha trên Trời, con cầu nguyện Ngài để mọi người mà nghe Sứ điệp ngắn này, để Ánh sáng mà đã được giảng ra, và ý nghĩa mà con có trong lòng hướng về đồng bào của con, những người mà Ngài đã chết cho...Và những người, một số người trong họ ở ngoài đó, Chúa ôi, giống như trong đám người của Cô-rê, những người chân thật, bị dẫn đi sai lạc, có bình hương thánh trong tay họ, nhưng hư mất.Ồ, họ thậm chí sẽ không để lư hương có lửa đi vào với họ; con trai của A-rôn, Ê-lê-a-sê, phải nhật chúng lại. Và họ đã làm một cờ xí cho bàn thờ ra từ những cái ấm đó, một cái khiên, tỏ cho thấy, và để tưởng nhớ về điều kinh khủng đó, mà Cô-rê đã cố hình thành một đảng có tổ chức chống lại sứ giả của Đức Chúa Trời. Không đời nào chúng con làm điều đó, Chúa ôi. Nguyện xin Đức Thánh Linh luôn luôn bảo vệ chúng con.

²⁴⁶ Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, rằng hội thánh nhỏ của chúng con, đền thờ nhỏ bé thiêng liêng này. Cách đây nhiều năm, ba mươi mấy năm trước, con đã quì gối trong cái đầm lầy ở đây đây cỏ dại và ẩm ướt, và chúng con đã dâng mảnh đất này cho Ngài, cấu trúc nhỏ bé này. Và nơi xa trong góc đền tạm đó đặt Khải tượng đó. Điều đó đã xảy ra chính xác. Vẫn còn ở đó. Họ sẽ không phá đổ nó đi, Chúa ôi, họ chỉ sẽ...nó đang bắt đầu cũ, và họ sẽ chỉ duy trì nó bằng cách xây cái mới lên phía trên của nó.

Lạy Chúa, xin ban ơn để Phúc âm bằng vàng này được ghi lại trong những trang giấy ở đây, xin cho Nó không bao giờ lìa khỏi hội thánh nhỏ này cho tới khi Đấng Christ đến. Xin cho mỗi chi thể, mỗi chi thể của Thân thể Đấng Christ, họ đến trong đây từ khắp nơi trên đất nước và khắp thế giới, xin cho mỗi người trong họ nhận được Sự sáng, Phúc âm, và rồi bước đi trong Nó và tin nhận Đấng Christ.

²⁴⁷ Và xin cho điều đó rất thật đến nỗi Lời Ngài sẽ ứng nghiệm, “Các việc Ta làm, các người cũng sẽ làm. Kẻ nào nghe Lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự sống Đời đời.” Và khi Sự sống Đời đời đến bên trong, họ được sanh ra từ Trên cao, và các việc từ Đức Chúa Trời bày tỏ chính họ, bởi vì nó cùng một Sự Sống mà đã ở trong Ngài. Nó không thể làm điều gì khác.

²⁴⁸ Vì thế, Cha ôi, xin để hội thánh này không bao giờ yên nghỉ nơi đến Đời đời của họ dựa trên một cảm xúc, dựa trên một tổ chức, trên bất cứ điều gì hơn là Chính Đấng Christ đang sống trong họ, chứng thực Lời Ngài qua họ và lời hứa của Ngài. Nguyên xin, từ trẻ em nhỏ nhất ở đây tới nay, cho đến người già nhất, đều nhận được kinh nghiệm này. Và xin cho mỗi người nam hay người nữ, thanh niên hay thiếu nữ, đều nghe bằng ghi âm này, nguyện xin điều đó ở cùng họ, Chúa ôi, và ban cho họ sự hiểu biết rằng con chỉ đang cố gắng cảnh báo và gọi ra, vì thì giờ này trễ hơn chúng con nghĩ.

²⁴⁹ Và chúng con thấy Ba-by-lôn, mẹ những kẻ tà dâm, và hết thấy những con gái làm điểm của nó chính họ tụ họp lại với nhau. Lạy Chúa, chúng con nhận ra rằng Kinh Thánh nói cỏ lùng ra từ cánh đồng lúa mì sẽ bị bó lại trước tiên, thành từng bó. Và chúng bị bó lại thành từng bó, tự xưng những cái tên phạm thánh mà thật sự không gắn liền tới chúng, nó cũng, không gắn liền với Hội thánh; nó là những nhà hội họp, không phải những hội thánh. Chỉ có một trong họ, Cha ôi, và đó là Hội thánh mà Ngài đã chết thế cho.

²⁵⁰ Và con cầu xin, Cha ôi, khi chúng con thấy hết thấy chúng đang bị bó lại hiện giờ để dành cho một quả bom nguyên tử chẳng bao lâu nữa, Chúa ôi, con cầu xin, Ngài sẽ để cho lúa mì được đầy và nặng trĩu. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho chúng con

được lớn lên và chiếu ra Sự sáng, và được giống như Chúa Jêsus, “Nếu Ta không làm những việc Đức Chúa Trời bảo Ta làm, thì Ta không có Sự Sống ở trong Ta. Nhưng nếu Đức Chúa Trời phán và tỏ cho thấy Sự Sống của Ngài, thì điều Đó nói cho chính Nó.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con giao phó Sứ điệp này cho Ngài, và để Ngài chăm sóc Nó, và mang đến cho hàng vạn người, Chúa ôi, hay là, tất cả những con cái đã định trước của Ngài với Phúc âm. Trong Chúa Jêsus Christ, Đấng là Lời, con cầu nguyện nhân Danh Ngài. A-men.

Tôi yêu...tôi...

Bởi vì...yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập hình.

²⁵¹ Tôi sẽ hỏi một câu. Bao nhiêu anh chị em tối nay trong thánh giá thấy được này ở đây, thuộc về hội thánh to lớn đẹp đẽ này của dân sự, hay nhà của dân sự, thì đúng hơn, trong nơi thờ phượng này, mà tin với cả tấm lòng của anh chị em, đời sống của anh chị em so với nhu cầu (anh chị em) về Đức Chúa Trời và Kinh Thánh, và anh chị em tin điều đó, bằng cách nhìn vào đời sống của chính mình, và thấy đường lối Thánh Linh đang vận hành trong anh chị em, rằng đó là tin mọi Lời như cách Nó được chép, và giữ Nó? Anh chị em tin Nó không? Chúa ban phước cho anh chị em. Nguyện xin Ngài luôn giữ Thánh Linh của Ngài trên anh chị em.

²⁵² Và với bạn bè của tôi nghe trên băng ghi âm, tôi mong các bạn có thể nhìn ở đây trong thánh giá này tối nay, tôi đoán ít nhất chín mươi phần trăm trong dân sự đã giơ tay lên, để nói rằng họ đã tin và chăm xem Kinh Thánh, (không phải những gì giáo hội nói) những gì Kinh Thánh nói, (không phải những gì nhà hội họp nói) những gì Kinh Thánh nói, và họ thấy Sự Sống của Đấng Christ phản chiếu trong Nó.

²⁵³ Anh chị em biết đấy, trong thời xưa trước khi người ta có những lò nấu kim loại, thợ—thợ kim hoàn thường đập vàng bằng một cái búa. Tôi đoán anh chị em đã nghe về điều đó. Trước khi cho nó vào lò, họ đập nó. Và vàng là chất nặng nhất, nó nặng hơn chì. Và vì thế tôi đã làm một sự thăm dò nhỏ, và anh em có thể lấy trong cát trong đất trong sa mạc, và chà xát bàn tay trên cát,

và rồi, “phùu,” thổi như *thế*, và bụi cùng các thứ, đá sẽ bay đi, nhưng vàng rất nặng nó nằm ở đó. Và rồi khi anh em nhặt vàng đó lên, nó lăn qua rất nhiều bụi đất cho đến khi nó tích tụ lại rất nhiều. Và qua các thời đại núi lửa khi nó tích lũy lên, nó có cặn bã cùng mọi thứ, sắt sun-pít và các chất khác hòa lẫn với nó. Người đập thường lấy thổi vàng này và lật qua lật lại và đập nó, và đập nó và lật nó, cho tới khi người đập hết cặn bã ra khỏi nó. Và anh em biết cách người đó biết tất cả cặn bã rơi ra hết chứ? Đó là khi người ấy có thể thấy chính hình ảnh của mình phản chiếu ở trong nó.

²⁵⁴ Và đó là cách Đức Chúa Trời làm với Hội thánh. Ngài đập mọi tín điều, mọi giáo phái, mọi giáo điều do con người làm ra, cho tới khi Ngài thấy Chính Sự Sống của Ngài phản chiếu trong anh chị em. “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Hiểu không? Nếu những gì được cho là mục đích đối với Hội thánh, Sự Sống mà ở trong Đấng Christ không đang phản chiếu trong anh chị em, anh chị em không đứng im nếu anh em không có sự kiên nhẫn, đức hạnh, tất cả những điều này, và sự tiết độ, và—và những điều, và sự tin kính, và tình yêu thương anh em, và tất cả những điều này mà anh chị em cần phải có. Cho dù anh chị em đã làm những gì, cho dù anh chị em la lớn nhiều như thế nào đi nữa, cho dù anh chị em gia nhập bao nhiêu giáo hội đi nữa, anh chị em tự gắn bao nhiêu lông vào chính mình đi nữa, đừng làm thế. Hãy đợi cho tới khi một cách chân thật, từ tấm lòng mình, anh chị em có thể tha thứ, cho tới khi lòng của anh chị em có tình yêu thương anh em. Cho dù nếu người ta có kéo một nắm râu từ một bên, anh em có thể quay má bên kia với sự êm dịu, đấy, cho tới khi có những mỹ đức đó, cho dù người ta nói anh em điều gì đi nữa.

²⁵⁵ Khi người đặt một tấm giẻ quanh mặt Ngài và đánh trên đầu Ngài, nói, “Này, họ nói với ta rằng Người là một Đấng Tiên Tri.” Bấy giờ giật miếng giẻ đó ra khỏi Ngài, và một người trong họ nắm cây gậy, nói, “Hãy nói người nào trong chúng ta đánh Người? Hãy nói tiên tri và nói cho chúng ta biết, nếu không, thì chúng ta sẽ tin Người là Đấng Tiên Tri.” Ngài không hề mở miệng Ngài.

²⁵⁶ Khi anh em nghe một tiên tri dấy lên, mà có mọi câu trả lời cho mỗi mách lời mà anh em có thể đưa ra, hãy nhớ, người đó không phải là một tiên tri. Ngày hôm nay họ đã biết mọi thứ, khi nào các bạn sẽ bị đau răng và khi nào các bạn sẽ bị đau dạ dày, và mọi thứ khác, và nói cho các bạn biết tất cả về điều đó. Đó không phải là bản chất của Đức Chúa Trời chúng ta. Hãy xem những nhà tiên tri, hãy xem Chúa Jêsus.

²⁵⁷ Nhìn xem Phao-lô, khi người có thể quở mủ một người, và để cho thợ đồng đó đuổi người ra khỏi xứ, “Ta đoán người đó mất quyền năng để làm cho mù.”

²⁵⁸ Chúa Jêsus, Đấng đã sống lại từ kẻ chết, và tuy nhiên Ngài đã để cho những kẻ say rượu nhỏ vào mặt Ngài, và những kẻ hiếu chiến nhỏ vào mặt và giật râu trên mặt Ngài, rồi đánh trên đầu Ngài, bịt mặt Ngài bằng một tấm giẻ, nói, “Hãy nói tiên tri và nói cho chúng ta biết ai đánh Người.” Và Ngài không hề mở miệng.

²⁵⁹ Đừng nhìn xem tất cả những kẻ làm công lừa dối này. Nhưng nên nhớ, họ chỉ đang nói, một đồng đô-la giả chỉ nói lên rằng có một đồng đô-la thật ở đâu đó. Khi anh em thấy tổ chức này đang phát triển và thịnh vượng, như nó đã nói “mưu chước gian dối được thắng lợi trong tay người,” cứ nhớ rằng, có một Hội thánh nhỏ của Đức Chúa Trời ở đâu đó, thật sự được đầy dẫy Đức Thánh Linh, chân thật, đang di chuyển lên cái thang. Đừng nhìn vào tổ chức lớn.

²⁶⁰ Hội thánh gì lớn hơn được nói đến trong Kinh Thánh hơn là thời đại hội thánh Ê-phê-sô? Và khi nào Phao-lô đi qua bờ duyên hải phía trên Ê-phê-sô, và đến với hội thánh này, có mười hai người ở đó. Đúng thế. Và hết thấy họ đều là những người tốt, la lớn và có một thì giờ vĩ đại, nhưng chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh. Phao-lô đã hỏi, “Từ khi anh em tin anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh chưa?”

Họ nói, “Ồ, chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

²⁶¹ Người hỏi, “Thế thì anh em đã chịu phép báp-têm nào?” Nếu điều đó không có gì quan trọng, người đã nói điều đó với hội thánh ấy làm gì?

²⁶² Họ nói, “Chúng tôi đã chịu phép báp-têm rồi bởi một trong những người vĩ đại nhất từng có trên đời, Giăng Báp-tít, người mà đã làm phép báp-têm cho Chúa chúng ta. Phép báp-têm đó chẳng đủ tốt chăng?”

²⁶³ Người đáp, “Không, thưa quý vị. Quý vị phải làm phép báp-têm lại, bởi vì Vương quốc được ấn chứng với điều gì khác.” Và khi họ nghe điều này...Nói rằng, “Giăng chỉ làm phép báp-têm về sự ăn năn, không phải để được tha tội, mà truyền các người phải tin Đấng sẽ đến, đó là, tin Đức Chúa Jêsus.” Và khi họ nghe lời này, họ đã chịu phép báp-têm nhân Danh Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Chính xác. Họ làm theo Kinh Thánh.

²⁶⁴ Anh em biết đấy, trong lễ cung hiến sáng nay, chúng ta thấy Môi-se đã đi theo kiểu mẫu mà ông đã thấy trên Trời, và dựng một cái lều tượng trưng cho nó. Khi Sa-lô-môn xây cất đền thờ, ông (ông đã làm gì?) đi theo khuôn mẫu mà Môi-se đã làm, bởi lều tạm, giữ đúng đường lối Kinh Thánh.

²⁶⁵ Và khi Đức Chúa Trời đến với Đền thờ của Ngài trong những ngày sau rốt, Đền thờ này, Đức Thánh Linh, “một thân thể Ngài đã sẵn sàng cho Ta,” Đức Thánh Linh đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, sứ điệp là, “Hãy hối cải, ai nấy trong các người, và phải nhân Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình, và các người sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các người và con cái các người, và thuộc về hết thấy mọi người ở xa, ngay cả bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Nếu anh em muốn gọi mục sư của mình là bác sĩ, Bác sĩ Si-môn Phi-e-rơ đã viết một toa thuốc, một toa thuốc Đời đời. Đó là những gì chữa trị người đau.

²⁶⁶ Để cho một số trong các vị lang băm này cố gắng, bởi giáo phái, ghi đây nó cách nào khác, đó là lý do họ có...Các bạn biết, nếu các bạn không thêm vào...các bạn thêm quá nhiều vào toa thuốc, các bạn có thể...quá nhiều thuốc độc, các bạn có thể giết chết bệnh nhân. Nếu các bạn không ghi đủ trong đó, các bạn...không dành cho thuốc giải độc, nếu không, nó sẽ không làm cho bệnh nhân của các bạn không tốt. Thầy thuốc của các bạn biết thật rõ như thế nào để viết toa thuốc.

²⁶⁷ Và Đấng Christ, Đức Thánh Linh, là Người Viết Toa thuốc, và Ngài đã viết Nó. Đừng thêm vào Nó hay bớt Nó đi khỏi Nó, cứ lấy Thuốc theo cách nó có. Đó là sự Chữa trị cho mọi sự ốm đau. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Anh chị em yêu Ngài chứ? A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi...[Băng trống—Bt.]

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập hình.

²⁶⁸ Bây giờ trong khi chúng ta ngân nga bài hát đó, bây giờ hãy quay lại và bắt tay với người ở bên cạnh của mình ở đó. Ồ, anh ấy cũng là người hành hương, đi ngang qua.

Tôi yêu Ngài, tôi...(?...điều đó thì vĩ đại.)

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua-... ..-sự cứu rỗi.

(Hãy đến trong lối đi này. Vâng, cảm ơn anh, thưa anh.)

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập hình.

Tôi yêu Ngài, (chúng ta hãy hát nào), tôi yêu

Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập hình.

²⁶⁹ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, nhắm mắt lại, đưa tay chúng ta lên và cất tiếng hát cho Đức Chúa Trời giờ này, khi tôi giao phó anh chị em cho mục sư. Chúng tôi vui mừng vì sự có mặt của các bạn ở đây. Chúng ta không có giáo phái. Chúng ta không có luật pháp nào ngoài tình yêu thương, không có tín điều nào ngoài Đấng Christ, không có sách nào ngoài Kinh Thánh. Không có tư cách hội viên; chỉ có sự thông công qua Huyết của Chúa Jêsus Christ mà tẩy sạch chúng ta khỏi mọi sự không tin.

²⁷⁰ Được rồi, hết thảy chúng ta cùng hát với nhau giờ này.

Tôi...tôi...

Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Hãy đến lại và thăm viếng chúng tôi lần nữa.

Vì Ngài yêu tôi trước...

Được rồi, thưa mục sư. Anh sẵn sàng chứ? Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

Và...

TẠI SAO TÔI CHỐNG LẠI TÔN GIÁO CÓ TỔ CHỨC VIE62-1111E

(Why I'm Against Organized Religion)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 11 tháng Mười một, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org